

କନ୍ଦାବସ୍ତୁ ଅବ୍ଦରୁ) ଏ କହିବା ଲେବା
ମାହାନମାନ ରଧା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଗଭ
ସଙ୍କ ୧୫୮୯ ସାଲଠାରୁ ସଙ୍କ ୧୫୯୯ ସାଲ
ସବା ସମସ୍ତ ଖେଳର ମୀମ୍ସାର କର୍ତ୍ତାର ସବୀ-
କବାରୁ ପରିଷାରୀରୁ ଛଟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା ଧ୍ୟାନ
କଲାପାଇ ଅଛି ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ସେମାନେ କନ୍ଦାବସ୍ତୁ
ଆଗ୍ରାର ଗାନ୍ଧୀ ଟଙ୍କା ଅବ୍ୟୁକ୍ତ କରୁଥିଲା ।
ଏହି ସଫାରୁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିମୋହନସ୍ତୁ ବୋଲି-
ବାରୁ ହେବ କାରଣ କି ତଳିର କନ୍ଦାବସ୍ତୁ
ଜ୍ଞାନ ଧ୍ୟାନ ହେବିରେ ପ୍ରକାମାନକର
କୌଣସି ଓରି ଶ୍ରୀ ଯାଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ
କନ୍ଦାବସ୍ତୁରେ ସେଇ ଦୁଇମନ୍ତ ଅଳ୍ପ ସେମାନ
ସମ୍ବେଦନ ହେବାରେ ଆପଣ । ସମ୍ପର୍କ ସମସ୍ତ ଭୂମି
ପଞ୍ଚଥିଲ ହେଲ ଥିବାରୁ ଏ ଶ୍ରୀର ଶୌଇ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା ସକାଗ ଥାବୁ କୌଣସି ଅସୁଦ୍ୟ
ନାହିଁ । ଗନ୍ଧବର୍ତ୍ତ ଖଜାନା ଓ ଅପରାଧର ଶକ୍ତି
ଅତ୍ୟଧି ସକାଗ ଏବଂ ନୟମାବଳୀ ଧ୍ୟାନ କରି
ଯାଇ ଥିବାରୁ ତଥାର ସକଳ ପରିବହି ଉପର
ପରିବର୍ତ୍ତ ନହିଁ ପୁରୁଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଦତି ହେଉ
ଥିଲା । ଯେଉଁ କଞ୍ଚଳ କରୁଲିଥିଲ ମୋକଦ
ମନ୍ମନ ପରିବର୍ତ୍ତ ପାଇଥିଲା ତଥାର ବସ୍ତର
ନରନ କମ ଅବାହ ହେବାରୁ ଏବଂ କହାର
କୁହୁ ବନ୍ଦି ମାରୁଥିଲା ।

କ । ତାଙ୍ଗିଜାରୀ—ଗତବର୍ଷ ମୋଟରେ
ନେଇସ ମର ତାଙ୍ଗିଜାରୀ ଦରଖାସ୍ତ ଅଗର
ହୋଇଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ନେଇସ ମର ପ୍ରେ-
ସଲ ପଇ ବର୍ଷ ଶେଷକୁ ନେଇସ ମର ବାବ
ଥିଲା । ପ୍ରେସଲ ଦରଖାସ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ନେଇସ ମର
କେତେବୀଳା ଲାଲକା ଟଙ୍କା ସମ୍ମର୍ଗୀୟ ନେଇସ ମର
ଦରଖାସ୍ତ କଲାବା ଦରଖାସ୍ତ ସମ୍ମର୍ଗୀୟ ଏବଂ ଲାଇସର
ଲେଟେର ଲାଲକା ପକ୍ଷର ରମ୍ପରୀର ଫଟେ ।
ପ୍ରତ୍ୟାମ୍ବ ତାଙ୍ଗିଜାରୀର ଜୀବନ ବେତ୍ତାମାଲୀ
ପାଠକରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ଓ ନେଇସ ମର
ଅଗ୍ରାବର ସମ୍ମର୍ଗୀୟ କୋର ଦୋଷଥିଲା ।
ନେଇସ ମର ତାଙ୍ଗିଜାରୀର ସମ୍ମର୍ଗୀୟ ଦରଖାସ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟାମ୍ବ ଥିଲା । ମୋଟରେ ୧୯୦୧ ବା
ତାଙ୍ଗିଜାରୀର ଅଗ୍ରାୟ ହୋଇଥିଛି । କେହିଁ
କୋକଦାର ଦେଶଦାରମାନଙ୍କ ରବତ କରେ
କୋକ ଓ ନିଳମ୍ବର ଆଶ୍ରାୟ ପ୍ରାପ୍ୟକଳା
ଆଦୟ କରିବକୁ ଲୁହାକୁ । ମାତ୍ର ଏହି କିନ୍ତୁ
ଯୁଗେ ସମ୍ମର୍ଗୀୟ କୌଣସି ମୀମାଂସା ହୋଇ କାହା ।
ତାଙ୍ଗିଜାରୀ ସମକରେ ଗତବର୍ଷ ଏକ ନିୟମି-
ତନା ଉପରେ କଗି ଧାର ଅନ୍ତରେ ଦେଶଦାର-

ମାତ୍ରମେ କୁଳମୟୁ ରମ୍ପ ପାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମର୍ମ
ଚୂପ ସମ୍ପୁ କର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ରଧୂରାର ପ୍ରଲୟଣ
ହେଉଅଛି ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ପଂବାଦ ।

ଏ କୁପ୍ରାହିଲେ ଧୂଳ ତିରିବନ ବାହାବେଳକେ ଦୟା କରି
ଦୋଷ ସମ୍ମାନ ସବେ ଗାଇନ୍ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଜଳନ
ପରମାଣୁ ଲିବାନ୍ତି ରଖିବା । ଅନ୍ତରୁଷ୍ଟ ହେଉ ମୋଟବଳରେ
ଲାଙ୍ଘ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ କହିବା ।

ମହାନ୍ତିର ଓ ବାଣେଷ କଳାମାଲକରେ ଦୂରେ କରି
ଦେଖି ଅଛି ସବ ବାନିଠାରୁ ଶକ୍ତ୍ୟାର ଅଛି । ସହାଯେତ
ଏହାକୁ ଥୋକାଏ ଥାକି ତାର ହୋଇ ସଙ୍ଗକାଳେ ।

ସାତ୍ରେ ହେଉ କନ୍ଦଳାରିର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଏଠାରୁ
କିନ୍ତୁ ସାଇଲାଙ୍ଗେ-ଏଫ୍ ନିଜଲବାର ରହା ରହିବ ରହିଲା
ମୋଟିଏ ନିୟମିତ ପାଇଁ ହେଲାଇଛି ।

କର୍ଣ୍ଣାକାର ଦେଖୁ ଶୀଘ୍ର ଡାକ ପଠାଇଗାର ସୁନ୍ଧର
କମିତି ୧୦ ଡାକ୍ସନ୍‌କାର ମନ୍ଦିରରେ ପରିବହି କରାଯାଇ
କାନ୍ଦିଲାଳ ସରକୁ ଏ ୧୯ ଆପର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରହିଥାଏ କିମ୍ବା
ଦୋଷାଙ୍ଗ ।

ହୁଏ ରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବା ପାଦାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କଣେ
ବିଶେଷର କଳୟାପାଇଁ ଦେଖାବିଦ୍ୱାରେ ପଢ଼େଥି କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହିରେ ବରେଣ୍ଯ କିମ୍ବା ଦେଖିଯାଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସ୍ଵାକ୍ଷରକ
ଜଳମନ୍ଦରେ ଦେଖାବିଦ୍ୱାରା ଯେତେ ସଫାଦ୍ୟ ବିଭାଗରେ
ଦେଖିଏ ପରିମାଣ ଧ୍ୟାନକାରୀ କରିବାକାହାରେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୋଣାର୍କର ନାଥ ପାତେଲୁଙ୍କ ପରିବାର
ଜୀବନପ୍ରକାଶରେ ମତ୍ତୁ ସେ ଅଳ୍ପ ରହିଛ ଦୋଷ
ଏଠା କବଳି ତ ଯଦୀକର କରୁଥିଲୁଗୁଡ଼ିକ କର୍ତ୍ତାର ସାହେବ
ପାତେଲୁଙ୍କ ପରିବାର ଆମରେ ।

ପୁରୁଷ କଲେକଟର ବାହୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୟ ପାଇବା
ହୋଇ ଏଠି କୁ ଅସୁଧାର ଏକ ଏଠି ତେବେଳ କଲେକ୍ଟର
ବାହୁ ଅଛନ୍ତିହାର ମେସ ବସନ୍ତ ଟ୍ରେନ୍ ଦେଇ
ଦେଇବ ।—

କୁଳମୁଖ ପାଦରାଜରେ କୁରୀଟ ହୋଇ ଥିଲା ।
ଏହାର ପାଦରାଜରେ ଶତକ ମୋହରମା ପାତ
ର ଅଧିକ ସାହେବ ହେଉଥିଲା । ଯେତାରେ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି
ପାଦରାଜ ଶତକ ପାଦରାଜ କହି ମୟତ୍ର ଉଦ୍‌ଦିତ ଥିଲା ।

ହରମ କୀମକ କିମ୍ବା ସାତେବ ଦିନଶୀଳ ହୁଏ
ପାଦ୍ୟରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶୀଳତାରୁ ଗତ ମ ଦାର ଦେଇ ସବାର
ସମ୍ବାଦ ଲିଙ୍ଗରୁ : ଥଥ—୧୯୫୨୦ ପଞ୍ଜୀ, ୧୯୦୦୦ ଅଣ୍ଟୁ
ଏବଂ ୧୯୦୦ ପଞ୍ଜୀ କାମା ।—ମାତ୍ରକ ଦୁଇର କେତୋତେ
କିମ୍ବା ସର୍ବ ଏ ସବୁ ଏକଠେ କରି ଥିଲା ?

ବର୍ଷମହିନୀ ମାତ୍ରମାତ୍ରରେ କରଦିଲୁ କିମ୍ବା ସୁର୍ବେ
ବହୁମାତ୍ର । ମୁଁ ମନୋଧିକଳ ମାତ୍ର ଏବଂ ମାତ୍ରକ
କରିବାରେ ଖରଦି କରାଯାଇ ପ୍ରାକ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ପଥରୀ
ଅଧିକାରରେ ଉଠିବା କାହାର ବୋର୍ଡର୍ ଦରଶାନ୍ତି କର
ଅବର ବାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଚାହାର ଜାତ୍ରା ଏହି ବାହାରେ
ବେଳିଆର କାହା କହିବା ଦେବାରେ ସହ ହେ । ଏଥି

ବୁଦ୍ଧମାତା କାମରେ ଅଗର କେ କେବେ କରିବେ ଏହା
ଯିବେ ଅବେଳା ପ୍ରଶ୍ନ କର ଏହାକୁ ସମେ ମହାବାଣାକ
ପରିରୁ ତୁ ପ୍ରଥାବ ହୋଇଅଛୁ । ବାବ କିମ୍ବା ନିଷକ
କାମ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଭିନ୍ନରେ ବଳିରେ ଦରଖାଇ
ଏକ ହେଉ ଅଛି ।

କେବେ ନିର୍ମାଣ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ମାତ୍ର ତାହାର
ଏହା ଉପରାଞ୍ଚର ପ୍ରକାଶ ଯେ ସୁଧାଶାଳାର ମାଧ୍ୟମର ମୂର୍ଦ୍ଵ
ହୋଇଥାଏ ।—ସାଥୀ ସଙ୍ଗ ଦେଲେ ପୃଷ୍ଠା ସେବାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଉପରାଞ୍ଚର ମୁକ୍ତିବଳର ବନ୍ଦିକୁ ବୁଝି
ମାନ୍ୟବର ମଧ୍ୟ ସେହିପରିଧିରେ ମାନକ ବଜ୍ରାୟ ରହିଥିବ ।

ଦୟତ ଏହିପରେ ସୁନ୍ଦର ତେଜିତ ହେଲା କାମକ
ଜଣେ ଉଚିତ ମାନରେ କାଳ ଛା ମାଧ୍ୟମକୁ ରବା ଅରି
ଆସିରେ କଥ ତେଣାରସବା ମନରେ ମେଲେଖିବଳେ
ଅଗଲିତରେ ଅରିଦେଖ ଅଗତ ବରାହଙ୍କ । ମନ ରହେ
କେବଳର ପଢ଼ିବା ଯାଠର ବାସିକାର ପଢ଼ିବା କିମ୍ବା
ଯାଇଅଛ ପର ।

ଦାଇରେଣ୍ଡାବାରେ ମହିମାଙ୍କ ଲଖେ ତଥାର ସୁର୍ବେ
ଯେବେ ହୋଇଥାଇଥିବା କଥା ଗଠିବା ଜଣାଅଛି । ମହିମା
ସୁର୍ବେ ଟ ଟେଣ୍ଟେନ୍ ଲାଇ ସୁର୍ବେଳେ ହେବାର ନିଜପାଇବ
ନାହାଏ ଅଛି । କିମ୍ବା ମୂଳେ ପୃଷ୍ଠାମ୍ବୁ ଟ ଟ ଲା ଅତିକାରୀ
ଓ ତଥା ଲାଇମାରେ ନିଯମଶବ୍ଦରେ ନ ବଲେ ଚାହିଁ
ମାସ ତା ଏହି ଉତ୍ତରଧୀନ ବନ୍ଦୟ ଦେବ । ସୁରାସାଏ
ଟିକିମାନ ଅଗଣୀୟ ବନ୍ଦୟ ହେବାଇଛି । ଏ ନିଜବବୁ ମୂଲ୍ୟ
ଅନେକ ମେହେ କେବଳ ନିୟକବ ଅତିକାର । ଏଥର ପ୍ରଥମ
ଆପରେସନର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୦୦୦ ଲା ଟ ଟିକାସ ପାଇଁ
ଦୋଷିକ ଟ ୧୦୦୦ ଲାଇ ଅତିକାର । ଦେଖାଇ ଏହୁବୁ
ଏ ତଥା କେଇଁ ଅତିକାର ଯିବା । କେବଳ ମାସ ତା ଏହି ଶିଖିବ
ଅତ୍ୱିକଳମ୍ବନ୍ଧ ତା ଏହି ଉତ୍ତରଧୀନ ଭାବୀ ଦେବାର
କେବଳ କିମ୍ବାର କିମ୍ବା ମାତ୍ରର ଦେବ ।

ଅକ୍ଷୁଯନ୍ତ ହେଉ ଏହି ସ୍ଥାନେକ ମୁଖ୍ୟଗୋଟି ଦକ୍ଷିଣାଧୀନ
ଏକ ସନ୍ତୁଳିକ ପ୍ରପଦକରିତାରେ ବଜେୟ କାହିଁପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭାବ
ପାଇଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ରାରେ ଚାଲିଛି ।

ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାହାରୁ କଣତମା
ତା କେ ଉପରେ କଲାପାଳେ ପଦ୍ମଶଳାର ସମ୍ମା
ସମ୍ମା।

ଜ୍ଞାନବଳୀ ଏହି କାଗଜମରେ ଖେଳଟି ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ଏବେ ବନ୍ଦବନାର ସମ୍ବାଦ ଲିଖିଛି ।
ବନ୍ଦବନାର କା ଏହି ପରି ଉଠିବା ସମ୍ଭବ ହେଉଥିଲା
ତମେ କୁଣ୍ଡଳ ଅନ୍ଧାର ବନ୍ଦବନାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଛନ୍ତି ।

ପେଶକାରିତାରେ ମୋଟିଏ ନସହିତ ଏ କହିବସରେ
ବାରଣ କାହିଁ ପୁରୁଷଙ୍ଗାମେ ଘର୍ଷଣ ଦେଇଥାବାର ସାହାରେ
ମାନକରେ ପାଠ କରିଯାଏ । ଧ୍ୟାନକ ପରିଚାରେକେ ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରତି ପେଶେ ଶୌକ୍ତିକ ବେଶାମ ଅନୁଭବତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା
ନିଃ ଅଗ୍ରିକ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ କୋଣ୍ଠାକୁ
ଦାଢ଼ା ଅକ୍ଷର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛେ ।

ବୁଦ୍ଧକାଳେ ରମ୍ଯାନବ ଶ୍ରୀମତୀ ପଣ୍ଡିତନାୟକ
ମହାନ ମନୀଷ ମନୀଷ ରମ୍ଯାନବ ଏହାର ଅନେକପ୍ରକାଶରେ
ଏ ଲେଖ ଉଚ୍ଚମାନ ଦେଖିବ।

କେତେ ଦିନରେ କୟାହାର ରୋଗୀ ସବୁ ମୁହଁ
ଥେବା କରାର ଏ ସ୍ଥଳ ଏ ଘୋର କଳୟମର କହିଲା।

ଶାକ ଚିନ୍ତାରେ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର
ପ୍ରାପ୍ତିଗତରେ ଏକ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଟିପ୍ପଣୀ ସମ୍ଭବ ହୋଇ
ଯାଉଥିଲାକି ସୁଧାର ମେଳିଦି । ବରେ ହମ କାହିଁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କୃତିତ୍ୱ, ବସ୍ତିର କଷ୍ଟରେ ଏହି ଉତ୍ସବକାଳୀନ
ଶାକ ପ୍ରାପ୍ତିଗତି ଦେଖ । କଥାର କିମ୍ବା ।

କାହାରେଟ କାହାରିତ ଅନ୍ତର୍ମଳ କୁଳର ମସି ଦୁଇ
ଗୋଟିଏ ପୁଅର ଏହି ଶୌରତିରିତର କାଳିତ୍ରେ-ଫାଟ
ଦଖାଇ ଅଛନ୍ତି । କର୍ମିମାନ ଯେଠାର ଏହି କର୍ମରେ ଏହି
୧୦୨ ପୁଅର ମସି ଧରି ଜୀବିତର କର୍ମାତ ଦିଲାଇ,
ମସିର ଏଥିବରେ କାହିଁ ବାହି । ଭାଦାର ମସିବାର
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ୍ରତ ହାତ ଦୂରଦୂରେ ନିଜନିଜର ଦିଲାଇ ଏହି
ହୋମର ଘରର ମାଡ଼ କରି ପଢ଼ିଥିବାକି, ହାତ ଦୂରଦୂରେ
ହରିର ଘରର । କଣକୁପ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ମିଳ ଏହି
ଦେଖ ଏହି ସତ ଗାନ୍ଧୀ କରିବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଟାରିଲିଙ୍କର
ଏହି ବଢ଼ାଇ ଆହି । ବେଳୋ ସମ୍ବନ୍ଧରୀମାନେ କହିଛି ଯେ
ଏହିଦି ଯେତେକ୍ଷ ଯାଇମାନ୍ତ କି ୨୦ ଫର୍ମଲେ ଧର ପଢ଼
ଏହି । ଯାଇଁ ଏ ମାହାତ୍ମକ ଦିନେ ସମ୍ମାନିତ ହେବାକୁ ଦୟା କରି
ମାତ୍ର ବରଦ ପଠାଇ ଦେଇଦିବାକୁ ।

କେବ ଦେଖିବେ ଏହାକଠାର ପରିମାଣ ହଲା ପଢ଼ିବ-
ନାକୁ ସମ୍ଭାବ ଆବଶ୍ୟକ ।

ମାତ୍ରମନ୍ଦିର

ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ଏ କଷିତରର ଲେଖନୀ ଦେଖନ ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟର
ଦେଖି ଥିଲା କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦୂର ଦେଖିଲେଖନୀ ସମ୍ମାନ
ଦେଖି କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ
କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ କଷିତର
କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ କଷିତର
କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ କଷିତର
କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ ସମ୍ମାନ
ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ ସମ୍ମାନକରିବି କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ
ଏହାର କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ କଷିତର
କଷିତର କଷିତର କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ ସମ୍ମାନ
ଦେଖିଲେଖନୀ ଏବଂ ସମ୍ମାନକରିବି କଷିତର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲେଖନୀ

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହାରେଟ ପଥକ ଅବସ୍ଥା ଗରୁପାର ଭାବର
ଦ୍ୱାରାକାରି । କୁ ମୁଁ ଯେମେହି ପଠିବ ପାଶୁରାଜରେ
ଦେଇଲୁ ମାତ୍ର ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଅବସ୍ଥା ପାରେ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏବେଳେ କୁ ଏହି ଉତ୍ସବ ହୋଇଲୁଛି ଦେଇମାତ୍ରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ମାର ଦିଲେବାରେ ପଢିବ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପୁରାଣାବ ।

ତା ୧୫ ପଦ ଅନ୍ତରାଳ ଏକ ମେଟ୍ରୋ ହାତର ବୟସ
ଦୁଇଜନ୍ମ ଶିଶୁର ଅନ୍ତରାଳ ମୁହଁ ଦେଖାଇଲା ଏବଂ
ଏ ପଦ କାହିଁ ଦିଲ ପଦକର ଦେଇ କଣାଇ ଦେଇ
ପାଶେଥିଲା କହି ଅନ୍ତରାଳ ।

ପୋକ କୁଟୁମ୍ବ ବୁଝି ଲାଭରେ ଯାଏନାହିଁ ଆଶାଦିକ
ଏହି କେତେକାଳ ପାଇଁଲେ ବସୁନ୍ଧର ହୋଇ ଉଠିଲା କୁଳ ମନ୍ଦିର
ପାଇଁକି ଦେଖିଲା ।

କଥାଟାପାଦିରୁ ଏକ ପଣ୍ଡିତ ଉପରୀତା ଦେଖାଯାଇଲେ
ଏହାକି ୨୫- ଦେଶକିର ମୁଦ୍ରା, ଚନ୍ଦ୍ରକିର ଉପରେପିଲୁ
ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟାତର ପ୍ରକାଶ ପାଇଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନ ପଦ୍ଧତି
କୁ ବୈଷଣିକ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ସହାୟତାକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥକାରୀ
ଏତ ବିଜ୍ଞାନପାଦିର ସହ ଉପରେପିଲୁ । ଏ ସ୍ଵାଧୀନରେ କୁଠା
ଦେଶକିର ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ମନ୍ଦିର କରିବ ଅମ୍ବେଳାନେ
ଶାପୀ କୋହୁଁ ।

ସମ୍ବଲପଥରକା ସନ୍ଦାରକ ମହାଶୟ
ବିମାପତ୍ର ।

ଅପେକ୍ଷାର ଦିନମାତ୍ର ତା ଏ ହୁଏ ପରି
ଏ ପରିଜୀବାରେ ପାଠକଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣର ଅର୍ଥନାର
ଅପସରା କରୁଥିବ ଗନ୍ଧ ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧମୂଳୀ
ଅଶୋଦ୍ଧମୂଳୀ) ର ସମଲେଚନାର ଦିନର
କୃଷ୍ଣ କରୁଥିବାକୁହାର ସାଧନକର୍ତ୍ତା ଜୀ ସବା-
କି ଅଠବିହାର କରୁଥିବ ପ୍ରେରଣହି ପରା-
ବ ହେଉଥିଲା । କରୁଥିବରେ ଯତନମହ
ମ ୧୨ ପଞ୍ଚରେ ହିତରେଖି ସବୁର ଆଶ
ଅବଦେଖନ କରି ଯାଇଥିଲା । ତରୁ ବନ୍ଦରରେ
ଯାଥର ପଢ଼ନି, ପଣ୍ଡିତ ସମୟ, କାଳପଥ,
ବିଦେଶ ଓ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରକାଶ ଖର୍ଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରରୁ
ମନ୍ଦିରମାନ ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପେ ସମରେ ଅଗର
ଦାର ଯାଦା ହୁଇ କରି ଗଲା ତାଦା ସାଥୀ-
ରଙ୍ଗ ଲଜାଇ ଶାକୁ, ରହ ପାଇଲୁ ତାହା ।
ପାଠକଙ୍କ ନିର୍ମଳତିର ବ୍ୟକ୍ତି ପଠ କର
ପଥ ଦର ଉପରି ।

ପକ୍ଷଦର୍ଥମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ହୁବୁ, ମେ-
ନାନଙ୍କର ଦୂର କରିଲାକ ବ୍ୟାପ୍ତିକ ହୁଏ ଚକଳକ
ପୁର ଦେଖ ମାତ୍ର । ସତା—ଦିନର୍ବ୍ୟାମୀ ଓ
ବ୍ୟାକ୍ରମଶିଳ ଛାଇଅ ପଞ୍ଚମ ପୁନଃଜ୍ଵାନ ହୁବୁ
ପଞ୍ଚମ ପଞ୍ଚମ ପଞ୍ଚମ ।

ବ୍ୟାପ ଥିଲାକୁ ଦିନ ଏକ ଅଣ୍ଠୋରେ ତମଙ୍କ
ପାଳ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିଲା ଅଗ୍ରମ୍ଭ
ହର୍ଷଧୂର କରି କା ଥିଲାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା
ଆଜ ହରି ସ୍ଵର୍ଗ କରସଥ । ଉତ୍ସର୍ଗା ଯଥେ କା
କାଳ ସ୍ଵର୍ଗକ ବ୍ୟାପିକା କଥା ।

ଅକ୍ଷର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦେଖ ଦିଶା ଦିଲା
ନେଇଥିଲୁଣ୍ଠି ଘାଗାର କଣ୍ଠପୁକ ଏ କିମ୍ବା
ଭବ୍ୟ ଦିଲ କର୍ମଚାରିଙ୍କ ଯେହେ ପରିହରିତ
ସାମନ୍ଦରେ ବା ବୈଷନ୍ଵରେ ଏବଂଦେଇ କାଳ
ପିଲା ହୋଇ ଆଏ ହେଉଥି ମୁନ୍ଦରେ କାଳ
ଦୈଖ ଦିଲାରୁ ବୃକ୍ଷଜେହ ଜୁମାଦେଇ କାଳ
ପଣ୍ଡିତ ତୁର୍ତ୍ତିଶୀ, ତେବେତ ମୁନ୍ଦରାକାମତ୍ତିର
ପ୍ରାଚୀନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ମୁର କରିବା
କୁବା ଏଠାରେ ଏହାତୁମ୍ଭ ଧେବପୁର ଅନ୍ତର
ରଖାଯତା ଏକାନ୍ତ ଅସଙ୍ଗତ ଦେଖ ଦେଇ
ଯାଦା ଦେଇ ଯଥା ବରୁ ଜୀବାକ କରେଇ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦିକ୍ଷମ କ ଦେଇବ ।

କରୁନାହିଁ ପାଇସାମ୍ବାରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ଏହି ସବୁ ଏଣ୍ଠିକ କଲକେ କାହିଁ ଅନ୍ଧା
ଦେଖିଗାନ୍ତି । ଏଥର ଫୁଲମୁ ପାଇସାମ୍ବାରେ
ଯେବେଳେ ସ୍ଵାମେ' ସ୍ମୃତି କିମ୍ବେଷ କାହିଁମୁ
ଦେଖା ମିଳି ଭାବା ହେଲେ ସାଥାରିବାଟିରୁ
ପୁକ ଅ-ଶ୍ଵା ଭବ ଜନ୍ମିବା ବିପରୀ କିମ୍ବ
ଅଛେବ ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ଭବ କହିବ ଆମ୍ବା
ମାନ୍ଦୁର ଜାଗେତଙ୍ଗ ପାଇଁ ବାଲକର କହିବାକି
ଅଶୋକନନ୍ଦା ପାଇଁ ସଂଗ କଥା;
ଅଜ୍ଞେଦିତକା ଶକ୍ତି ଯେ ପିଲ୍ଲା ଯନ୍ତ୍ରିତ
ତେବେଥାରେ ଶିତାକୁମରଙ୍ଗ ଲାଗେ ଦୟାକ ମାତ୍ର
ପୁଣ୍ୟ । ଅଶୋକନନ୍ଦା ପିଲ୍ଲାରେ କେବେ କିମ୍ବ
ଭାବ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଅନ୍ତରୀ ଦେହମୁହୁରମ
ସମ୍ବେଦ ପାଇମୋଜଗ । କର୍ମକ କଣ୍ଠ । କିମ୍ବା

୧୯୮୫ } ଦଶମୀ
ସାହିତ୍ୟପରିଷଦ୍ୟ } ଶ୍ରୀ ଯେଶୁନାଥ ପାତ୍ର

85188

ଅଣେ ସତ୍ୟକାରଙ୍କ ହମ୍ମିଗପ୍ରତି ନାହିଁ ହୁଏଇଲା
କେତେକଳ ଦେଖିଲୁ ସହିଥାରିଛିଲୁ କିମ୍ବାଲୁ
ହୁଲୁ । ସମ୍ମରି ପଥାରିବାରୁ ଘୋଷିଲା ତା
ଦୂଜା ପରିଶ୍ରଳୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଲୁ । କିମ୍ବାଲୁ
ମୁହଁଦାମରାଜୁ ପାଞ୍ଚାରବନରୁ ଯୁକ୍ତା ବିଶେଷ
ଧର୍ମାରପ ପରିଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଉପରିବଳରୀ
କିମ୍ବାଲୁ ମାଧ୍ୟମ କେବଳାକୁ କିମ୍ବାଲୁ

ପରିବାର ପାପନ କରିବାକୁ ଗାଲା ଶୁଣୁଥିବୁ
ଏହାର ଖଟ ଉପରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଶାଶ୍ଵତ ଏବଂ
ଜୀବନ ଗଜଦନ୍ତ ପାଶକଦ୍ଵାରା କୀତା ଅରମ୍ଭ
ଦଲେ କଶୋଘ ସମ୍ମାନରେ ପଢ଼ିବୁ ମେ ନବ-
ଜୀବନର ଧାରକେବୋ ଉଚ୍ଚତ୍ର ଶାଶ୍ଵତକାଷ କୟ
ଏତା । ନିଃଶ୍ଵର ଶାଶ୍ଵତଶାଖାପଠ ମହାବେ ଉଚ୍ଚତ୍ର
ଦେଇଥିବୁ ମେ କିମ୍ବାଯୋ ଉଚ୍ଚତ୍ର । ଏହି ଶ୍ରୀବ
ପଠଳ ବିଶ ପଣ୍ଡା ପଳାରୀବାରେ ଖେଳଇ ଆ-
କଂରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାଧୀନ ତାଙ୍କର ଜୟଧୂ
ଦେଇଲା, ମୁକ୍ତିଧର ଅବରଗାତ ଶାଶ୍ଵତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହା ଗଲେ । ଫତ୍ତିତ୍ୟସ୍ତ୍ରଗଣ “କଂରୁ ଜୟଧୂ”
ଶବ୍ଦେଇଇଗଣ ପୂର୍ବକ କେଉଁ ସମ୍ମିଶ୍ରେ-
ହେବ କେଉଁ ସମ୍ମି କେଉଁ ସମ୍ମି
କେଉଁ କେଉଁ ସମ୍ମି କାହା ଏବଂ କେଉଁ ସମ୍ମି
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବିମନରେ ଧାରଣ କରି
ତୁମାଲା ଶରକୁ ସଜ୍ଜିବିବିଷକରେ ବସା-
ଇଲେ । ତେବେଳେ କଣ୍ଠୋକନ୍ଧର ଛିପ-
ନାମ ଶ୍ରୀକାରର ପୃଷ୍ଠାତରକୁପଳକ, ବନ୍ଧୁ-
ଦୟେ ବଶାଧରଣ ଏବଂ ପ୍ରତିହାତା କଣ୍ଠବା-
ଜିତିତ କନ୍ଦ୍ରାବିଲାକ ଦସ୍ତେ ପଞ୍ଚଶାତକା କୃଷ୍ଣଙ୍କ
ଚିତ୍ରପତ୍ର ବେଶୁଳ ବରତା ଦେଖି ଭାବୁକ
ଦେଖିମାନେ ଦୂଦାବତ ଶ୍ରୁତରେ ନୟକହୁଯରୁ
ପ୍ରେମକାରୀ ମୁଖନାନ କରି ଭାବ ପାରନେ କାହା ।
ଦ୍ୱୟରେ ସବିତରଣଗଣ ପରିହବ କୃଷ୍ଣ କଶୋଘ
ପୃଷ୍ଠା ରୌପ୍ୟ ଓ ପଞ୍ଚଦଶ ମଣି ପଞ୍ଚାଶା-
ଧକ ମରିଯାକ ଅବସରଣ କରି ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ-
ବାପାଙ୍କ ଚନ୍ଦରପୁଷ୍ପରଣୀକୁ ସନ୍ତର୍ଥେ ଗମନ
କଲେ । ପରଦିନ କୃଷ୍ଣ ଗୋପାଳବେଶଧାରୀ
ସମୟକାରୀ ସଙ୍ଗାମାନିକ ସହିତ ଗୋଧନ
ଶେଷ ବାହୁଡ଼ିବା ବେଳେ ଛାତ୍ର ବର୍ଷାନ କାଳ-
ନାର ସମ୍ମାନ ପତନକାରୀ ଏତାରୀ ବୋଲି
ଦସରେ ବରି ସମ୍ମାନକୁ ପରା ଦୟାନ୍ତ କହ-
ଇଲେ ଏହି ସମ୍ମାନ ଉଚ୍ଚତ୍ର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତ୍ର-
ପୂର୍ବ ମେଳ ହେବାକୁ । ରିହିଲ
କାହା । ଘୋରେ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶାଶ୍ଵତ
ମନ୍ଦିର ଦୋଷଧୂଳା ଦର୍ଶକ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା
ଦୁଇର ଏକଟିକ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

SCHOOL BOOKS! SCHOOL BOOKS!

English and Uriya for Entrance
Minor and Vernacular schools of
all grades, sold at the book shop
of the Cuttack Printng Company,
Dargha Bazar Cuttack.

କାନାପ୍ରକାର ଇଂରଜ ଏବଂ ଫେଡ଼ୀ ବିଦ୍ୟା
ଲମ୍ବର ପଠ୍ୟପ୍ରସକ ସଲଭ ମୂଳରେ କଟକ
ପିତେକାନ୍ତକ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟରେ ଉଚ୍ଚୟ ଦେହ
ଅଛି ।

NOTICE.

An auction will be held at Pooree,
on the 15th August 1885, by order
of Lloyds, of the wrecked Ship
“Cannanore”.

The Auction will consist of the Vessel herself, and Sails, Spars, standing and running, rigging and gear, provisions, &c, and all articles saved from the wreck.

N. B.—Articles will be sold in single lots.
Pooree, Orissa, } Messrs. F. W. MINCHIN
21st July 1885. } & Co.,
Agents for Lloyds.

The Cuttack Mission English High School meets in the new Building near to the old school-room. The Secretary and Superintendent of the School teaches the higher English classes, three or four hours daily.

Cuttack } ALEX. H. YOUNG M. A.
24-7-85 } Secretary and Supdt.

ସବ୍ୟାଧାରିଗଲୁ ଏଥି ହାତ କଣାଇ ଦିଅ
ଯାଇ ଅଛି କି କିସ୍ତିଚିକା ବା ଓଳତୀତା ରେଗର
ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାର ଭାଷ୍ୟ ଆମ୍ବେ ବିନା
ମୁଲ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ କରୁଥିବାକୁ । ସେଇମାନଙ୍କର
ପ୍ରଯୋଜନ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ରେ କଲେ ଶୀଘ୍ର ପାଇ ପାରିବେ । ଗୋଟିଏ
ହାଡ଼ା ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଭାଷ୍ୟ
ଖୁଆରବାକୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଭାଷ୍ୟ
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର ନିଯମ ମୌଖିକ
କଣାଇ ଦେବେ । ଉତ୍ତି ।

ପ୍ରାଚୀର ତ୍ରିପାଠୀ
କହିଲ ଅସୁଖେଷୟ
ଉପ୍ରଧାଳୟ
ଦରଦା ବଜାର

ବାଲିକାଗଙ୍ଗ

ଭଲଲିଖିତ ଶସ୍ତ୍ର ଦରରେ ସହର କଟକ
ଶୌଧିଲୁ ବଜାର ଥାର ଗୋପନିଆର ଶୟକ
ବୟାନକଟେ ବାରୁ ଅର୍ତ୍ତବାହିର କର କମ୍ଳାଲାଦୀ
ଦୋରାଳରେ ବିହୟ ଦେଇ ଆଜୁ ସଥା—

୧୯	ପଣ୍ଡିତ ବାଦାନେ କମାଇ	୧୫	୩୫	୦	୦୦
୨୦	ପଣ୍ଡି	"	୧୫	୦	୦୭
୨୧	ପଣ୍ଡି	"	୧୫	୦	୧୨

ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇମାନେ ଏକ-
ଦିନର କମ ବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଦରବେ ଆହୁର
ସୂଳର ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟ ନଗନ୍ତି ।

ଗ୍ରାୟତ ବାହୁ ଗୋପନୀୟର ସମ୍ବନ୍ଧର
ତତ୍ତ୍ଵଧୂରବଜ୍ରାବ ବସା କିବଟୁପୁ ଆମ୍ବାନାନର
ଦେବକାନରେ ଚନ୍ଦରକାଣା ଓ ଲିଙ୍ଗ ଓ
ରେଷମାର୍ଗେର ଲୁଗା ଓ ଝୁରନଷ୍ଟ ଓ କରି-
ବଶ ଭମାଖୁ ସରଗରର ବନ୍ଦୟ ହେଉ ଅଛି
ଯାହା ସମୟ ଗ୍ରାହାବକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଥରେ କହିବ
ଅଛି । କହୁନ୍ତି ଥର କେବେଳି ଫେନମ୍ବି
କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୟ ସରାଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଯାହା ନିମ୍ନ ଘାଗରେ ଲୈଖାଗଲ ଯାହାବର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଉଚ୍ଚ ଦେବକାନରେ ଅନ୍ତେ-

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

କ୍ଷେତ୍ର ମ.

୩ ୧ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଉପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହିତା । ମୁଁ ଶ୍ଵାସର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟର

ମୁଖ୍ୟ	ଆଶ୍ରମ	ବଜାରୀ
ବର୍ଷାକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୮
ଡାକମାଲି	ଟ ୦ ୩୫	ଟ ୧୯

ବିନ୍ଦୁ ଅଧିକା ଏକ ଲାରସମାଦରୁ
କଣା ଯାଏ ଯେ ଗତ ଜୁନ୍ମାସ ଶାହୀର ରଖିବେ
ଖାଇଛୁଳ କଗରଠାରୁ ମା ୪୦ ଲଲ ଅନ୍ତର
ଗୋବରକୁଷ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟକର ମୁଖ ହୋଇ
ଥିଲା । ମୁକୁର କାରଣ କଷନ୍ତର ସେବା । ମଧ୍ୟକ
ଦୂର ସମାଦ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଥରେ ଅପି ଥିଲା ।
ପ୍ରଳବାର ସମାଦ ଅପିବାରୁ ଏହା ସତ୍ୟ ସ୍ଵରାର
ଅନୁମତି ଦେଇ ଥିଲା । ଭାବା ହେଲେ ଉପରେ
ଜମାକେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେଲେ ମାତ୍ର ଭାବକୁ ଜଦି
କରି ପାରିଲେ ଲାହି ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଘରୁ ଗଲା ।

ଚିରକାଳରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଦ ଅଛି ସେ
ବାଣୀଷେତ୍ରକୁ ମହାଦେବ ଦିଶିଲରେ ଟେବି ରଖି
ଅଛନ୍ତି ଯୁଧ୍ୟାକୁ ତାଦା ଧର୍ମ ବିଶ ନାହିଁ ସବୁଙ୍କ
ଯେଠାରେ ଭୁବିଦିଶ ଦୁଃଖ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତର ପଦ୍ମବିଶ ଭୁବିଦିଶରେ
ଜାଣାନଗର ପ୍ରିୟ ରହ ଥାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏହି
ଗୁଣ୍ଠିତ ବନ୍ଧାରିଷରେ ଭୂମିକାଳ ହୋଇ
ଆଇ ମାତ୍ର ତାଦା ସାମାଜିକ ପ୍ରକାର ଓ ଅନୁ-
କାଳଶ୍ଵରୀ ହୋଇ ଥିଲା । ଯୁଧ୍ୟା କର ଲେଉଛି-
କାରବେ ଆଉ ମହାଦେବ ବାତ ବଦଳାଇବେ
ନାହିଁ ଓ ବିରକାଳ ସ୍ଥିରଭବରେ ରଖି ସୁବେ
ଏହା କିଏ ବହୁବି ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଏ କଗରରେ ଖୋଲା-
ଖୋଲ ପଦାଧେରା ଅଥବା ପ୍ରବଳ ହୋଲଅଛି

ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବଜାରରେ ଲଗିଥିବାର ଶ୍ରାୟ
ଯାଉଥିଲା । ଲେବେଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେଖାର୍ଥନା
ସଙ୍କାର୍ତ୍ତନ ଭାଗବତପାଠ ଉଚ୍ଚଯାଦ ଦେଖା କି-
ପାୟରେ ମନ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଏସପ୍ରାକୁର ପ୍ରଥମରେ
ଦୂର କିନିଦିନ ଭୁବନେ ଶ୍ରୀମୁଣ୍ଡିଳା ଓ ଖୁବ ହେବାରୁ
ବୈଶିଶ ଏତେ ମାକିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ।
ଏହି ମଙ୍ଗଳବାରଠାରୁ ପ୍ରତୁର ପରମାଣୁରେ
ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ବାୟୁ ଶିଳିତ ହୋଇଅଛି । ମୋଟ
ସଲବୁ ସମାଦ ଅଧିଅଛି ସେ ଏ ବନ୍ଧୁ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦୀର୍ଘ ଅଟେଇ । ଦୃଷ୍ଟି ସୋବେ ପ୍ରଭତ ଭାବ
ବସନ୍ତରେ ଜଳବିଶ୍ଵାକେ ଧାନ ମର ଯାଉଥିଲା
ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୁ଱ା ଗାହା ରଙ୍ଗ ହୋଇଅଛି ।

ଚଳଇ ସପ୍ତାହରେ ଏଂଳଗୁ ଓ କୁଣ୍ଡିଯୀ
ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟଦେଖୀର ଘୁଷ ସମର୍ଲବେ ବୋ-
ଗନ୍ଧି କଣେର ସମାବ ଶାୟୀ ପାଇ କାହା । ମାତ୍ର
ଯେହିଁ ସମାଦିମାନ ନିଜଅଛି ଉହିଁକୁ ପ୍ରବାଦ
ଯେ ରୂପିଯୀର ସମାଧିମାନଙ୍କେ ଏହପଦାର
ସନ୍ଧର କଣେଥି । ଦର୍ଶା ଏହିବ ସେ ବିଲାରର
ନୂରନମହାବର୍ଗ ବିକାଦ ମାମାସିତ ହେବା
ପରମେ ସପର ଅଛନ୍ତି ଏକ ରୂପିଯୀର କଥା
ମାତ୍ର ଅଦ୍ୟାପି ଶୁଣି ସଥାଧିତ ରଖା କରି-
ବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି । ତଥାପି ରୂପିଯୀ
ରଥାଅଭିକୁ କ ଅସିଲେ ବିପଦ ଏତ ଯବାର
କଥାସ ଜନ୍ମିବ ନାହା । କିନ୍ତୁ ରୂପିଯୀ ଶାକ
ଦେବାର ଜେଣୀକ ଥାଇ ନଥୀ । ଦାତିମାନ

ଆଗଳ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବ ବିଲାପର ମହିମାନେ
ସେହି ସମସ୍ତ ଦାହ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡାଦ୍ୟ ବରାବେ
ବା ନ ବରାବେ ତିର୍ହିର ବିଶ୍ଵର କରୁଥିଲାନ୍ତି।

ବଜୀୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଅମ୍ବାଷଳ କିମ୍ବତ୍ତକ ଦିଲ
ଗରମାର ତାହେ ଉଚ୍ଚରେ ମହାମାନଙ୍କ ଗର୍ଭତ୍ତର
ଜେନରଲଙ୍କ ମଞ୍ଜୁଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କଣ୍ଠୀୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସର୍ବାର ସଳ ୧୯୮୫ ସାଲର
ଆଜି ଉଳି ଜାମରେ କଲିବରା ଗଜେଡ଼ରେ
ବାହାର ଥିଛି । ମାନ୍ୟଦର ବଜୀୟ ଶେଷ ଲକ୍ଷ
ସାହେବ ଯେଉଁ ସମୟଠାରୁ ଯେଉଁ କିମ୍ବାରେ
ଏ ଆଜଳ ପ୍ରତିକଳ ହେବାର ବଜୀୟଙ୍କ ଦେବେ
ବେହୁଦନଠାରୁ ଘେଠାରେ କାରି ହେବ ।
ଦେବଳ ଗୋ ୬୭ ଟ କିମ୍ବାରେ ଏ ଆଜଳ
ଅନ୍ତର୍ମାରେ ପ୍ରଥମରୁ କିମ୍ବା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ବୋ-
ର୍ଜର ସହ୍ୟମାକେ ନିମାଚିତ ହେବେ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି କିମ୍ବା ନାହିଁ ।
ସୁରଖାର୍ଥୀ ଏଠାରେ ଆଜଳ କାରି ହେଲେ ତେବେଳ
କିମ୍ବା ଦୋର୍ଜି ବା ସମିକ୍ଷା ଗଠିତ ହେବ ଏବଂ
ବହୁରୁ ସହ୍ୟ ଓ ସର୍ବାପକ ଧର୍ମରେ ଗର୍ଭତ୍ତମେ-
ଶକ୍ତିହାର୍ଷ ନିଯୋଜିତ ହେବେ ।

ବାଣୀରୁ ପ୍ରକାଶରୁ ବିଷୟକ ଅଭିନନ୍ଦ
ବିଲାର ସେବଟେଣ୍ଟ୍ ମନ୍ତ୍ରର କର ଆହୁତି ଏବଂ
ଏହିଷୟରେ ସେ ଯେଉଁ ପଢ଼ ଯେତିଆହୁତି
ଜାହା ପରିଚାରରେ ଶାଖା ହେଲାଥାହି । ମାତ୍ରା-

କର ସେହିଟିଏ ମହୋଦୟ ଛାନ୍ତି ପଥିରେ
ଲେଖି ଅହୁନ୍ତି କି ଏହ ଆଜିନ ସଥୋତିର
ଯୋଗିତା ଏହ ମନୋଯୋଗ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଷେ କଡ଼ ଆଜିନଙ୍କ
ହୋଇଥିବାରି ଏହ ଏ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି
ବାର୍ଯ୍ୟ ଅପଥା ବେଗରେ ନିଃପାଦ ହୋଇ ନା-
ହି । ତାହାର ମନରେ ଏହ ଅଜନ୍ତାର
ଚିରଶ୍ଵାସୀ ବନୋବସ୍ତର ନିୟମ କଙ୍ଗ ହୋଇ
ନାହି । ଆମ ପ୍ରକାଶ ପଞ୍ଚରେ ଏ ଆଜିନ
ତ୍ରୈପଥାରୀ ଅଟେ କାରଣ ଏହାହାର ସେମାନ-
କର ଯୋଗସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏହ ମେବେ
ହେବେ ଶକ୍ତିଶା କରାଇଥା ଏହ ଅଭିଭାବର
ନିକାରିତ ହେବ । ସେହି ପ୍ରକାଳର ସେଇଷ୍ଟର
ନାହି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କେବଜର ଦେଖାରୁ
କର୍ତ୍ତା ପାଇଅଛନ୍ତି ଏହ ତହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ତୁମି କରନ୍ତି ବରବାଦ ଯକ୍ତ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଅଛୁ ଏବ ଅପଥା ପରିମରି ଫଳରେଣ ବର-
କାର ସୁଦିତା ହୋଇଅଛୁ ।

ଗର ୨୯ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦସ୍ତାବଳ ଓ ସେବନରେ
‘କାଳ ତ ଜ ବରେ’ ଲାମରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଦକ
କାହାର ଥିଲ ଏବ ଯର୍ତ୍ତର କାହାର କରୁଥିଲ
ଆମେମାନେ କର ସମ୍ଭାବରେ କର ଥିଲୁ କହିଲ
ଦଶେଷ ମର୍ମ ଏହ କ ବଧାକାଥବାବୁ ଅଠର-
ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗୋପାଳଙ୍କର ଚାନ୍ଦିର କିଶୋର
ପ୍ରପଞ୍ଚାବାବୁ ଏବ ଦିଦିତା ପ୍ରତିକ କର
କେତେବେଳେ ବନ୍ଦିଲକ ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଆଜି
ସେହି ଗୋପାଳଙ୍କର ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତି ଆନ୍ଦୋଳକ
ଦେଇ ବଧାକାଥବରେଣ୍ଟି ହୋଇ ଥିଲା ଅଛନ୍ତି ।
ସହଯୋଗୀଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ତାକ ଉଦୟ ଦେ-
ବାର ଦେଇ ଏହ କ ଗନ୍ଧମାଳା ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ
ଆମେମାନେ ତ ଏହ ଲୋକକୁରବର ଗୋଟିଏ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲାଗା ଦିଇ ଥିଲୁ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଷ
ସହଯୋଗୀ ପାଦା ଲାଗି କ ଥିବାର ପାଇବା
କର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିବଂ ଆମେମାନ୍ତର ଦିଲାଲୁ
ସଙ୍ଗର କ ଅସଜିତ ସେ ହିନ୍ଦର କରିବାକୁ
ଆମ କିନ୍ତୁ ସେ ଦିଲାଲୁ ମିକାର ପଣ୍ଡାଳକ
କାହିଁ ବଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ହେତ କରିବ ତାହା-
କର ଉଦେଶ୍ୟ ଏବ ଏଥୁପାଇ ଲୋକାବଳର
ବାବୁଙ୍କ କହିଲ ବଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଦେବା-
ହିଲ ସମ୍ବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହି ଅଣ ଆପେ ଦୃଶ୍ୟ
ଦୈତ୍ୟଙ୍କ ମାର୍ଗରେଣ ଆହିମାଙ୍କୁ ଲାଗି ଥିଲୁ

ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମନ୍ତ ଜ୍ଞାନାଥ
ବାହୁନ କରୁଥିବେ କିନ୍ତୁ କଥା ଦେଲେ ବେ
ବର୍ତ୍ତିକି ହୋଇ ଯାଏନ୍ତି । ଯାହାର ମନ ଏରୁଷ
ସେ ଲୋକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲାଭ କେବା କେମନ୍ତ
ବିତମନୀ ବାବା ସାଧାରଣ କିବେଳନା କରି
ବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ସହଯୋଗିତର ଲୋକା
ତେ ବୁଝି ଦେଖି ଦୂଃଖର ହୋଇ କହୁଁ ଅଛୁଁ ସେ
ସେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମର୍ମାଦା ରାଷ୍ଟା କରିବାକୁ
ଆବୋ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଗାନ୍ଧାରୀ ମନରେ
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସଙ୍ଗାଦକ ଆପଣା କିନ୍ତୁ ବାନ୍ଧବ ବା
ହିମକାନ୍ତିର ସାଧାରଣ ଉତ୍ସବ ବୁଦ୍ଧିରେ
ବୌଣ୍ୟ କଥା ପ୍ରକାଶ କରି ଚନ୍ଦରେ ଲାହୁ
ବର୍ଷ ଦେହ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାହାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ
ବୋଲି ଦିନାର ଦେବେ ଏହ ସ୍ମରି ଆହୁ
ଅବା ନ ଆଉ ତହିଁର ପ୍ରଦିବାତ କରିବେ ।
ଧଳମହାତ୍ମା ସ୍ଵର୍ଗ ରକ୍ତ ଆପଣଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ
କି ଜୟନ୍ତ ଏହ ମାତି ଶିଶ୍ବା ଦୟା । ସହଯୋ-
ଗିକର ଦୂରକ ମନର ପରିଚୟ ଏଥରୁ ଅଧିକ
କି ହୋଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଶାବାଦର ସ୍ମରିର
ଦୂରକଳା କରିପେଣା ଅଧିକ । ସେ ସ୍ମରି ଏତିବି
ସେ “କଥ୍ୟା ହୁବି ବୈଜନ୍ୟ ଓ ଦେଖାନ୍ତରେ
ତୃପ୍ତିରେ ଅନେକ ଲୋକ ସାଧାରଣବାହୁନ୍ତି
ଗୋଟିଏବିଜାତୀୟ ଯତ୍ନ ଦରକାର କୋଟି
ବୋଲି ହୁବର କରିଛନ୍ତି” ଏବ ସାଧାରଣ ବାହୁ
ଏତେ ଖାଲ ନୁହନ୍ତି ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୀଳ ଶୁଣି
ବନ୍ଦବନର ଲୋକରେ ଦୋଷି ଦାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ସଙ୍ଗେ ଅନୁଭବ ଏବ କରିଛରେ ବନ୍ଦବନ
ଯୋଗ୍ୟ କେତେ ଏଥି ପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ
ସହଯୋଗିକି ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅଛୁଁ ଅତିରିକ୍ତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଜାତୀୟରେ ବନ୍ଦବନକୁ ଖାଲ ଦିଲ୍
ବୋଲିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଲ୍
ବିନ୍ତ ଗୋଟିଏବିଜାତୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଜାତରେ ଦିଲ୍
କୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବାରୁ ହୃଦୟର କେମେ
ଅଛି ଗୋଟିଏବିଜାତୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଲ୍
ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବାହୁନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ
କେଲ ଶାଖାରଙ୍ଗର ତତ୍ତ୍ଵରେ ତାହାରର ଗୋ-
ପାଇ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ପଦ ହେବ କାହିଁ କାହିଁ
ଦେଲ୍ଲକୁ ଦିଲ୍ଲର । ଅମ୍ବେମାନେ ତଥାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ସେ ସାଧାରଣ ବାହୁନ ଆପଣାକୁ ଅନୁଭୂତ ଦେଲ୍ଲର
ବର୍ଷର ଦରକାର ନାହିଁ ଅପଣା ଛାଇ ଦରକାର
କେବଳ ବୋଲି ସାଧାରଣ ମହାନ୍ତି ଅନ୍ତରୁ
ଦରକାର । ସହଯୋଗୀ ତାହାର ପରି ସେପରି

ବନ୍ଦମର ବାଟ ପିଣ୍ଡାର ହେବଳ ଶବ୍ଦ କି ଦିଲ
ତୁରେ କଳଙ୍ଗ ଲଗାଇ ଅଛୁ

ନାହିଁ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପକ କମେଟୀ
ପେଇଁ ଅଧିବେଶନ ଦୋଷାତ୍ମକ ଘର୍ଷ ଓ
କର୍ମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷାତ୍ମକ କମେ ବନ୍ଦୁକେ ଯଦି
ଏଥାବେ ପ୍ରକାର ହଜ୍ର୍ତ୍ତ ପଥା;—

“ଶାରୀର ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମାଦିତ ହେଲେ ପ୍ରସର
ପୁରୁଷଙ୍କ ବାହୀର ତୁଆର, ବାହାର ବାହୀ
ଗୋବିବ ବୋହାରନବରେ ତଳା ପଡ଼ିଥାଏ
ଏହି ବାହାର ଗୋବି ବଜାର ଦୂଷ୍ଟାର, ଗାନ୍ଧି
ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସାହକର ସମ୍ମଦ୍ୟମ୍ଭରେ ଦେଖା
ଦେଇଅଛି । ବାହା ଏହି—ଏହି ଘନହାର ଆ
ଠେପ୍ପକ ଲକ୍ଷାତର ସବୁକମିଟିରେ ସମ୍ମଦ୍ୟମ୍ଭ
ର ପାଶୁଲିମାଳ ମନୋମାତ୍ର କୋହିବାର
ଦେଇ ପ୍ରମାଣରେ ସମ୍ମଦ୍ୟମ୍ଭ ବାହା
ପ୍ରମଦ୍ୟକ କଲେ ଧାରୋଧ୍ୟୋଗୀ ଦେଇ
କହି ସମ୍ମଦ୍ୟରେ କିମ୍ବାବଳୀ ପ୍ରସର କିମ୍ବା
ଥାଯାଇବାକୁ କଲ୍ପନାର ବାରଣ ବାହୀ ବାହୀ
ନାଥ ବାହୀ ଓ ବାହୀ ନନ୍ଦପଦିନ ପ୍ରାତିବାହିନୀ
କରୁଥିବ ହେଲା । କର୍ମସଂତୋଷ ଅନ୍ତରତମ୍ଭ
ଯେ କମିଟିର ଜଣେ ସହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରରୁକ୍ତ କଲା
ଆମା ପାଶୁଲିମିଟି ଗ୍ରହକରେ କଲା
ଦୋଷାଂଶୁମାନ ସଂଶୋଧନ କରିଦେବା କିମ୍ବା
ସବୁମାନକୁ କାନ୍ଦିନାବରୁଥେ କରୁଥିବ
ରେଖ କଲେ ତନ୍ତ୍ର ଏଥର ମହାଶାଖ କରିବାକୁ
ଦେଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଲାହ, ତଥା ପାଶୁଲିମାଳରେ
ଲେଖା ହେଲା “ଚମକିମାଳେ ଜନ୍ମ ପ୍ରକାଶ
କର କମିଟିରେ ଥାରିବ କରସାରେ, ପାଶୁ
ରମ୍ଭ-କାଳ ବିଷ୍ୱରେ ଭାଇତର କାହିଁଥିୟ
ମେମାଳଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଉପରୁକ୍ତ ଅମ୍ବେମା
ଶ୍ଵାବାର ବରି ନ ପାରୁ । ଦେଇ ଓ ନିୟମ
ବଳୀ ବାହାରୁ ଅଛି କିମେ ଜଳା ପଡ଼ିବ
ବାହୁଦୟକର ପ୍ରସର ନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଆନନ୍ଦ
ବାହୁଦୟକ ବାହା, ପାଶୁଲିମିଟି ର ବିଷ୍ୱମ କି
ମୁଲେ ରଥକାଥ ବାହୀ ଓ ନନ୍ଦବରୁ ଏ
ଦୃଢ଼ଳ ଏବଂ ପାଶୁଲିମାଳର ତମ୍ଭମ ଜାରି
ମୁଲେ ଚନ୍ଦ୍ରରୁକ୍ତ ବାହୀ ଏଥର ସବଳବାନ
ଦୋଷ ନ ଆନ୍ଦୋ । ଅଭ୍ୟାସ ଅନ୍ତମ୍ଭା
କହୁ ଶାରୀର କାନ୍ଦି ସମ୍ମାଦିତ ହେଲେ ଏ
ପର ଦେଇ ମନ୍ଦୁରୁକ୍ତ କାନ୍ଦିର କିମ୍ବା
ମିଳଇ । ଯେଉଁ ରଧୁମାନ କୋଳରେ ଗୋ
ପାଦରଙ୍ଗଠାର ଗାନ୍ଧି, ସେ ପାରୀ କମିଟି

ପ୍ରଭୁକୁ ତାମ୍ଭେ ଦେଖିବାରେ ହୋଇ ଗଲେ । ଏଣେକ
ଜାଙ୍କ ଧୂମକ ମନୋମାତ୍ର କୋହିଲେ ଆଜିଯାଏ
ଯେତେ ସବୁ ଗାନ୍ଧାରୀ ଶକ୍ତି ଭାବେ ଉଚ୍ଛଵି
ପାଠ ପଢ଼ିବେ ।”

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଥେଷ୍ଠ କହି ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ
ପାଠକମାନେ ଅପଣାଗା । ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ ମୁର କରି
ନେବେ । ସଂସାରକ ଦେଦଳ ଯେତେବେଳେ
କହି ଥିଲେ କି ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ଛାନ୍ଦାଦରେ
ଶିଖାନାଥବାବୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ଉଚିତବରିର
ଲୋକ ଜ୍ଞାନ କରିଲୁ ଯେତେବେଳେ କୋଥୁ
ତୁଥିଲ ସେହି ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ
ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପଢ଼ିଲାଥିବଳ ଧର ନ ଥିଲେ ଅଥବା
ଦୟା ନ ଦୟା କେବଳ ପର କଥାରେ ମାତ୍ର
ଥିଲେ ଅନ୍ୟା ଏକେ ଶାଶ୍ଵତ ଶିଖାନାଥବାବୁଙ୍କୁ
ଅପଣା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
ପଳଗଃ ଏ ପଣ୍ଡାଶାର ଫଳ ସାହା ହେଉ ତତ୍ତ୍ଵ-
ବୁଦ୍ଧି ବାବୁଙ୍କର ଏହି କମିଟୀରେ ଥରକୁ ଦୂର
ଥର ଯେଉଁ ଅରୁକଷ୍ଟ ଦେଖା ଗଲା ତହିଁରୁ
କିନ୍ତୁଶର ପ୍ରମାଣ ହେଉ ଥିଲୁ ଯେ ସେ ଏ ବନ୍ଦି-
ଚାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଜୀବନ ଜନ୍ମେକୁର
ଶିଖାନାଥ ବାବୁ ଏହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦେମାତ୍ର କରି ଆପଣା
ସବୁକିର ପରତୟୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥର
ଜାହାଙ୍କୁ ଅନୁଭେଦ ଯେ ଅପଣା ତ୍ରୁମ ହତୋଧକ
କରିଲୁ । ଅପଣା ସର୍ବ ନିମ୍ନେତ୍ର ଯେଉଁମାନେ
ସବଦା ବୁଦ୍ଧି ସେମାନେ କୌଣସି ସାଧାରଣ
ସଭାରେ ବନ୍ଦିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ।

ପୁରୁଷ ରଥଯାତ୍ରୀ

୨୩୧୪୪୫ ଛାରିଖମାଳକରେ ରଥ ସବୁ
କହିଲ ମୂଳ୍ୟ ଦିନବାରେ ଗଲା । ଯା ଏହି ରଥ
ଦିନବାର ଦିନ ଠାକୁରମାଳକ ସତ୍ରପୁର
ଜଗନ୍ନାଥନାଥ ଗୋଟାଳ ସମୟରେ ଥାଏ
ପହଞ୍ଚି କିମେ କର ରଥାରୁଚ ଦେଲେ ।
ଏ ଏ ଆ ସମୟେ ବକେ ବଢି ଗୁରୁତ୍ବିଃ ବଜା
ରଥରେ ଦର୍ଶିତ ଲାଗି ଚଳିବାର ଉପହଳ
ଦେଲ ଯେ ସ ଏ ଆ ସମୟରେ ବଜଦେଇ-
ଲାଇ ସିଂହଦ୍ଵାରେ ଅବି ଲାଗି ଗଲେ ।

ଗୀ ୨୭ ରଖେ ମେହପର ଠାକୁଣୀରଙ୍କ
ରଥ ସକାଳବେଳା ନ ଚଳାଇବ ଏ ଦ୍ୟା ସମ୍‌
ୟରେ ଜେଣ୍ଠା ବାବୁ ଯୁଲ୍ଲିଷ ପ୍ରଭତ ଦ୍ୟାକରଥାଇ
ଦଶାରେ ଟିକ୍କିଛାରେ ଦୁଇଦ୍ୟାମା ମଧ୍ୟରେ ଲିଙ୍ଗାଇ
ଦେଇ ଦରିବାଲ ଧନିରେ ଶୃଂଖ କର ଦେଲେ ।

ଏପରି ଘଟନା କହୁଛ ଦିଳରେ ଦେଖା ଗଲା ।
ତା ୨୮ ରଖେ ଶା କନିଦୋଷାପରଥ ୪ ଟା
ସମୟେ ଚଳିବା ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଲାଗିଲେ । ସେ
ଦିନ ସବର ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଆବାଳବନିରା ରଥ
ସମୀପସ୍ତ ହୋଇ ବରବୋଲ ଓ ହୃଦୟକୁଳ ଧୂ-
କିରେ ଚହଳ ପଢି ଗଲା । ରଜକର୍ମଗ୍ରହ ପ୍ରଭାତ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଇ ରଥ ଚଳାଇ ଲାଗିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ମଧ୍ୟରେ ଧୋତ ଭାସମାନ ହେଲା ପ୍ରୟୁଷ ବଡ଼-
ଦାଣ୍ଡରେ କନିଦୋଷାପରଥ ସୁଲରେ ଭାସମାନ
ହେଲା ପ୍ରାୟ ଦେଖା ପାରୁଥିଲା । ୫ ଟା ସମ୍ବନ୍ଧ
ୟରେ ରଥ ଆସି ପୁରୁଷଙ୍କାଳ କବର ସମୁଦ୍ରପ୍ରକୃତି
ହେଲା କଣେ ଲାଗୁନାଗପୁର ହେଠର ଅରମଣ
ଯୋଗୁ ଧୋତରେ ରଥ ରହିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଠାକୁରାଣୀ ଗୃହାଣୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅସି ରଥ
ଅସିବା ଦେଖି ଉତ୍ସାହ ପୂର୍ବକ ମନୋମଳୀ
ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଵର୍ଗଭାବର ଗଜିଦିନ୍ତ ପାଲିଙ୍ଗରେ
ବିଜେ କରଇଛନ୍ତି କାହାକି ବାବ୍ୟ ସେବକ ତୁ
ଦେବଦାସୀ ଦାର ଦାର ଦସ୍ତି ସହିତ ପଢ଼ିଆଇ
କରି ଶ୍ରୀ କରିବାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମରଣେ ଥାଏ
ଦ୍ଵାୟମାନ ହେଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀ
ଥଙ୍କରୁ ଆଜ୍ଞାମାନ ପାଇବା ସମୟେ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରେ
ସେ କି ସେ ପୁଲରେ ପ୍ରାଣ ଅଶା ନ ରଖି
ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭାଗ୍ୟର ଦୁର୍ଲଭ ସେମାନେ
(କୃତ୍ତିବାର୍ଥୀଃସ୍ମି) ରଜ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ପଢ଼ିବା
ହେଠ ଦେଖି ସମ୍ମରଣ ହେଲେ । ଠାକୁରାଣୀ
ବିଜେ କରିବା ସମୟେ ମନ୍ତ୍ର ରୁ ପୁଣ୍ୟ ରଜ
କୁମାର ଅଧିକାର ଅଭ୍ୟରମନ ସେନ ଠାକୁ
ରାଣୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ । ବିଜେ ସମୟରେ
ରଥ ନିକଟରେ ଶ୍ରୀମତ ମେଳିଖ୍ୟାର ଓ ପୁରୁଷ
ସାହେବ ଉଦ୍‌ଘଟେ ଦେଖିଲେ । ଦେଖି
ବହା ଠାକୁରାଣୀ ବିଜେ ଦେଲା ପରେ ରଜ
କୁମାରଙ୍କ ବଜନାର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଦମାନ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଧମତେ ଦିଅ ହେଲା । ରଜକୁମାରଙ୍କ
ସହିତ ସାତବ୍ଦିବଳ ସାରାହୁ ଓ ସେମେଣ୍ଟ ପରେ
ଦେଖିଲାନ ବାବୁ ରଜମାତାଙ୍କ ସଲମ ଜଣାଇ
ରଥ ସେବନ ସେହିଠାରେ ରହ ପରିଦିନ
ସଂଦହାରେ ରହ ଅପରା ଦିନ ପଦତି ବିଜେ
ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସାହେବଙ୍କ ମହୋନ୍ତିରୁ
ଦୟା ଦହ୍ନେରେ ସମର ହେଲେ । ଯୁଦ୍ଧବାସିନୀ-
ମାନେ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରେଥ ରକ୍ଷାରେ ବଡ଼
ସମ୍ମରଣ ହେଲେ । ଶା ୨୫ ରଜେ ଉଚ୍ଚ ରଥ
ତା ସମୟେ ସଂଦହାରସ୍ତ ହେଲେ । ଗୁରୁ
ବାବୁ ଶା ୩୦ ରଜ ପଦଶ୍ରିକଜେ ହୋଇ ରଜ-

ସିଂହାସନରେ ବସିଲେ ଏହି କରସକର ରଥ
ଯାହା ନିର୍ବିଶ୍ୱରେ ଶେଷ ହେଲା ।

ଭଲକର ସମ୍ପଦ ବନ୍ଦପ୍ରା

ଓଡ଼ିଆର ଜଳକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦର
ସୁବ୍ୟଦ୍ରୟା ବରବା କାରଣ ଗବତ୍ତିମେଘରୁ
ନିୟମ୍ଭୁ ଦୋଷଥିବା ବିଶେଷ କମିଶନରମାନେ
ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ
ଧାରମାନଙ୍କୁ କଣାରଥିଲୁଛି । ସମ୍ଭଲ ସେହି
ପ୍ରସ୍ତାବମାନକର କହିଛ ସମାଜେଚନା କରିବା-
ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

କମିଶନରମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ଜଳକର ବାଜା ସମ୍ରକ୍ଷୀୟ ଶାର୍ଟଫିକଟ ମୋବାଦିମାନ ଶାସ୍ତ୍ର ନିମିତ୍ତ ଜଣେ ବହୁଦର୍ଶ ଜ୍ଞାପନ କଲେବୁର ନିୟମକୁ ହେବେ । ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏପରି ମୋବାଦମା ସହସ୍ର ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକକାଳ ହେବ ବାଜାରେ ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷରୁଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ଜଳ ଚେଷ୍ଟାର ନେଇଥିବା କଥାର ଦୋଷ ଉଚ୍ଛର ଜଳକର ସକାଶେ ସେ ସମସ୍ତ ମୋବାଦମା ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଷରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚାର ପର୍ଯ୍ୟବାଳ ପ୍ରଜାମାନେ ଘାଁଖି ଦେଉଥିଲୁ । ସୁତ୍ରଃ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଆଜି ପ୍ରମାଣିତ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଲକ୍ଷ୍ୟନାମ ଅଟଇ । ପ୍ରଜାମାନେ ସଂତ୍ରରେ ଏତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜଳ ଚେଷ୍ଟାର ନେଲେ ଅଥବା ଜଣେ ପ୍ରଜାକୁ ସୁଦାମା ନାଲ କରିମ୍ବରମାନେ ଧର ପାଇଲେ ନାହିଁ ଏ କଥା କମିଶନରମାନେ ବିଜ୍ଞାପନ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନେକ ବିଲମ୍ବରେ ଓ ଅନ୍ୟାୟରୁପେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର କେତେ ଗତିର ଉଦ୍‌ଦରଶ କମିଶନରମାନଙ୍କ ସମ୍ମଳିତ ଉପସ୍ଥିତ ଉପଯାଦିଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-କ୍ରିୟ ଦୋଷରୁ ଉଚ୍ଛର ସୁଦାମା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ତଥାତ୍ କଲେ ନାହିଁ ଏହି ଶଳରମାନଙ୍କ ଉପୋର୍ଟେ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ ଏ ପ୍ରଜାମାନେ ଜଳ ଚେଷ୍ଟାର ନେଇଥିବାର ଉପୋର୍ଟ ଧାରବା ମାତ୍ରକେ ଅଥବା ଅନ୍ୟାୟରେ ବିଲମ୍ବରେ ନାଲ ଉଚ୍ଚମ୍ବ ହାଶମ ତଥାରକ କର ନ ସୁବାର ସେମାନେ ଦୂରୀ ଅଛି ଏବଂ ସେବେ ସେପରି ତଥାରକ ନ ହେଲ ତେବେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଅନେକମାନଙ୍କ ଉପୋର୍ଟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ସହସ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୂରବର କରିବା କେମନ୍ତ ବିଷ୍ଵବିର କରିପୁ ତାହା ସେମାନେ

ଅରେ କବେତନା କଲେ ଜାହି । ସେବେ
ସେମାନେ କେବେ ଶୁଣି ଜଳ ଖେଳୁ ମୋ-
କବନାର ପ୍ରକୃତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଆନ୍ତେ
ବେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି ପାରନ୍ତେ ସେ କେବେ
ଶୁଣି ଅଳିଥୀବ ମୋକବନା ଦାସର ହୋଇ-
ଅଛି ଏବ ସେପକାର ମୋକବନା ଆହୁତୁ
ଜାରିକ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ
ଅନେକ ପ୍ରକା ଅଳିଥୀବ କଞ୍ଚାରୁ ଭଙ୍ଗ ପାଇ
ଆନ୍ତେ ମାତ୍ର ହୁଅର ବସଯୁ ସେ ସେମାନେ
କେବଳ ଜଣେ ତେହୁଟି କଲେବୁର ନିସତ୍ତ୍ଵ
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଅପଣା ଦାୟିତ୍ବ ଧେଇ
କର ଦେଲେ । ସେ ପୁଣେ କହୁ ହୁଅବୁକ
ମୋକବନା ଦାସର ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହି ଜଳ
କଲେବୁର ଜାନା କାର୍ଯ୍ୟରେ କହୁ ଥିବାରୁ
ସେ ସମସ୍ତ ଏହାଶା ନିଷ୍ଠି କରିବାରୁ ଅନ୍ତର
ସେ ପୁଣେ ଏ ସମସ୍ତ ମୋକବନା ନିଷ୍ଠି
କରିବା ବାରଣ ଜଣେ କଣେଷ କର୍ମବୂଷାର
ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀଜଳ ଏକଥା କହିଦେବା ପାଇ
କଣେଷ ବିନିଶ୍ଚରର ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀଜଳ ନ ଥିଲା ।
ଯାଦାଦେବ ଅଜବୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରମୟ ଦେଲ
ଶ୍ରୀପୁର ଦୂରପୁମନ୍ତଳ ତେପୁଟ କଲେବୁର ଏ
କିମ୍ବା ଅସି ଏହି ମୋକବନାମାନ ହୁଅବାର
ଜାରି ପୁରାଣ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏବ ସେ ସେଇ
ପ୍ରଧାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଭାବା କବାଚ
ମନ୍ତ୍ରୋଷକତକ ବୋଲିଯାର ନ ପାରେ ।
ଶ୍ରୀପୁର କଲେବୁର କର ଘାବେକ ମୁକେ
ଦେବେଷତିବ ଏଗ୍ରକାର ମୋକବନା ଫାଁଦିଲ
କରିଥିଲେ ଏବ ଉର୍ବିରେ ସୁଦା ଅମେମାନେ
ମୁକୁଞ୍ଚ ଦୋହର ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏକେବେଳେ ବାଧ
ଦୋହ କଢ଼ ଅର୍ତ୍ତ ଯେ କରଂ ଭାଦାକର ବିଶୁର
ହଲଥିଲ ବାରଣ ସେ ଅନ୍ତରା ସରଜମିନର
ଯାର ମୋକବନା ନିଷ୍ଠି କରିବାର ତେଣୁ
କରିଥିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ତେହୁଟି କଲେବୁର
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ମୋକବନରେ ବସି ସବ କିମ୍ବା
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏବଦମରେ ମୁକେର ପ୍ରକା
ସରକାର ବାହାଦୁର; ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରକଳପକ୍ଷ ଅନ୍ୟ
ଦଗରେ ମୁଦ୍ରାଜମାନେ ଜାରିକରିଛା ଉଗେ
ଅଧେ ନୁହି ଜାମକୁ ଜାମ ବୋଲିଲେ ଅନ୍ତରୁ
ଦେବ ନାହି । ଏମାରେ ଅପଣା ଧନାଜଳ
ମୁହୂର୍ତ୍ତଙ୍କ ଦେଖିବା ମୋକବନା ଦେଲ
ମୋକବନା ତଳାଇବେ ଏହାକ ପାମାଳ୍ୟ କା-
ଣା । ଅବଶ୍ୟମେହ କରଂ ଦିନ ତଣିକେଲେ

ସେମାନେ ସହିତୀର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଏବେଳେଣ୍ଟି କରି-
ବାରୁ ଭାଜନ ଲୁହଣ୍ଟି । କିନ୍ତୁ ହାତିମାନେ
ପ୍ରଜାଛର ଏ ଅସିଧା ଗୁଣିବେ ନାହିଁ । ଯେ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ମୋକଦମା କରିବା ଗବ୍ର୍ରମେଷକ
ନିୟମ ସେପୁଳେ ଗୁଣିର ଅନ୍ୟଥା କରିବାର
ଅମେମାନେ ପରମର୍ଶ ଦେଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଯେବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସହାୟେ ଦିଶେ କର୍ମବୂଧ
ଜଣେ ନିୟମିତ୍ତ ହେଲେ ତେବେ ସେ ମୋକଦମା
ଭୁମିକ କର କାହିଁବ ଏ ମୋକଦମାମନ୍ତର ନିଷ୍ଠିତ
ନ କରିବେ । ଏଥରେ ସରଚାରକର କିଛିନ୍ତି
ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ସହିତ ସେ-
ମାନେ ସରେବସେ ମୋକଦମାର ଜବାବ ଦିରୁ
କରିବାରୁ ବୌଣସି ହଞ୍ଚ ବୋାଖ କରିବେ
ନାହିଁ ଅଥବା ହାତମ୍ବରକଟିନର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଅନେବୁନ୍ଦରେ ସୁଭିନ୍ଦ୍ର କରିବାକୁ ଅଧିକତର
ସମ୍ମାନ ଦେବେ । ତେପୁଣ୍ଡ କଲେକ୍ଟର ସବ-
ରମ୍ଭାମରେ ବସି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ତିନି କୃତିଶବ୍ଦ
ମୋକଦମା ଏବସର କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବଂ ବୋଲି-
ବା ବାନ୍ଧୁକ୍ୟପେସର୍ ମୋକଦମାରେ ସରକାର
ଡକ୍ଟର ପାଇଅଛନ୍ତି । କେବଳ ହେତେଶ୍ଵରେ
ମୋକଦମା ନାନ୍ଦିଶ୍ଵର ବାତମ ଭୂତାମ କେ-
ବାରୁ ଗୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରକାମାନେ ନିଷ୍ଠିତ ପର
ଅବସ୍ଥା । ଯେତୁ ପରମାର ଭୂପରେ ନିର୍ଭରସ୍ଥିତ
ମୋକଦମା ଦାଖର ହୋଇଥାଏ ଏହି ସେହି
ପ୍ରେଟ୍ରୋକ ଏହି ଅନିନ୍ଦନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋକଦମାର
ସାରୀ । ସେମାନେ ସେ ଅଧିକା ଉପରୋକ୍ତର
ଅନ୍ୟଥା ଆଶଦେବେ ଏପରି ଅଧିକା କରିବା
କେବଳ ବିଜ୍ଞମନା । ଅଥାତ ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦିଶେଶରେ ଅନୁମାନକ ସାମଦେଲେ ପୁଣ୍ୟ
ଜାହା ଜାହ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଅନୁମାନ ବୁଝିବ
ବାତମର ଧାରଣା କୋଇତାହୁ କି ଯେତୁମାରେ
ଏକଶାମର ସମସ୍ତ କା ଅଧିକାଂଶ ପରି ମୁଦ୍ରାଳ
ସେଠାରେ ସରବାର ପଣ୍ଡରେ କେହି ସାଧ୍ୟ
ଦେବାର ସମ୍ମାନା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ
ପ୍ରେଟ୍ରୋକ ବା ଅନିକ ସାଧା କହିବ ଫାହା
ଦିଶ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ତ ସରଜମିକ ପଦକୁ
କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଏହାବ କ୍ଷୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରର
ଦେଲେ । ଆଜି ପ୍ରଜାମାନେ ସେ ସମ୍ପେ
ଏକମେକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହାର ଅନମନ୍ତ୍ର

କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସମୁକି ଅଟିଲ ବାରଗ୍ର ନାଲ
କମିସ୍ଯୁରକ ରିପୋର୍ଟ ସାଥ ଦେଇଥାରୁ ଯେ
କେହିଁ ପ୍ରକାର କାଳ ବର୍ମିକ୍ରମ ସପକ୍ଷରେ
ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ସାମାଜିକ ଦେଇଥିଲେ ।
ଏଥେ ଉତ୍ତରାବୁ କେତେକ ମୋକଦମାରେ ଏ-
ପ୍ରକାର ସ୍ଵଭାବ ଦେଖା ପାଇଥାରୁ କି ଯେ ସ୍ତରରେ
ପ୍ରକାର କିମ୍ବା କେଇଥିଲେ ସ୍ଵଭାବ ଜଳଦର
ଅଛିନ ସଂକଳିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଧ୍ୟାନନ୍ଦମାତ୍ରେ
ଭାବାତାରୁ ଜଳଦର ଅବଧି କମାଇ ନଥାରେ
ସେଠାରେ ସ୍ଵଭାବ ପକା ଚକ୍ରବରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦିଅ ଯାଇଥାରୁ । ଏହି ସମୟ ଦେଖି ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦୃଶ୍ୟର ସହିତ କହୁଅଛି ଯେ କମିସ୍ଯୁର
ମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତରବିହାର କୌଣସି ଶକ୍ତି
ନ ଦେଖାଇ ବରଂ ଅଧିକ ବିଶ୍ଵର କାରଣ
ହୋଇଥାରୁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ
କେତେ କୁଠା ସୋଇଦମାର ଅଧିକ ହେବାର
ଉତ୍ସମ ଲୁଗିଥାରୁ ଅଧିକ ଅବାଳଗ ବିଶ୍ଵ
ପ୍ରକାର କହିବେ ହେଉକାରେ ଅଧିକ ।

ବୁଦ୍ଧିପଦର ମାନ୍ୟ ଦିଗ୍ବୟ ପ୍ରସତ ଏହି କ
ଶାର୍ଣ୍ଣିକଟ ମୋତିମାର ପରମାନା ଯାଇ ଲାଭ
କରିବ ମହିମାହାର ଜୀବ ଦେବାର ଛାତିର ।
ଏଥିବୁ ଏ ପ୍ରସାଦ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ପରମାନା
ଜୀବ କରି କଳେକ୍ଟରୀ ନାଚରିକହାର ଦେ-
ବାର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲ ଏହି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରରକ୍ଷାପଳ ଭବମ ଫଳବାର ଦେଖାଗଲାଅଛି
ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଲ ମହିମାତାରୁ କଲେକ୍ଟରୀ
ନାଚରିକ ମହିମାହାର ପ୍ରସତ ଟଙ୍କା ସବ-
ଜରେ ଅହାୟ ହେଉଥିଲ ଏହି ଏଥିରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାଗର ଘଟି ଥିଲ ବେମଳ
ସୁଶାଶ୍ଵାର ଲାହ । ସବସଂ କମିନ୍ଦର ମାନ୍ୟ
ତାପି ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ଅକର୍ଣ୍ଣ ଅଟଇ ।

କୁମିଳଙ୍କରମାଳକୁ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଅବ-
ନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବାହିକାରୀ ଯେବେ ବିରୋଧ ଜେଣ୍ଡା
ଜାଗେ ନିୟମିତ ଦେଖାରେ ସୁଧିଧା କି ଦେଲ
ନେବେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ସବୁକାଳକାଳର ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅଧିକ
ଜୀବନା ଦେଖାରେ ଅଧିକ ଜୀବ କି ହେବ ହୁଏ
ଯାଏ ନାହିଁ ।

一九一

Digitized by srujanika@gmail.com

(୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚିନ୍ଦିର୍ବଳୀ)

୪। ଦେଉଥିବ ତ କାହାର ଲୁଗାର
ସମ୍ମରାର୍ଥ ଦେଉଥିବ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ
ଅନ୍ଧର ବିଷୟକ ଆଜିକମାର୍ଗ ସମ୍ମରାର୍ଥ

ସମ୍ବାଦିତ ହେଉଥିବାରୁ ଏ ଇଲାକା ଓ ଗନ୍ଧା
ଜଳବାର ମାମଲାତିବାରମାନେ ଏହି ସଙ୍କଟୀ
ଅଦାଳତକୁ ଗବ୍ର୍ରୀମେଷ୍ଟ୍‌କ ସ୍ଥାପିତ ଅଦାଳତ-
ମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷର ବିବେଚନା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ; ଏବି ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟରେ ଆପଣା
କାହିଁନ ହୁଏ କରନ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରଥମେ
କରାଯାଇଥା କରିବା ସମୟରେ ଏହି ଅଦାଳତ
ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତାପ କଥାର ପଞ୍ଚ
ଅନ୍ତରକ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କର୍ତ୍ତାପର
ଦୂଷତ୍ତର ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇଅଛି ।

୫ । ପୌଜକାଣ୍ଡ—ଗତର୍ଭ ମୋଟରେ
କ ୩୦୯ ମର ମୋକଦମା ବିଶୁର୍ଥାଧିକରେ
ଆଖା ଯାଇ କ ୨୬୭ ମର ଫୈରସଲ କର
ଯାଇ ଥିଲ ଓ କ ୮ ମର ବର୍ଷ ଶେଷକୁ ବାଜା
ଥିଲ । ମୋଟରେ କ ୨୮୮ ଶ ଅସାମୀ ବିଶୁ-
ର୍ଥାଧିକରେ ଆଖା ଯାଇ କ ୩୩୭ ଶ ଖଲସ
ଓ ଜୀଧାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କ ୩୩୯ ଶ ବଣ୍ଟିଭେଗ
କର ଥିଲେ । ଏବଚଳଣ ଫେରର ହୋଇ ଥିଲ
ଓ କ ୨ ଶ ଅପର ଅବାଳତକୁ ବିଶୁର ସକାଶ
ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଥିଲେ । ବର୍ଷ ଶେଷକୁ କୁୟେ
ଶ ବିଶୁର୍ଥାଧିକରେ ବାଜା ରହିଲେ । ଏବିଶାର
ପୌଜକାଣ୍ଡ ସକନ୍ତୁ ମୋକଦମାମାନଙ୍କ ପୌଜକ-
କାଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ଓ ବଣ୍ଟିବିଧ ଆଇକମାନଙ୍କ
ମମୀନୁଷ୍ଠାରେ ବିଶୁର ହୁଏ । ଗତବର୍ଷ ବାଏଶ
ମୋକଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦ ୩୭୯ ଟା ମତାବକ
ରେଖା ଓ ଦ ୩୩୨ ଟା ମୁଢାବକ ମାର୍ପିଟ
ମୋକଦମାର ସଙ୍ଖ୍ୟା ଥିଲେ ଅଟେ । ଏପର
ଅପସର ବିଶୁର ମୋକଦମା ବାଏର ହୋଇ
ଥିଲ ସେମାନଙ୍କ ବିଶୁର୍ଥାଧିକରେ ଶାସନ ସଙ୍ଗର୍ଭ୍ୟ
ଅଟେ । ଏହ ସୋକଦମମାନଙ୍କରେ ଅବାଳ-
ତକୁ ପାଞ୍ଚ ଟା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କାମାନା
କାର ଯାଇଥିଲ । ଗତବର୍ଷ ଜଗଲ ରଖା କର
ଯାଇ ଥିବାରୁ କାଠ ଲେଇ ମୋକଦମାର
କାମା ବିଶୁର ହୋଇଥିଲ । ସର ୨୮୯
ସିଦ୍ଧାତାରୁ କେବେବ ମୋକଦମା ବାଜା ରହି-
ଥିଲ । ଗତବର୍ଷ ସମସ୍ତ ବାଜା ମୋକଦମା
ପରିଧି କରିପାର ଅଛି । ଗତବର୍ଷ ମୋଟରେ
୧୪୮୨ ବା ଜରିମାନା ଶେଲ ହୋଇଥିଲ
ଏବଂ ବର୍ଷ ଶେଷକୁ ୧୪୯୧ ବା ଶେଲ ହେ-
ଇଲ ବାଜା ଥିଲ ।

୨। ସମୁଦ୍ରାଘ୍ୟ ଦେଖୋଇଲେ ଓ କିଳଟର ଓ ପୌଜିବାର ମୋହଦ୍ଦମା ମାତ୍ର ଏହିବେଳେ

କଲେ ଗରବର୍ଷ ନ ୧୯୫୧ ମର ମୋକଦମ
ବିରୁଦ୍ଧ ସକାଶ ଉପତ୍ତିତ ହୋଇ ନ ୧୯୫୮ ମର
ମୋକଦମା ଫୈସଲ ହୋଇଥିଲୁ ଏବନ ୧୦୦
ମର ମୋକଦମା ବର୍ଷ ଘେଷକୁ ବାଜା ଥିଲ ।
ଗରବର୍ଷ ସମସ୍ତ ବିଭାଗରୁ ନ ୨୭ ମର ମୋକ-
ଦମା ରାଜ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଧିକାରେ ଅଣା-
ପାଇ ନ ୨୭ ମର ମୋକଦମା ଫୈସଲ ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଓ ନ ୨୯ ମର ମୋକଦମା ବର୍ଷ
ଘେଷକୁ ବାଜା ଥିଲ ।

କମଣ୍ଡା

ସାଧୁଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ ।

ଅସମାକଙ୍କର କନିଶୁଳ ଗତ ବନଦାର ବାଲେଷୁରକୁ
ସାହି ବଦିଅବୁ ।

ହସ୍ତାବଳୀ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ସେ କାଠମେଇ ଦୃଢ଼ିଦର
ଆଠଠାରେ କଣେ ଉଧବା ଯୀ ନନ୍ଦାବ ଦୁଃଖଜ ଅସୁଦରା
କରିଅଛି ।

ଦ୍ୱାରା କଳିବା ମରିଥିଲା ଯିଗୋଟିଏ ତଥେ ହାତରେ
ବେଳ ହୋଇଥିବାକ କଣାପାଇ । କିନ୍ତୁ ସେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ସତକମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି ବୁଲାଇଛନ୍ତି ଓ ବେଳୀଠାରେ
ମାତ୍ର ସୁଜଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ବା ମନେ ରହିଥିଲୁ ସେମାନ
କହିଲେଇ ବରିବାମାରୁ କଥ ଉପବାଳ କରିଅଛୁ ।
ଫିଲ୍, କର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତରେ ତତକରେ କାହିଁ ମୁଢିଲୁ
ଏ ବନ୍ଦଳା ଦେଖି ନାହିଁ ଆସୁଏ ହୋଇଅଛୁ । ଅଣେମାନେ
ଅଜ୍ଞା କିମ୍ବା ଦେଇନାହିଁ କମି ସୁଭମାନେ ମନୋମାନ
ପୂର୍ବକ ଏହି ଯିଗୋଟିଏ କରିବେ ଏହି ଯିଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ
ଶୀଘ୍ର ହୁବାର ପାଇବେ ।

ଶୁଣ୍ୟାବ୍ୟ ସେ ଅମନାଦକର କିମ୍ବାହର ଆହେବ ହାତୁ
ଗଣେଶପ୍ରସାଦ ସିଂହ ବାହୁ ସୁମାନଚନ୍ଦ୍ର ଶାସକ ଏବଂ ବାହୁ
ଲକ୍ଷ୍ମିପ୍ରସାଦ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରଥାରିନୀ ଉତ୍ତକ ପୁରୁଷ ଓ ବାହେବ
କର ବରବେଳୁ ହୋଇଥିଲ ଅହେସର ମହୋତ୍ସବ ଦେଇ
ଆହୁବ :

ଏଠା ଅତୀକରଣ ସହିକାରେ ଏହା କରୁଥିଲା ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ପାଦେ
ବି ବାଲେବାର ବଳେବୁଦ୍ଧି ମାତ୍ରର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ
ପାଦେର ଅଗ୍ରମ୍ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କରାର ଏଠାର ପାଶରେ ଉଚ୍ଚରେ ।

ବାଲେବ କଣ ନହାଏ ଶାହାର ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଦିନୀ
ନମେଇ ଯେଉଁ କେବ୍ଳ ପାଇଁ ହୋଇଥିବ . ଗାନ୍ଧୀ ସତ୍ୟ
ଅଧ୍ୟୟ ହୋଇଥିବ ।

ଏଥର କେତେବେଳେ କିମ୍ବା କେବଳ କେଷପାଣୀ ଦିଲ୍ଲୀରେ
ଯଦିରେ ଏହିକୁ କିମ୍ବା ଦେବାର ପ୍ରବାନ୍ଧ ଦେଇଅଛି ।
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏକବାର ଏକବାର ଏହି କର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିବି ଗାଇଅଛି ।

କଲୁକଳାର ପ୍ରଦୟ କନ୍ତିମର ହାତସେହ ମାନେଇ ୧୩

କେବାଳ ସେଠାର ତେସଟ କମିଶର ଆସୁଥିଲାବାଟି
ବାହେକ ଲାକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ସକଳଙ୍କ ନିସ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କ ଏହାରେଇଲାଜିକ ସାଧନ ଚାମାଗକେ ଯୋଗିବ
ଥିଲା ଯେତୁ ଏହାରେ ଏକ ପଢ଼ି ନିର୍ମିତ ପଳ ଉଠିବା
ନିର୍ମାଣକାରୀ ଅବୈତନିକ ସଂକଟଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ
ଦେଇଛି । ଯଥା—କାହାର ପାଶରେ କିମ୍ବାକେ କୌଣସି
କରିବାକୁ ପାପ, କୌଣସି କାମରୁକୁ ପାପ, କାହାର

ଯୋରେତୁଳାଥ ମୁଖ୍ୟମା । ଏହି କାରୁ ମହେଶ୍ୱର କାନ୍ଦିଲା
ଏମାକିନ୍ତୁ ଚିତ୍ତରୁ ଶ୍ରେଣୀର ମାହିଷ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ଭା ଅପରି
ହୋଇଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏକବିଳୁହିତ ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ଦୟ ଶ୍ରୀପାତ୍ର
ବି, ଗୋ, ଏଇ ନିବିଳନ୍ତିରୁ ସାହେବ ଶ୍ରୀହଣୀ ଦେଇଲା
ଦସବରେ ଶାପିତ ହେଲେ ।

ଅଶ୍ରୁପଦା ପାତ୍ରର ଦକ୍ଷଗର ଅଣ୍ଟିକୁଳ ମହିନୟୁକ୍ତ
ଏସ୍ କମରଜ ସାହେବ ନନ୍ଦମାସର କୁଟି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇଲା ।

କନ୍ଧାରସ କଟକ ପୁରୀ ରେଲବାଟ ସରବେ ମହିମାର
ଏବଂ କଟକ ରେଲବାଟ କଟକ ରେଲବାଟ ସାହୁଙ୍କ ରେଲବାଟ ରେଲ
ରେଲବାଟ କଟକ ସାହୁଙ୍କ ବଦଳ ହେଲେ ।

ସୁଅବିମଠାରୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବେଳାଟିପୁସ୍ତକ ଫଗ୍ନୋହିମାନେ
କାଶାଲ ନଶକରୁ ଲୁହମାସ ତା ୧୫ ଓ ୧୭ ପତେ ଅନ୍ତରେ
ବିରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଏକରେ ୩୦୦୦ ଲୋକ ଉଦୟ ପକାଯାଇଛି
ବିରିଥିଲା ।

କାଶୀର ମହାବଜ୍ଞା ସ୍ଵକଳାର ସ୍ଵରୂପର ପୀତ୍ତାରେ
ହୋଇଥିବାର କୟାତାର ସମ୍ବାଦ ଗ୍ରହିତା । ବନ୍ଧୁମୁଁ, କର
ଏକ ବାହୁଦେଶ ଏବାବେଳକେ ମହାବଜ୍ଞାଙ୍କ କବାଳାକ୍
ଶେଷ କର ଦେଇ ଅବାର କଥିତ ହେବ । କିମ୍ରାଗାସି ମାନେ
ଏଥିରେ ନିବାକ୍ତ ବାଚର ହୋଇ ମହାବଜ୍ଞାଙ୍କ ମାରେଯି
ଓ ଆର୍ଯ୍ୟଜୀବନ ଜୀମିର ଦେବ ଦେଖିବାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାପ୍ରକାର
ପୂଜାଦୟାକ କରୁ ନାହିଁ । ଅସମାନକର ମଧ୍ୟ କାମିନୀ
ମହାବଜ୍ଞା ଶୀଘ୍ର ଅର୍ପେଖ କର କରନ୍ତୁ ।

ବରିକତାଠାରେ ଏକ ମୁହଁଜାଗସ୍ତା ଝାନ୍ଦେବର ଅବେ-
ବିଶୁଦ୍ଧିଏ ସୁମି ବନ୍ଦା ଅଳ୍ପ ମୋହାତମ ତେଜିନ ବାଣୀ
ଏବେଦୂର ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ରହିବାକୁ ଚାହାଇ ।
ଝାନ୍ଦେବର ମୁହଁଜାଗସ୍ତା ବାଣୀ ଏବେଦୂର ଅଳ୍ପ ବାଣୀ

ମୁଣ୍ଡା ଲାହକା ଜିବାଦିର ବେଳେ ତୁର ହେଲେ କାହିଁ ଏକଟଙ୍କ
ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ପରିବା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେ ତଥୀରେ
ଦୁଇକଣ କିମ୍ବା ସମ୍ମୁଦ୍ର ପରିବାର ଜାହନଧ୍ୟାରେ ବିଶ୍ଵରେ ।
ତଥୀ ଅବଶେଷ ଭାବାର ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତା କିମ୍ବା

ପରିବାର ଦୂରଜୀବନ କରେଇ ମହିଳାଏ ଥାର ତୋଟା
ବାରନା ରେଣ୍ଟ ଅଠାର ଅଷେ କରିବୁ ଯବାଇଦେଖୁ ।
ସିଂହ ଓ ଉଦ୍‌ଧୂ ତଳେ ପଡ଼ିବାର ତାତ୍କାଳି ଏହି
ଚକ୍ରଶଙ୍କ ଡାକୁରାଖାର ଲଗ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ହେଲୁ
ଆଦିବୁ ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।—କି ତୋରିଲୁ କାହାର ।

କର୍ମମାନର ସେଇଁ ଘଟି ସାହେବୁଙ୍କ ଏବଂ କ୍ଲେମୋବଦମାରେ ବିଶ୍ଵ ଭାବରସାହିତ୍ୟ ପଥ ଯାଇ ଥିବାର ଉପରେ ପାଠକଙ୍କ ବାଣୀର ଅନ୍ତରେ ସହାଯ ହିଲୁଁ ସେ ସବେ ବିଶ୍ଵ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ ସାହାର କହ ହାଇବୋର୍ଡରେ ଅଗ୍ରିଲ କରି ଥାଏ । ଅଗ୍ରିଲ ବିଷୟରେ ଭାବାକ ମିଆଂ କ୍ଲେମ୍ବି ହୋଇ ଏବଂ କର୍ମଗାର୍ ଛିଲ ରହିଥିଲା । ଏଥରେ ପାଠକମାନେ ହଜୁଞ୍ଚ ହେବେ କି ?

କାହୁ କୁର୍ରଗୋଟାନ ଲୁବ ଅଛାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାପା
କରିବାର କୃତିତ୍ତବ୍ୟ ଦୋଷତଥିବାର ହକ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ ପାଦାର୍ଥ
ସମ୍ବୂଧ ମୁଦ୍ରଣିତିବାର ରାଜାକ କାହାକୁର ଟେଣ୍ଟିକା କାଳ
କର ଅଶ୍ଵରୀ ମୁସିଲମାନ ହୋଇ ହିତୁର୍ମ ସହଜାନ୍
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଠିୟ ସାହାନାନ ସାହାନାନ ହୁଏ ।

ବଳିକେଳ ନାମକ ଏକ କାଢାର ମାତ୍ରାହଠାର
ଦୟକ ସଂଖ୍ୟା କାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବାକେ
କାଳେ କଥି ସମ୍ପର୍କରେ ହେ ହୋଇଥିବାକ ହେଲା
ମିଳନ । ବ୍ୟଥ କିମ୍ବା ଏହି କାଳକରକ ମଧ୍ୟରେ ହେଲା
କାଳକରକରେ ମିଳନ ହୋଇଥିଲା ।

ପହୋଇଠାର୍ଦ୍ଦ ନିଧ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡିଲ୍ ଏବଂ କାତମାର
ଠା ୧୯-୧୯୯୮ ରୁଦ୍ରିବ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥିବାର ବାରୀ
ଥେବେଳେ । ସେହାର କାହିଁ ଦିନରେ ନିଧ ଅନୁଭବକୁ
ଠାର ବୁନ୍ଦିକ ଦେଖାଯାଇଥାଇଁ ବନ୍ଧୁ ହୃଦୟ ହୁଏ । ଏହା
ଏହାର ଛୁନ୍ଦିକମ ପଟକା ହେବା କିନ୍ତୁ ଦିପଦିନକ
ଶରୀର ।

ବଦ୍ରମାସ ପାତେ ଶଶକ ବୁନ୍ଦିକର ଜାଣିବାରେ
ଆଜେକେ ଯତେ ବନ୍ଧୁଦୟକାର ଦସତ ହେଁ । ସରହାସ ଦାକିଯାଏ
ଯାଇ ତାଙ୍କ ସାଥରେ ଏହି ବଳକାହୀ ପାରାଦି ଏକାଦେଶରେ
କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଯଦିଅଛୁ । ଧରେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାମ ରମ୍ଭ
ସହିର ବନ୍ଧୁଦୟରେ ଚଲେ ଯଥାପତି ପ୍ରାମରାସ କର
ଆହାର ଦେଖି ସାଥ ଅଗ୍ରାହ କରିବ ହେଁ ।

ମୁହି ଏକ ଘରନାଟିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଠନସ ତା ହେ ପଣକେ
ଭର୍ମିବଳ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାବାର ସମାବେ ଆଶୀର୍ବଦ୍ଧ ।

କଥ ମାନ ତା ୫୨ ଉପରେ କାଣ୍ଡିଲଠାରେ ୧୨ ଅଳ୍ପ
ଉମ୍ଭିକେ ଅହୁରୀତ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଅଛି ।—
କାଣ୍ଡିଲକୁ ପ୍ରଦୂଷରେ ଶବ୍ଦର ଦଶା ସେଇପାଇଁ କି ?

କାନ୍ଦାରତାରେ ଗତ ମାସ ଦା ୫୫ ଏଣ ଉପରେ
ସୁନ୍ଦରମହିଳା କୁମିଳିଙ୍କ ଅନ୍ଧାରେ ହେଲାଥାରୁ ଓ ଶାନ୍ତି କିମ୍ବା
ଏବଂ ଚରଣ କର୍ଣ୍ଣ ହେଲାଯଥାରୁ ବେଳେ ସ୍ଵତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯାନ୍ତିରେ ଲଭିତା ନିରାପଦକାରୀ କି କାହିଁ
କିମ୍ବା ଦେଖିବା ବାରା କମେ ଦେଖିନାହିଁ ବେଳେ ପଠାଇବା
ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯେତୋ ମହାବାଣୀ ଶେଷ କିମ୍ବା ସାହେବ
ମହୋତ୍ସବ ସମ୍ମାନ ପାଇବାକାମକାରୀ ।

191

କର୍ଣ୍ଣ ମୋହନାନ୍ ମୋହନାନ୍ଦରେ ଖରୁ ପାନ୍ଧିତ୍ୟନାଳ
ପାଦ ସାଜିତି । ମାତ୍ରା ଦିନ କର୍ଣ୍ଣ ଫେଲିବା ଦିନ୍ଦିରେ
ଥୁବୁ ମନ୍ଦ ହାହ ଏଥିରେ ଆଜିନ୍ କି ସମ୍ଭାବ ଦେବ ।

ପଦ୍ମନାଭଙ୍କ ପଦମଣି ପରମାନନ୍ଦ ନେତ୍ରକ ଜୀବିତ ସୁଧାର
କରି ଅଳ୍ପକୁ ମନୋବ ଉପର ଥାଇ ପଡ଼ି ଫେରିଲାକିମନ
ତେବେଠା ଯେବେ କାହିଁମରା କରିବ ପ୍ରଥମତଃ ମୋଟିଏ କାହା
ହେବା ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଆଜିକିମୁଁ କଥାକଲେ ସେବାକେ କରି
ପରିବେ କରିବା କରିବେ ।

କରୁଥାବାଣୀ ଶ୍ରୀତ ବାହୁ ଗଜେନ୍ ସଲ ମିଶ୍ର
କରିଛନ୍ତି କରେ ପତ୍ରିତବଳ ଏଠାକୁ ଅର୍ପି ତାରବାହୁ
ଦବ୍ୟାଶାଳର ବାହୁଙ୍କ ବସାରେ ଅଚ୍ଛାତ । ମାନ୍ୟନାନ୍ଦ
ଶ୍ରୀତ ଲୋକଙ୍କରେ ରହିଲାର ପାଢ଼େବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଶ୍ରୀତ ବର୍ଷିକର ପାଢ଼େବକୁ ଓ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ
ପ୍ରାଣେକ ପାଢ଼େବର ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର ମେଳିବା
ପାଇଁ ଏହି ପାଠିଲେ ଏହିଏହି ଏହିଏହି
ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର ଏଠାକୁ ମନ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କଠାର ପାଠିଲେ
ଗାୟତ୍ରୀ ଦେବାଲୀ ଦେଖିଥିଲ ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର ବିଜେତାଙ୍କ
କୁ ପତ୍ରିତବଳ ଏହି ମନେତ୍ର ଦେବ ଏଠାକୁ ହେତୁ
ଦେଖାଇ ବେ କଥାମୁଁ ଓ ଅଧିକ ଅର୍ପି ଏହି ଅଧିକ
ସ୍ଵର୍ଗ ମିଠାଲେ ସେ ଉତ୍ତରାଜ ହେଲା ମନେ ବିଜେତାଙ୍କ
ଯତ୍ନବଳାର ଏହିଏ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରାୟୀ ହେଲ ପାଞ୍ଚ
ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର । ଏ ପଦ୍ମପୁରସ୍କାର
ଆହୁର ହୋଇ ପାଇଁ ହାହୁ ।

ଅଳ୍ପ ଓ କମଳାର ସମ୍ବାଦ ।

କହିବା ପଞ୍ଚାଶ ମେହେତର ଦାରୁ ଶ୍ରାବନ୍ତ କହିବା
କ୍ରିକିଟ ଦିନରଙ୍ଗାମ୍ ସ୍ଥିର ଅନୁମାନର ପାଇବୁରୀଧି
ଏହି ଉତ୍ସବ କହିବାର ସମ୍ଭାବନେ ଅପରାଜ ସାମାଜି

ମର୍ତ୍ତଳାପନ୍ୟାଙ୍କ ଦୁଇ ହୋଇ ସବାରୁ ଧାନକୁଣ୍ଡା କାର୍ତ୍ତି
ସମ୍ମ ଶେଷ ଗୋଲ ଧରିଛି କିମ୍ବା ଯାଏ ଏକମାତ୍ର
ଦେବ ଉତ୍ସମ କର୍ତ୍ତା ନ ଦେଖିବୁ ବିଭାଗ ଓ କିର୍ତ୍ତାରୀତି
ଏହା ଅଠ ଓ ଦଶକାହାତ୍ମାର ମନେକ ଜଳଦେଖ ଧାନ କରିବିରୁ
ସୁନ୍ଦରତଥ ମର୍ତ୍ତଳାପନ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ମିଳିତ ସମେତ କାଳ
ପରିମାଳାର ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ମହିନେ ଅଧିକ, କାଳର
ବୌଦ୍ଧଙ୍କ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକ ଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧର ବର୍ଣ୍ଣ
ଅଛି, ଏମାନେ ଆଶରୁକୁ ଏକାକ୍ରେନ ମନ୍ଦର କାହା
ପକାନ ସବାରୁ ଖୌଣ୍ଡି, ପ୍ରକାମାନେ ଦୂର ବନ୍ଦିଥର ଧାନ
ଦୂର ମଧ୍ୟ ଦୂର କରିବିଲେ ଅଭିନ କାର୍ତ୍ତି ଦେଇ ଅନ୍ତରୁ
କାର୍ତ୍ତି ବାନ୍ଧିବ ଏକଷି ତ ଆପଣ ।

ବନ୍ଦିକାର ହେଉ କୁର୍ବି ମାତ୍ର ହୃଦୟରେ ବଲୁ ଅନୁମାନ
ଦିଲ୍ଲି ସେ ବନ୍ଦିକାରେ ସଳବତ୍ତା ଦର୍ଶନ ଦେବେ ହାତ୍ତୀ
ଯେବେ ଅବା ଦେଖି ପଥସ୍ତ ଯାହା ଦେଲେ ପ୍ରଥମକାଳ
ଦେବଜ ଧର୍ମବିଦେ ମନେ ଦେବକେ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବ
ସମ୍ମାନ ଦୋଷ ଦେଖି ଦେଇଲୁ ।

ବନ୍ଦିବା ହଜାର ଲକ୍ଷମଣିରେହୁଣ୍ଡ ପ୍ରାମେସ ପଠା
ଆକାଶମୁହୂର୍ତ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧ ଦୟବୁଦ୍ଧପେ ଗଲାଛ ହେବା ହାତର
ପାଥ । ୫୦୦ ଲା ଲାଇମରିବର ବର୍ଣ୍ଣମାଳର
ଚତୁରେ ଉଚ୍ଚ ଚାପ, ଏଥରୁ ପାର୍ଶ୍ଵର ପଦିଖା ସକାଳ
ଦେବତା ଦେଖେବାରେ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଦେବତାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦର । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମାତ୍ମେ କର୍ଣ୍ଣଭାବରେ କେ
ବେଳେ ତାଙ୍କ ମହିନେ ପଢାବେ ଏହାରେ ବାହାର ଦ୍ୱାରୀ ଏହା
କି ଅନ୍ତରେ ପୋକିର ମହିନେ ଅନ୍ତରେ ଏହାର କୋଣ କାହା
ଏହା ଦେବତା ଦେଖି ପଢ଼ିଲାମେ ପଞ୍ଚମାନେ ମଳାଟ ତୁଳା
ଦେବେଶବନ୍ଦର ଯୋଗିତା ଅନ୍ତରେ ବୁଝି କି ପାଇଥାନେ
ମେମାନବର ବିଦ୍ୟା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୋଧାନ ଫେରିପାରୁ କି
ତୁମ୍ବ । କାହାର ଏହି କିମ୍ବାର ସେବନାମେ ନବାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରାଧ ପଢ଼ିଲାମନ୍ତର ବିଦ୍ୟା
ଦେବତା ଦେବତାର ସେ ସବାକର ହେବେ ଏତମା କି
ଏହା ହେବେ କାହାର କିମ୍ବାର ପଢ଼ିଲାମାନ୍ତରେ ଯୋଗିର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହ ଦାତା ଦସବା ଦାତାକୁ ପ୍ରୟୋଗିକିମ୍ବା
ହେବ ଅଛି । ଏଥରୁ ପାଠ୍ୟବାକ୍ୟବନ୍ଦର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଇବା
କିମ୍ବାର ସେବେ ଅନ୍ତରେ ରହି ଥାଏ ତାହା ହେବ
କୋଣପରିବଳ ଉତ୍ସାହ ବର୍ଣ୍ଣମାଳରେ, ପଠାବେ
ସବୁର ବିଦ୍ୟାର କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାର ପଠାବେ

ପାଇଁ ନାହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୁଣିଟରେ ଦାତ୍ତ ପାଇଁର
କରିବାରେ କୋଈ କଲ୍ପିତ ପ୍ରକାରରେ ଶିଖା ପାଇଁର ବଢ଼ି ଦେ
ଯାଏ ଓ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅଳ୍ପରୂ ଗୀତ ଦୋଷ କରିବା
ଏବୁବେଳେ କେବଳ ମଧ୍ୟରୂ କରିବାକାର ସବ୍ୟାପେ ବିଜ୍ଞାନ
କେବଳ ଏବାର ବ୍ୟାକରିଙ୍ଗ ଗ୍ରାସ ପରିମାୟ ହେବ ତୋର
ହୁଏ । କିନ୍ତୁ କାଳର ସ୍ଵର୍ଗମନରେ ସ୍ଵର୍ଗମନ କାହା
ପାଏ ହୋଇ ଆଶ୍ରମ ସାହିତ୍ୟରେ ଦୋଷ କରିବା । ଏକମ ହରିପୁର
କିମ୍ବା ଗାଁରା ର କରି ପରିବ ଦୋଷରେ ଦେବ ।

ପ୍ରେସରେ

ପ୍ରେସିପ୍ତର ମଧ୍ୟମର ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁମାକେ
ଦାସୀ କୋର୍ଟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁର୍ଗାକାନ୍ତିବା ସମ୍ମାନବିଧି ମହାଶୟମ୍ଭୁ
ସମୀପେଷ୍ଠ
ମହାଶୟମ୍ଭୁ !

କାର୍ତ୍ତବୟକାଶ ଅମ୍ବେ ଦିଗବଳୀ ଠାରୁମଣ
ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ ।

ତତୋପୂର୍ବ ନୟର ବାମଗରରେ ତାହାର
ଦେଉଳ ସ୍ଥାପିତ । ଅନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଧୃତିଯକ
ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଶୁଲ୍ମ ମାତ୍ର ନୟର
ପ୍ରବଳ ସ୍ରୋତରେ ପଡ଼ି ଅନେକଦିନ ଦେଇ
ଆପଣାର ଅଭିନନ୍ଦରଙ୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ କରିଥିଲା ।
ଯେହିଁ ଅଂଶ୍ଚତ୍ରୀ ଅଛୁ ତାହାର ଢୁଣ୍ୟ ମନ-
କୁହେ । ବରବରାକ ମନ୍ଦିର ନୟରରୁ ବିଶ୍ଵାସ
ଦୂରରେ ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିପଦ ଅଛୁ
ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ବରବରାକ ପ୍ରତିମ୍ଭିତ୍ତ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତର ଛକିମୋଟ ଧାତୁକର୍ମର ବସ୍ତର ଅଟେ
ମାଦା ଦେଖିବାକୁ ଅଛ ତମହାର ଅଳେ
ପତ୍ରମାଳକୁ ପରୁରବାରେ ଜଣାଗଲ ଦେ
ଅଜକୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ବର୍ଷ ଦେବ ତତୋପୂର୍ବ
ଲକ୍ଷ ଗର୍ଭରୁ ସେ ପ୍ରତିମ୍ଭିତ୍ତମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅଛୁ । ତାଙ୍କର ଶୂନ୍ୟ ବିବରଣୀ ଏହିପରିବା
ସବୁମୁଣ୍ଡି । ମୁକ୍ତରେ ଅର୍ଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵ, ଉତ୍ତରପାତ୍ର
ର୍ତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଦୂରର, ଦସ୍ତବ୍ଧୀରେ ଧବି
କିଶ୍କଳ, ଅପର ଦସ୍ତବ୍ଧୀ ଆଦି ଅର୍ଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵ
ଦୂରର ଥିବାରୁ ଦେହ ମିଳମୁଣ୍ଡିବା
କହନ୍ତି । ଯୁ ଗୋଟିଏ ଧୀମୁଣ୍ଡି । ଗୋଟିଏ
ଦସ୍ତରେ ପୁଷ୍ପଗୁଡ଼ି ଓ ଅପର ଦସ୍ତ ଖାଲ । କେବଳ
“ପାତ୍ରାଳୀ” ବୋଲି ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଏ ଦୂରମୁଣ୍ଡି ହନ୍ତଦେବିତା ବିଳା ଦେବକର
ତେ ସବୁଦିନ ଦେଇଥିଲା ।

ଯାହାଦେଇ ଚୁଣ୍ଡୁ ମୂର୍ଖିତ ଅଛି କମଳାର
ପରମାଣୁ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଜା, ସାଧ, ଘର୍ବତୀ, ଅନୁଧି, ଏ
ଅବୟୁ, ବର, ଶ୍ରୀଵାସ୍ତ, ପ୍ରସୁତ, ମାଲା
ଦେହନଥାର୍ଥୀ । କବରେ ମୃତ୍ୟୁବାକୀ, ମୃତ୍ୟୁବାକୀ
୨୨୩ । ସବୋପର ଅଧୀନା । ମାତ୍ର ଯବନ
ବୌଦ୍ଧି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଘାନର 'ଆଜ' ୫, 'ପୁରାଣ
କର୍ତ୍ତା' ଜ ମିଳିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁକା ଧା
ରାଗି ।

ଏହେ ଅମ୍ବା, ଆମ୍ବା କରିଲୁ
ଶାଠମାଳକୁ ଦିଲେବା କଥା ଅମ୍ବାଖାଲ

ବନ୍ଦର ସହିମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଅଳ୍ପରେଖ ଯେ
ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତି-
ମର୍ଜନ ଧ୍ୟାନ ଲାଭ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଦେଲେ
ଆମେ ବାଧତ ଦେବୁଁ । ଆପଣ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଶଶ-
ମର ଗର୍ବ ଚଢ଼ିମଣିଙ୍କ ଲେଖି ଏହାର ଦ୍ୱାରା
ଆମ ଉପାରିବେ । ତତ୍ତ୍ଵ ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସୁ } ଶ୍ରୀରାଧି
ଜଗନ୍ନାଥ

ମହାପ୍ରସାଦ

ଆଜିକାଲି ଏଥିଲରେ ପ୍ରାକେ^୧ ବିମୁଦ୍ରିକା
ଅଛାନ୍ତି ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା । ଅଦ୍ୟାବିଧ କଣ୍ଠା-
କଣ୍ଠ ଉପୁର ପ୍ରାମରୁ କ୍ଷେତ୍ର ଏକ ନନ୍ଦିଙ୍ଗା ପ୍ରାମରୁ
ତାଙ୍କ କାଳ ଗ୍ରାମରେ ପରିବ ହୋଇଥିଲା;
ଯାଏଇ ଅନେକ ପ୍ରାକରେ ଉଚ୍ଚ ସେଗର
ପ୍ରାମପ୍ରାବର୍ତ୍ତ ବିଦେଶୀ ଯାଉଥିଲା । କେହିଁ
ମୃତ ଦେହ ନିଧାରେ ଉସାଇ ଦେଉଥିଲାନ୍ତି
ଅଛି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଭୂଷିଥିବାର ଦେଖା
ଯାଉଥିଲା । ସେହି ସବୁ କୁଳରେଲାଗି, ନିଧା
ରୂପ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚ ସେଗର
ବଳର ହେବାର ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ଧନ୍ୟ-
ପ୍ରାଚେନ୍, ବନ୍ଦ ଭାଙ୍ଗି ଅନେକ ପ୍ରାକ ଜଳପ୍ଲାବିତ
ହୋଇ ଥିବାରୁ ନାହାବ ପରାର୍ଥ ପତିନାର୍ଥ
ଜଳ, ବାସ୍ତୁ, ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା; ତାହା
ଦେବନରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଗା ଦେବା ଅବସର ପାଇଁ,
ଓଲଭିତ, କୁର, କାଗ ଆଦି ସେଗମାନ ଏକା-
ପରିଧ କରିଥିଲା; ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସଂପ୍ରଦୟାନ
ଏହି ଓଲଭିତ ପ୍ରାମେ ବିରଜମାନ । ଦୁଃଖର
ହିସ୍ତ ସେ ଏ ଅଳରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହିରୂପ
ପାଇଥିଲା ।

ଏହାର ପ୍ରଗମା ଅନୁର୍ବଦ ସହାମା କବିତାରେ
ମହାନାମ ବଜ ବଜାଯାଇ, ଗାଲବଣ୍ଡା ନାଳବନ୍ଧ
ତମ ହୋଇ ଥିଲ, କମ ବର୍ଷିରେ କୁଟୀ
ସହାମା ଠାରେ ସେହି ନାଳବନ୍ଧ ୫୦୦ ହାତ
ଖର୍ଚ୍ଛ ଯାଇଥିଲା । ଏତକୁର ସହାମା ଠାରୁ
ମରନ୍ଧର ଦେଇଁ ସମ୍ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ- ପ୍ରାୟଦଶ
ଏହି ଏହି ସାନ୍ତୋଳ ଠାରୁ କୁକୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ସାର କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବାଧ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଥୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଲୁଣ କୁଆର ଅଧିକାରୀ
ଖାଲ ଗଲ ସବୁ ମିଳାଇ ଯାଇଥିଲା । ଅଗଣ୍ଠିତ
ଏହି ଭୂଷି ଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟ, ଅନେକ
ଦୁଃଖାଳିକ ପଶୁ ପ୍ରତିକ ଭୂଷି ଯିବାର ଶୁଣା-
ଯାଏ । ଶୁଣିଥିଲେ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧନାଦ ଶଙ୍ଖା-

ଯାଉଥିଲୁ; ତାହା ଶୁଣିଲେ କାହା ନୟନରୁ
ଅଶ୍ରୁ ବିଗଳିଛି ନ ଦେବ? ଯାହା ହେଉ ଦୂରଦୂ
ପ୍ରକାଶକଳର ଦୁଃଖର ସୀମା ନାହିଁ!

ଜଗତ୍ପିଂହପୁର ସ୍କୁଲର ଦେଉପଣ୍ଡିତ ମହାନ୍
ଶ୍ଵର ଯତ୍ନରେ ଉଚ୍ଛବ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗୋଟିଏ
ପତ୍ର ବସ୍ତ୍ରାଚିତ ହୋଇଥିଲୁ-ଏହାର ନାମ
“ଶ୍ରୀନୋଦିତ” ପ୍ରତି ଶରବର ଏଥର ଗୋଟିଏ
ଅଧିବେଶନ ହୁଏ, ଶରୀରକେ ସ୍ଵର୍ଗ ରତ୍ନ ପ୍ର-
ବନ୍ଧମନ ଧାର କରିବୁ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପିବ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ଧାର କଲ ପରେ
ଦେଉପଣ୍ଡିତ ମହାଶ୍ଵର ନାତିଶିଆ ପ୍ରତି ବିଷୟ-
ରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରବାନ କରିବୁ । ଆମ୍ବେ
ମାନେ, ଏହ ସର୍ବ ଧର୍ମ ଜାତି ହେବାର କାମ
ମନୀ କରଁ ।

ବାଲକୁଡା ପୋଷ୍ଣ ଅଫିସ ଛଠିଯାଇଁ ସୋ-
ରେ ବେଳକ ଗୋଟିଏ ଭଲେଜ-ଅଫିସ ରହିଲ
ତାହା ଛଗନ୍ତେବଂଦୁପୁର ଅଫିସ ଭବ ହେଲା ।

ଶୁଣାଯାଏସେ—ଦୋଷକୁଆଥାରେ ଗୋ-
ହେ ସ୍ତି ଲୁହେଟି ସନ୍ମାଳ ପ୍ରସବ କରିଅଛୁ,—
ତନୁଝରେ ଗୋଟିଏ କନାଳ ଏହି ଛଳଗୋଟି
ଧୂତ । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଜାହିର ଅଛନ୍ତି । ଇତି ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ।	
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦି ଶିଳ୍ପ ସାହେବ	କଟକ ଅଗ୍ରିମ ୫ ଲ
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦି ଚର୍ଚେ ଖଣ୍ଡପତ୍ରା	କିଲାଗୁ ୩୧୦
ବିରୁ ଜଗନ୍ନାଥ କୁହାଁ	ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଵଳ ୨ ୭
ବନ୍ଦି ମିଶର	ଚର୍ଚା ୨ ୨
ବନ୍ଦି କବି ସନ୍ଧାନ	ଅଗ୍ରିମ ୨ ୨
ବିଧିକୁଳ ବାବ	ଆଠ କାହାର ୨ ୨
ଯାତ୍ରା କାନ୍ଦ କିଳାନ	ପୁରୁଷ ୨ ୨

ବିଷ୍ଣୁପଦ

SCHOOL BOOKS! SCHOOL BOOKS!

English and Uriya for Entrance
Minor and Vernacular schools of
all grades, sold at the book shop
of the Cuttack Printng Company,
Dargha Bazar Cuttack.

କାଳାପ୍ରକାର ଛଂଖଜା ଏବି ଓଡ଼ିଆ କବିତା
ଲେଖ ଯାଠିଥିପାଇବ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦକ
ପ୍ରକିଞ୍ଚକଣ୍ଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗକାଳଯୃତେ ବିକିଷ୍ଟ ହେଉ-
ଅଛି ।

The Cuttack Mission English High School meets in the new Building near to the old school-room. The Secretary and Superintendent of the School teaches the higher English classes, three or four hours daily.

Cuttack } ALEX. H. YOUNG M. A.
24-7-85 } Secretary and Supdt.

ସବୁରାଧାରିଗଲୁ ଏହି ହାର କଣାଇ ଦିଆ
ଯାଉ ଅଛି କି ବିସୁଚିବା ବା ଓଳଭିତ ରେଗର
ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ଜୀବିଧ ଅମ୍ବେ ଦିନା
ମୁଲ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ କରୁଥିଲୁ । ଘେର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର
ପ୍ରଯୋଜନ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ଚିତ୍ର କଲେ ଶୀଘ୍ର ପାର ପାରବେ । ଗୋଟିଏ
ହାତା ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଜୀବିଧ
ଶୁଅଇବାକୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଜୀବିଧ
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର ନିଯମ ମୋରିବି
କଣାର ଦେବ୍ । ତାହା

ଶାରୀରିକ ପାଦାର ତ୍ରିପାଠୀ
ବିହାର ପାଦାର ତ୍ରିପାଠୀ

ବାଲିକାଗଜ

ତଳିନିର୍ଜିବ ଶସ୍ତ୍ରା ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୌଧୁସ୍ତା ବନ୍ଧାର ବାବୁ ଗୋପାଲକୁମାର ଅସ୍ତ୍ରକ
ବନ୍ଧା ନିକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦବନ୍ଧାର କର କମ୍ପାଳକ
ଦୋହାକରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇ ଅଛି ଯଥା—
୧୦ ଏଣ୍ ବାଦାମ ହଜାର ଟ ୧୫ ଟ ୨୫ ଟ ୧୦୦

ବେଗାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିମାନେ ଏକ-
ଦିନେ ରି ୫ ମ ବା ଅଧିକ କ୍ଷୟ ବିରତେ ଆହୁର
ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମଲ୍ୟ କରନ୍ତି

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ର ସମ୍ମାନ
ଦିକ୍ଷାବ୍ୟବଜୀବ ବିଦ୍ୟା ନିକଟସ୍ଥ ଆମ୍ବାନବୀ
ଦୋହାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବଲାଙ୍ଗ ଓ
ରେସମାର୍ଗେର ଲୁଗା ଓ ଖେଳିଯା ଓ କର-
କଣ ଭମାଧ୍ୟ ସତରତର ବିନ୍ଦୁ ଦେଇ ଅଛି
ଭାବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାହାକରଣର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ
ଅଛି । ତିର୍ଯ୍ୟକ ଅଛି କେତେକ ଫେନ୍ସି
କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଭାବା ନିମ୍ନ ଭଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକୁର
ଯାଦା ଅବଶ୍ୟକ ଛାନ୍ତି ଦୋହାନରେ ଅନ୍ତେ-

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

१०८

ମା ଟ ଦିନ ମହି ରମ୍ଭ ସକ ଧରିବା ମେହା । ମା ଶାଖର ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଲ୍ଲି	ଅଟୁନ	ବରାପୂର୍ଣ୍ଣ
କର୍ଣ୍ଣିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଜୀବନାମ୍ବଳ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଅକୁଦନ ଦେଲୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଭାରିତେଷ୍ଟା
ଆମଣ୍ଟ ମହାରାଜୀଙ୍କର ସବୁ କଳଣ୍ଠା କଳ୍ପାକ୍ଷର
ଶୁଭବାଦ ଜୀମୀଗୁପ୍ତ କାଟେନବର୍ଗର ପ୍ରିନ୍ତୁ
ଦେନରୁ ସଙ୍ଗେ ସଥା ସମାବେଶରେ ସମ୍ମନ
ଦେଲେ । ଶାମଜ ମହାରାଜୀ ସ୍ଵର୍ଗ କଳ୍ପାଦାଳ
ଦେଲେ ଏବ ଉଂଚଣ୍ଟର ପ୍ରକାର ଏଥରେ
ମହା ଅକୁଦନେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ଅମ୍ବମାନେ
ମଧ୍ୟ ସେହି ମହାରାଜୀଙ୍କର ପ୍ରକା ଏହି ଜୀବନ
ଜୀପଳକ୍ଷରେ ସଥେ ତତ ବଜାହଙ୍କ ଏବ ଅନନ୍ତ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ।

ହୋଣ୍ଡିବେଳାର ଯୋଗେ ବାଲେଇର ଅନ୍ତର
ଲଭ ବେବେକ ସ୍ଥାନରେ ଜୀବ କ୍ଷତି ଦେଇ
ସମାର ହେଠା ସମ୍ପଦଚନ୍ଦ୍ରମନଙ୍କରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଦୂରେଇ ଦେଲୁ । କଥିତ ତୃତୀୟ କେ-
ମାରର ବନ୍ଦିର ରାଜାମାନି ବାହାର ଯିବାର
ବାଟ କିମ୍ବା ଦୂରାଜାମାନ ସମ୍ମରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଲଭରେ ଜମା ହୋଇ ଫର୍ମଲ ନିଷ୍ଠା କରୁଥିଲୁ
ଦେହି ଜମିଦାର ଏବିଷୟ ପାଇଁ କଲେକ୍ଟର
ଓ କରିବିମାସୁରକୁ ଜଣାଇ ଏକାର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଅମେମାନେ ଏବାନ୍ତ ଅଶା କରୁ ବି
କାହିଁ କପ୍ରିଜାରାର ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ର-
ମାନେ କିମ୍ବା କରିବେ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର
ଦୂର୍ମଲ୍ୟ ସମୟରେ ଏପ୍ରକାରେ ଫର୍ମଲ ନିଷ୍ଠା
ଦେବା ବିଜ ଦୂର୍ଧଵ ବିଆ ଏବଂ ଏପରେ
ବେଗ ଦୂର୍ଧଵ ଦେବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଦୟା ଅଛି ।

ପ୍ରଣାଳୀର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେମୁଣ୍ଡିବିତ
ଗାନ୍ଧି ନବାଦିକର ସେ ସମସ୍ତ ଭାଷା ଅଳକାର
କଲିକତାରୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ହେବା ନିମିତ୍ତ ଯାଇଥୁଲୁ
ରହଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରଲୟ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଏକକାରର
ଉଦୟକୁ ଗ୍ରାହକ ଲ ହେବାରୁ ଫେର ଘେଲାନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବ ଯତ୍ନର ମୂଲ୍ୟ
ଧଳୟ ୨୦ଦୟାର ଟଙ୍କାରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ହେଲା
ମୁରୁଷିଦାବାଦର ନିଜାମର ଶ୍ରାବନବର୍ଷର ଗୋ-
ଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ ଦର ଅଟିର ଏବଂ ଏହାର ପରି
ବିନବ ବିପରୀ ଥିଲ ତହଁ ର ଯତ୍ନିହି ପରିତ୍ୟୁ
ଏହି ପଟଖାରୁ ପାଣ୍ଡା ଯାଇଥାରୁ । ଏବେବେଳେ
ନିଜାମର ଅବଶ୍ୟକ ସମ୍ପର୍କ ଦେଲ ସେ ପ୍ରମୁଖ
ସହିତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ହେଲା । ଧରି
ବିଜ୍ଞପ୍ତ କୋଟି ସନ୍ଧା ସନ୍ଧାର ହେଲା ନାହିଁ । ଗରି
ଦୂରଭାଗର ନିଜାମର ବଜାଁ ପାଷାଦ ମାଳ
ଲବ ଏବର କରି ହୋଇଥାରୁ ବେ ସେବମସ୍ତ
ମରମର କରିବାରେ ପ୍ରାୟ ଗଣ ଲାଭ ଟଙ୍କା
ବିଧ୍ୟ ହେବ । ଲାଭୀର ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରା ହେଲେ
ଏହିପର ପଟିର ।

ଆମ୍ବାକେ ଅଛୁନ୍ତି ଆଜନ୍ଦାପହଞ୍ଚ ଅବଗା-
ଗ ହେଲୁଁ ସେ ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମଶୀଳଙ୍କର ପୁଷ୍ଟିକ
ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବାକେ ସାହା ଲେଖି-
ଥିଲୁଁ ତାହା ଆୟୁଜ୍ଞ କରିବା ଉନ୍ନାଶକ୍ତିରେ
ମନୋଯୋଗ ଅକର୍ଷଣ କରିଥିଲୁଁ ଏହି ସେ

ଅନୁସଙ୍ଗାନ ବରିବାକୁ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଅମେମାକେ ଯେତେବୁର ଶୁଣିଆହଁ ଶିଖାବିଜ୍ଞା-
ଗୀୟ ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ସୁମୁକ ବିଜୟ କରିବା
କଥା ବହୁତ ଦିଲକୁ ଥରମ୍ଭ ହୋଇ କମେ,
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଟାର ଦେଇଥାଏ । ଅଛେବ
ଏକା ଶିଳମାଳାକୁ ଲକ୍ଷ କରି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରିଲୁ
ସମସ୍ତ କଥା ଜଣା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଶର ପାଇବ-
ର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ପରିଦର୍ଶକଙ୍କଠାର ତି,
ସୁମୁକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାକେ
ସେ ସମସ୍ତ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ତି ସୁମୁକ କେଉଁ ସମ-
ସ୍ତରେ କି ପ୍ରକାରରେ ଏବଂ କି ସମ୍ମାନରେ
ବିଜୟ କରିଥାଏ ଏ ସବୁ କିମ୍ପର ବାହୁଦୟ
ଅନୁସଙ୍ଗାନ ହେଲେ ଏ ସେଇର ପ୍ରକାଶ ଲିଦାନ
ଓ କ୍ଷାପି କରା ପଡ଼ିବ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କର୍ମ୍ମରମାନେ
ସମସ୍ତେ କିଏଥି ଉନ୍ନାଶେକିରବ ଅଧିକ ସୁଭର୍ଷ
ଉପରକରିତିରୁ ବାହୁଦୟ ଅନୁସଙ୍ଗାନ କରିବା
କୁ ସେ ଅନାୟାସରେ ସମର୍ଥ ହେବେ ।

ମାନ୍ଦିକ ପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପବିରାଗୀୟ ବିଜ୍ଞାପନ
ମାରେ ଲେଖା ଅଛି କି ଶତାମ ଓ ଅଛ ହର
ତିନି ସ୍ଵାକରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ସଂଖ୍ୟା
ଭଣ୍ଟା ପଢ଼ିଥିଲା । ଏଥର ବାବଣ ମରୁପ ଗାଡ଼ା
ମର ଶିଳ୍ପବିରାଗୀୟ ଲନ୍ଧନକ୍ଷତ୍ର ଲେଖିଥିଲା
କିନ୍ତୁ କି ପରବର୍ତ୍ତନର ଅୟତନ ଏକ ବନ୍ଦି
ପରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିପ୍ରାର ହେବାରୁ ଏପରି
ଭଣ୍ଟା ପଢ଼ିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଣା

ପଡ଼ିଲେ ସେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ମଳ ଶୁଣ-
ଯାଏ ଏ କଥା ସୁନ୍ଦର ନୃତ୍ୟ ଏଥିରୁ ଅଜ୍ଞମାନ
ହୋଇପାରେ ସେ ଲୋକେ ଶୀଘ୍ର ଲୋତୁରୁ ନାହିଁ
ଦେବଳ ପରିବର୍ଷକମାନେ କୌଣସିମତେ
ଶୁଭାୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ତିଥ ଗୁରୁ । ବୋଧ ହୃଥଳ
ପ୍ରଦୂତ କାରଣ ଭ୍ରାତିକାରୁ ଅଳ୍ପରୁ ଜୀବ ବହି
ସୁକଷେଳକର୍ମିତ କରିପିପୁରୁ ଗୋଟିଏ ସଥା
ସାଇଅଛି । ଆମ୍ବନାନ୍ଦ ବବେତନାରେ ଗଜାମ-
ଜିଥାରେ ଶିଖା ପ୍ରତି ଅଦର ନ ଦେବାର
କାରଣ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ଦରଦୁଗ୍ରା ଏବଂ
ପ୍ରଭାତାଶ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାକୁ କରିବା ପଞ୍ଚରେ
ଶ୍ରୀମତ୍ ଦାମନଙ୍କର ଅମନୋଘୋରିତା ଥକୁର
ପ୍ରାୟ ସମୟ କୁକୁର ବିମାବାନ୍ତିଶୀମାନେ ମାତ୍ର
କରିଅଣୁକ୍ରମ ସତରାଂ ଗଜାମବାସୀମାନେ ଅବୋ-
ଦୁରୁ ଉଠାଇ ପାରୁ କାହାକୁ ।

ଶ୍ରାନ୍ତକୁ ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ
ଯେ ବିଜ୍ଞାନକୁ କରିବିଥିର ସେଠା ଧାରାକୁ ନାହା
ନାହା ଦେବୁ ଗତଜାତ ସ୍ଵର୍ଗତଥିଲେ ଅଧିକରେ
ଆହିଥିବାକୁ କାହା ହୋଇ ଅସ୍ତର ମାତବଳରେ
ଟେକ୍ସ୍‌୦୦୦୩୩ ଲାଖ ବରତା କାରଣ ବଜାରୀକୁ
କବର୍ତ୍ତିମେହି ପରମାତ୍ମା ଦେବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ସା-
ଦେବ ପୋଷଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ସେହିମାନେ
ଏ ଟଙ୍କା ବରା ଦେବାକୁ କାହା ବହବେ ସେ-
ମାନେ ତେବେ ସୁଧରେ କେବେ ବର୍ଷ କିମିତ
ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞାନାର ବରବେ ଅଗମେ ସୋନ
କାର ସ୍ଵଦା ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ କଣାଇବେ ।
ଏ ହିତକର ଭାରତ ଜତକୁଳର ମାତ୍ର ତାଙ୍କ
ରଖ ଅଟଇ ଅମ୍ବେମାନେ ସଥା-ସମୟରେ
ଭାବୀ ପରିଥିଲେ ଜତ ସ୍ଵାଦରେ ପ୍ରକାଶ
କର ଆନ୍ତି । କୁଣ୍ଡ ଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ଯେ ଜତ
ତାଙ୍କ ପଥର ପଥ ଅମ୍ବେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ
ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଅପସ୍ତତ ବାଲରେ ଜାହ
ସୋଗେ ଶାରକୁ । ପ୍ରଥମେ ଜାବପରେ
କଳମ ହେବାର ସମେତ ଖୋଲିଥିଲା ମାତ୍ର
ତାବ ମୋହର ଦେଖିବାକୁ ଜଣାଇଲା ଯେ
ସୁଲକ୍ଷଣ ମେହି କଳ ତାବପରେ ପ୍ରତି ଦୋହର
ବରକ ହୋଇଥିଲା । ସବର ମୁହମର ସୁରନୀ-
ମାନ ତତ୍ପରିଷ୍ଠ ଯୋଗେ ବରକ ଦେବା ସମୟ
ଅନ୍ତିରେ କମ୍ପମ ଏହିରେ ତାବପାଦିଲ ଅପେକ୍ଷା
ଶର୍କୁ ହରା ପଢ଼ଇ ଏବଂ ଅବଳମ୍ବେ ଶୁଳମା
ଆପାଦାଏ । ଏମାତ୍ର ସୁନର ନିଯମ ବିଦଳାଳ-

ବାରେ କ ସୁହିଥା ବା ଲାଭ ଦଲେ ଅମ୍ବାନେ
ଦୁଇବାରୁ ଅସମ୍ଭବୀ

ଦୟାକାଳେ ଦୃଢ଼ିଷ ବବରଶ ଅନ୍ତରକାଳ
ନମିତ ଯେଉଁ କମିଶକର ବା ଅମେରିକାକ
ବିଲତରୁ ଅଥେଜନେ ସେମାନଙ୍କର ସମୁଦ୍ରାୟ
ବିବରଣୀ ଅବ୍ୟ ବାହାର କାହା । ସମ୍ମରିତରୁ
ଦୂରୀୟ ସଙ୍ଗୋ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭରେ ଅଛିତ
ହୋଇଅଛି । ଦୂରୀୟ ପତଳେ ସ୍ଥାନପଣ୍ଡା ପୁରୁଷ
କାହିଁବ ଅଧିକ ମରନ୍ତି ଏଥର ଲାଭଶୁଭରୂପ
କମିଶକରମାନେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି “ ସ୍ଥାନକର
ହାତରେ ଜୀବନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଏ ସେମାନେ ଚର୍ଚର
ଅଧିକାଂଶ ଥାଏ ଆଏବିଅଛି । ଏବ ସେମାନଙ୍କ
ଦେହରେ ଗନ୍ଧା ଥାଏ ତାହା ବନ୍ଦେୟ କର
ସୁଦା ହେତେହନ ଦଳପାତ କରନ୍ତି ଏପରି
ସେମାନେ ଉଷା କରିବାକୁ ଲାହ ମରନ୍ତି
କାହା । ଏଥରୁ ଯେଉଁ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ
କମିଶକରମାନେ କରିବୁ ରମଣୀମାନଙ୍କୁ
କାନ୍ତିଆର ବୋଲି କହିଥିଲାନ୍ତି । ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି
ଯେବେ ଏଦେଶର ଅଗ୍ରବ ବ୍ୟବହାର ଦଳ
ଜାଣିଆନ୍ତେ ଦେବେ କୁହ ପାରନ୍ତେ ଯେ
ହାନ୍ତିଆର ଏଦେଶରେ ଅତିକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ବାଚକୁପେ ବ୍ୟବହାର କୁଠରୁ ଏବି
ନୀତିକୁ ରମଣୀକର ସେପରି ଧର୍ମ ନୁହଇ ।
ମୀମାନେ ଅଗେ ଝାମା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅଦିବାକୁ
ଦେଇ ପଞ୍ଚ ଜନକ ଅହାର କରନ୍ତି ଏବି
ସମୟ ରେ ଅପରା ଭବ ନିଜ ଦେଲେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଅନ୍ତର୍ମୟ ନୁହି । ବାପୁବରେ କଙ୍କାମାର
କହିବାମତେ ଏମାତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ୟାନକୀୟାର
କରନ୍ତି ଏବି ପ୍ରେର୍ଜନାକଙ୍କର ଦାଗୁରୁ ବାହା-
ରିକା ନିୟମ ଲାହ ସେମାନେ ଅଧିକାୟ ହେଲେ
ଯରେ ଅନାହାରରେ ମରନ୍ତି ତଥାତ ଉଷା
କରିବାକୁ ଦଶକ କାହାରନ୍ତି କାହା ହେଲେ
ଧରୁଷ୍ୟମାନେ ଅଧିକ ନରିକର ବାହାର ଏହି ଏ
ସେମାନେ ହୃଦୟ କରନ୍ତି ଏବି ଗୁରୁତ୍ୱକ ତୈଳ-
ମାନଙ୍କ ମୂର୍ଖ ପଞ୍ଚ ପାହା ରହେ ତଥା
ପ୍ରେକ୍ଷନ କରନ୍ତି । ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ହେଲୁ ପଥର
ଦୂରାଳ ସମ୍ମରଣ ମର ଅଧିକ ହାତର ।

ପ୍ରମିଳ କନ୍ଦମାତା ବିବାହମଣି ଭାବୁଗୁରୁଧିତାନ-
ବେ ଏହି ବଂଶ୍ଟ ବାଲେଇବରେ ରହସ୍ୟରେ
ହୋଇଅଛି । ଏହି ପ୍ରଦାଣିତ ସମ୍ବାଦବାହିବାରୁ
ଅବଳମ୍ବନ ହେଲି ସେ କାହିଁ ପ୍ରମାଣିତ ହାଥରେ

ତାକୁର ଅଗଣ୍ୟରେ “ହଜି ଓ ଦୂରକାମ ସାର”
ଏହି ବିଷୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ କେନ୍ତାଳ ଦେଇ
ଥିଲେ ଏକ ତାଙ୍କ ଶୁଣି-କାରୁ ଅମେବ ଲେଖି
କିପରି ହେଉଥିଲେ । କାହା କିଛି କେବାୟା-
ଗୁପ୍ତ ହଦୁର୍ଧିର ମଦର ଦେଖାଇ ବିଚ-
ବାଳରେ “ଦୂର କାମ ସାର” ଏହି କଥା
ପ୍ରତିପଦ କବି ହେଲେ ଏହି ତର୍ହୀଁ ସଙ୍ଗେ
ଅଳ୍ପ କୌଣସି ଧର୍ମର ନନ୍ଦା କ ଦୟବାହାର
ଅଧିକାରୀ ସୁରୁତି ଏହି କବାରଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦର
ପରିସ୍ଥି ଦେଇଥିଲେ । ଆହାର କର୍ମକାଳ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଫଳ ଏହି ଦୋଷପତ୍ର ଯେ ସେଠାରେ
ପୂର୍ବକୁ ପ୍ରାଚିତ ଦୋଷଥିବା ହରିଷ୍ଟ୍ରୀ ସବୁର
କ୍ରମିତ କେତେ ଲୋକ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦୋଷପତ୍ରରୁ ଏବି ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଉଦ୍‌
ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା କାରାର ଗ୍ରାମପୁରର କିମ୍ବା
ମନ୍ଦିରରେ ଦୂରଦେଶ ସବୁ ଦୋଷପତ୍ର । କା
ମେଦିନୀର ଏବିଧରର କବି ସହିତାମଣି
ମାନେ ଏହି ଅପ୍ରାଣିତାର କିମ୍ବା କାହାର
କରି ସମାୟର ମହାକରତ ଜୀବନରକ୍ଷଣ
ହୃଦୟାଳ୍ପରକ ଜୀବନପରିବହନ ଓ ପ୍ରଧାନ ଦେଖ
କବିର ଦୃଷ୍ଟି କରି କି କିମ୍ବାତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରା-
ପଥରେ ଦୂରଦେଶର ଅଣ୍ଣିଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଶବ୍ଦାଳୁ ସେ କେତେକୁ ପାରିନାଲ୍ଲ ବାହୁଦାମ
ଅଣିବା ହକାରେ ଜଗମୁଖେଷକ ସାମାଜି
ଲୋକତତ୍ତ୍ଵରୁ ଏବି ଅଳକ ଦୟରେ ଅଣେବାବିନ୍ଦି
ମନ୍ମମରେଣ୍ଟାର କେତେ ଲୋକ ଦୟରେ
ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀକ ଏବି ତର୍ହୀଁ ମନ୍ଦରୀ ଯେହି
ମନସ୍ତ ଅଣ୍ଣିଲ କାମାରର ବ୍ୟାପ ତେବେ ଏହି
ମନ୍ଦରଗ୍ରୋହାରର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବୌଦ୍ଧର କିମ୍ବା ନୁହର । କିମ୍ବାର ପ୍ରଧାନ
ଧର୍ମ ଅର୍ଥରେବା ଏବା ଯେ କୁହି କାହିଁ କେହିଁ ମନ୍ମମରେ ଲେଖା ?

କଂଳା ଓ ଭୁବିନ୍ଦୁ ସମ୍ବରେ ପାଠନୀ-
ହଙ୍ଗ ଉପଦାତ୍ର ହୁଏବା ଗମିତ ଏଥିରେ
ବୌଦ୍ଧି ଉତ୍ସେ ସମ୍ବଦ ମିଳ କାହା । ଯେତେ
ମହାବର୍ଣ୍ଣ ଚାର୍ମିମତକୁ ସମ୍ବୁ ଦେଖା ଯାଏ
ଅଛୁ ସେ ସେମାନେ ସଜ ଲୋକୁ ଧରିଯା
ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାତ୍ମା ନାମ
ପାଇବାର ଦ୍ଵିତୀୟ ବ୍ୟାକେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା
କ୍ଷୋକ ମହୋତସ୍ବ ଅନ୍ତମାକ୍ଷର ଏବଂ ଯାହା
ବୁଝିଯାଇ କାନ୍ଦାପରାର କାହା ଦେଇଥିଲା
କେବ ମାରିଥିଲ ମେ କି ମରି ମେହି

ସଙ୍ଗେ ସର୍ବ କରିବାକୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବେ । ଯେଉଁ
ରୂପୀୟ ଲର୍ଜ ସାଲିସ୍‌ବିଶ୍ୱାସ ଉଠିବେକୁ ଗାଳ
ଧୂଣି ସେ ପ୍ରଧାନ ମହିନୀ ପଦ ପ୍ରାୟ ହେଲେ
ମାହରେ ସୁନ୍ଦର ଦୋଷଗା କରିବେ ବୋଲି
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିଥିଲେ କିଏ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ସେହି
ରୂପୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପେହି ସାଲିସ୍‌ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସ୍ତା-
ବରେ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରୁ
ଆସିଥିବା ଗତମାସ ତା ୨୭ ଫିଲ୍ଡ ତାରବାର୍ତ୍ତାରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଜୀଳପିବାରଠାରେ ରୂପୀୟ ସେଇଥେ
ସେଉଁଶାକ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ଆଦା ଶତ-
ଦିବା କାରଣ ଲର୍ଜ ସାଲିସ୍‌ବିଶ୍ୱାସ ଅଳ୍ପଦଳ
ରିଲେ ରୂପୀୟ ଗବର୍ନ୍ମନରେ ନିବାଟକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାରେ ରୂପୀୟ ଚର୍ଚାରେ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ
ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାହୀ-
ର ଗଲେ ସେମନ୍ତ ଅଧିଗାନମାନେ ସେହିକାଳ
ଅଧିକାର ନ କରନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ରୂପୀୟ ଯେ
ଏପରି ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏହି ସମ୍ମିଳିତ
ଆଶାଜାର । ଧୂଣି ଇତିମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରୁ
ଗତମାସ ତା ୩୦ ଫିଲ୍ଡରେ ଯେଉଁ ତାରବାର୍ତ୍ତା
ଆମେଥିବୁ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ମାଳସଳ ଦାଉ-
ପର ଛୋଟ ସଙ୍ଗରେ ଲର୍ଜ ସାଲିସ୍‌ବିଶ୍ୱାସ
ଦ୍ୱାରା ଦେବା କାଳରେ କହିଲେ ଯେ
ଲଙ୍ଗୁଳି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଳବିଶ୍ୱାସ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ
ସୌହାର୍ଦ୍ଦିତ ପୁନଃପ୍ରାପନ କରିବାର ସେ ଅକାହ୍ରା-
ନିରାପଦ୍ଧତି ଏବି ଉତ୍ସା କରନ୍ତି ଯେ ଅଳ୍ପକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଲଙ୍ଗୁଳି ଓ ରୂପୀୟ ସଙ୍ଗରେ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପରାଇବ ଦାର ଥର ଦୂରିବେ ।

ଲଞ୍ଜ ସାନୁବିଶ୍ୱାଳ ପୂର୍ବକଥା ପାଦା ଥାଇ ସେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ପନ୍ଥାର୍ଥ ଉଚ୍ଛବ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଧର୍ମମାଳେ ବଢ଼ି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗ୍ୟକା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚବ୍ୟ
ପରାରୁ ଲଗିଥିଲୁ ତହିଁରେ ବିଷ ଦସଗ କ
ପାହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଳ ପୁର ଦେବାର ନଦିର ।

ଅଶ୍ରୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସମବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ସଜ୍ଜେ ଆମେମାନେ
ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ତହିଁ ରୁ ଶିଖାବନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
କରିଥିଲୁଁ କି “ଅଧିକାରୀ ପ୍ରବାଣାରୀ ଓ ସତ୍ୟ-
ନିଷ୍ଠା ଫଳକୁ ଦିଲା ଅପ୍ରଭାବ ଥାରା କରୁଥିଲୁଁ”
କି ସୁନ୍ଦର କଥା ! ଆମେମାନେ ପଢ଼େ କହୁ
ଥିଲୁଁ ଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲୁଁ ଯେ
ବିଦିତରମାୟିଗ ଜଣ୍ଠି ଏ କରୁଥିଲା କହିଲାଗଣନ୍ତି
ତାହା ସୁନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣକୁ

ଅଶ୍ରୀଙ୍କ ବେଳି କିନା କିମ୍ବା ଯାଇଥିଲୁ ତାହା
ବନ୍ଧୁର ଦୃଶ୍ୟର ବିଳାସର ବର୍ଣ୍ଣନା ମାତ୍ର ।
ଲେଖେ ଏହା ଶିଖିବେ ଗୋଲି ଲେଖା ଯାଇ
ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ତରାର ସବ୍ସରେ
ପଠିବ ହେଉଥିଲି ଏହାହାର କାହାର ଚରଚ୍ଛା
କରିଛି ଯାଇଥିବାର ଗେଣିଏ ପ୍ରମାଣ କେହି
ଦେଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଶିଖାବନ୍ଧୁକୁ
ମରରେ ଏ କଥା ଅପ୍ରମାଣ ଏବଂ ମିଆୟା ଆରୁ
କୁମାର କହିଲେ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଶ୍ରୀଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରରେ ପଢ଼ିଲେ ସେମାନେ ସବୁ ପଢ଼ି ଦୁଇ
ପକାଇବେ ଏବଂ ଏକାବେଳକେ ଉଚ୍ଛବ ଯିବେ
ଏ କଥା ସବ୍ୟ ! ନ ଦେଲେ ତ ଶିଖାବନ୍ଧୁ ।
ଗେ ପୌର୍ଣ୍ଣାପିଲାନଙ୍କରେ ପଡ଼ି ଲାହାନ୍ତି ଉତ୍ତରାର
କୃତବ୍ୟଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ କେତେ ଲେନ୍ଦର
ଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେହି ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚରଚ୍ଛା
ବିଗନ୍ଧ ଯିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସହ୍ୟୋଗୀ ଦେ-
ଖାଇ ପାରିବେ କି ? ସହ୍ୟୋଗୀ ମନେ କରି
ପାରନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅପଣା ବନ୍ଧୁର
ଅର୍ଥ ହାନି ଦେଖି ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ
ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକଥର ସେହି ଅର୍ଥକାନି
ଘଟିବା ମାହିକେ ଅସଥା ଦୋଷର ବଣ ଦେଇ
ଆକାଶ ଧାତ୍ରାଳ କିମ୍ବା ଦେଇ ସେ କିପରି
ଆସମାନଙ୍କିରୁ ଶ୍ରେଣ୍ଟ ହେଲୁ ଏ କଥା ଦୂରୀ
ପାରୁ ନାହିଁ । ପୁଣି ସହ୍ୟୋଗିଙ୍କ ବିଶ୍ୱରରେ
ଭବସ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ବିଚିନ୍ତନମାୟିନୀ
ହେଲୁ ମନ ଆଉ ମେଦଦୂର ହେଲୁ ଉତ୍ତମ ।
ବାହୁଂବି ଶେଷଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁତକର୍ତ୍ତା ବାବୁ ରାଖାନାଥ
ସବୁ ବଚନା ଏବଂ କୁମାର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତାର ବେ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ବୋଲି ପରି । ଅମ୍ବେମାନେ
ବାକାନ୍ତି ଅକରେଖକରୁ ଯେ ଆରେ ମେଘତତକ
ଦିଲ କର ଥାଏ କର ଅପଣା ଜୀବରେ କହି
ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ କିନ୍ତୁ ମହାମହିମାବର
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ କର୍ତ୍ତମାନ ଅଶ୍ରୀଙ୍କରାର
ପ୍ରଦିବାଦ ସଙ୍ଗେ କେମନ୍ତ ଘୁରୁର ସମାଜସ୍ୟ
ରହିଥିଲା । ଅପର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ମର୍ଜନ ଏବଂ ବିବାହିବା
ସଥେଥୁ ଯେ କେବୁଣ୍ଠିର ଶୋଭା
ଏବା ରାଖାନାଥଙ୍କ ହେଉର ।

ମୁସଳମାକଙ୍କର ଶିଖା ଓ ଭନ୍ଦି ।

ସବୁ ୧୮୮୮ ସାଲରେ ମୁସଲମାନ ଜାଗାରୁ
ସତ୍ର ମହାମାନ୍ୟ ବନ୍ଦର୍ମୀର କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବିଶ୍ୱାସରେ
ମୁସଲମାନଙ୍କର ଶିଖା ଓ ଛନ୍ଦର ବିଷୟରେ
ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ କରାଯାଇଲେ ।

ଦ୍ଵାରା ଅବେଦନ ପଡ଼ିରେ ମୂଲ୍ୟମାନକର
ଦୁଇବସ୍ତୁର ଅଳେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିନମିତ୍ର ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନ
ପଡ଼ିରେ ଏମନ୍ତ ବଥାସବା ଲେଖାଥିଲା ସେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କପ୍ରତି ବିଶେଷ ସହୃଦୟ
ହୋଇ ନାଲା ସରକାରୀକାର୍ଯ୍ୟବିଭାଗରେ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟମା-
ନଙ୍କପ୍ରତି ସେପବାର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଛାନ୍ତି ପ୍ରଧାନ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହି ଆବେଦନପରି ପାଇ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କଠାରୁ ମହାମର ହସ୍ତବ ଓ ସମସ୍ତ-
ବିଷୟ ଥାଲେଚକା କର ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠାରୁ କରି
ଅଛନ୍ତି ଭାବା ସବସଥାରଙ୍ଗ ଗୋଚରିଥେ
ଇଣ୍ଟିଯା ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଲଞ୍ଜ ରିପଲଙ୍କ ସମୟରେ ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ନାହିଁ
ବାରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ରେନ୍‌
ରିଲ ଲଞ୍ଜ ଉପରିନାମ ହାତରେ ଶେଷ ନିଷ୍ଠା
ତିବରାର ପଢ଼ିଲ । ଏଥରୁ ଆମେମାନେ ଆଜି-
ନିଷାହତ କହୁଥିବା ଯେ ଲଞ୍ଜ ଉପରିନ ଯେମନ୍ତ
ଦୂଦାରୁ ଏବଂ ନିରାପେକ୍ଷ ଭାବରେ ଏ ଗୁରୁ-
ତବ ବିଷୟର ମୀମାଂସା କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
ସବସାଧାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଲଞ୍ଜ
ଉପରିନ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ବିଜ୍ଞାନ
ବୋଲି ପରିଚିତ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିକ
ଦେଖିବାକୁ ସେସବାଦା କାମନା କରନ୍ତି ବୋଲି
ଭାବରବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥ କରିବା ମାତ୍ରକେ
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସରାରେ କହିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ନିଷ୍ଠାରୁ ଜୀବାପାଦ୍ୟ ଯେ ସେହି ଭାବ ଭାବାଙ୍କ
ମନରେ ଜାଗର ଥିଲୁ ଥିଥାଏ ମହାମାନଙ୍କର
ଆବେଦନପତ୍ରରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର
କଥା ଥିଲୁ ସ୍ଥାନିତି ବେଳେ ସେ ସମସ୍ତ କାହିଁଦେଇ
ଅଭିନ୍ନ ବନ୍ଦୁଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିକର
ପ୍ରକାଶବାଟ ଦେଖାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତହିଁରେ ଖଲିବା ନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପବେଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମହାମାନ୍ୟ ଉପରିନ ମହୋ-
ଦୟ ଦେଖାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମୂଲ୍ୟମାନ-
ଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିକ ନିମିତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଆଜିକାଲ
ନୁହଇ ଏ ଦେଶରେ ପଦାର୍ଥକଲ ଦିଲାରୁ
ବିଶେଷ ତେଣ୍ଟା କର ଅସୁଥାରୁ
ସାଥେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଭଲ
ଫଳ ନ ହେବାରୁ ଲଞ୍ଜମେଓ ମୂଲ୍ୟମାନମାନଙ୍କ
ଦିଦ୍ୟାଶୀଳା ନିମିତ୍ତ ବିଶେଷ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ

କରିବାରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଗଚ୍ଛମେଘକୁ ଅନୁ-
ବେଧକଲେ ଏବଂ ସ୍ଵ ଜୀବ ଗଚ୍ଛମେଘମାନେ
ଅଗ୍ରଦୟକ ସେ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଲେ ।
ସେହିଠାରେ ହରିରୁଷା ପ୍ରତିକର ସେଠାରେ
ମୁସଳମାନମାନେ ଶିଖାପ୍ରତି ଅଧିକ ମଲୋଯୋଗୀ
ହୋଇ କେତେ ପରିମାଣରେ ଭାବରୁ ଲଭିଲେ
ମାତ୍ର ଗେର୍ଭାରେ ଅନଦିଦେଖୀୟ ରୂପ ପ୍ରତି-
ପତ ସେଠାରେ ସେମାନେ ତେ ରୂପ ପିଣ୍ଡ-
ବାକୁ ମଲୋଯୋଗୀ ଦେଲେ କାହିଁ ଉଥାର
ଗଚ୍ଛମେଘକ ଘରୁ ବିହୁ ଦେଲା ହୋଇ-
ଗାହା ମୁସଳମାନଙ୍କ ଶିଖାନିମ୍ନର ବିଶେଷ ଶୁଦ୍ଧ-
ଦ୍ଵାରି ପ୍ରାପ୍ତିତ ଏବଂ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର ହୋ-
ଇଥାରୁ । ସୁଲ ଏକ କଲେଜମାନଙ୍କରେ ସେମା-
ନକୁ ରୂପାଶିଖାଦେବା ନିମିତ୍ତ ବିଶେଷ କରି-
ରୂପ ଲିପ୍ତୀର ହୋଇଥାବୁ ଶିଖା ବିନେଶକ
ସେମାନଙ୍କର ଶିଖା ବିଷୟରେ ନାହିଁ ପ୍ରକାର
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି କେବେବୁଦ୍ଧି ଏବିଶେଷ ପ୍ରପୂର
କରିବାରୁ ଗଚ୍ଛମେଘ ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଖାତାହୁଅବରୁ । ସବର୍ବଂ ଶିଖା ବିଷୟରେ ଗଚ୍ଛମେଘ
ଅମନୋଧୀଗୀ ହୋଇ କୁବା ଯାଇ କା
ପାରେ । ମୁସଳମାନଙ୍କଠାରୁ ହରିରୁ ଅଧିକ
ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କଥା ମଧ୍ୟ ଅମନ୍ଦିର
ଥିଲେ । ସ୍ଵ ଜୀବ ଗଚ୍ଛମେଘକ ପ୍ରକର୍ତ୍ତର
ଗାଲିବାରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ସରକାରୀ ମଦମୁମା-
ନାନଙ୍କରେ ମୁସଳମାନମାନେ ପ୍ରଚାର ପରିମା-
ନରେ କିମ୍ ପାଇଥାବୁନ୍ତି ଏବଂ ଦେଖାଯୁ ବିଭିନ୍ନ
ସରବର୍ଷରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥିବା ଜ ୨୭ ଶତ
କର୍ମରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୧୦ ଶ ମୁସଳମାନ
ଅବରୁ । ଭାବରୁବର୍ଷର ଲୋକଧର୍ମୀ ଅନୁସାରେ
କୁରାରୁ ହରି ଓ ଏବରୁର ମୁସଳମାନ ହେଉ-
କରିଥାନ୍ତିରୁ ଅନୁଧ୍ୟାତ୍ମକ ଅନୁରୂପ ମୁସଳମାନ
ବାର୍ଷିକ ପାଇଥାବୁ ଯଥୀ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି । ସେଥମସ୍ତ ସ୍ଵକରେ ପରିଯୋଗିତ
ପରିଶାରାବାବ କର୍ମରୂପ ନିୟମ ହେଉଥାବା
କେବଳ ସେହି ପ୍ରକାରଙ୍କରେ ମୁସଳମାନ
କର୍ମରୂପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଏଥାବୁ ମହାମାନ୍ ନିର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସହନ ମଧ୍ୟ
କରୁଥାବୁ ଓ ଏତପାଇ ପ୍ରକଳରେ ମୁସଳମାନ
କରି ପରିଲେ ବିଚାରକ ନିୟମ ବଳେ କାହିଁ
ପରିଶାର ସାଥୀ ଜଣା କରିଦେଲେ ମୁସଳମାନ
କରି ଅମନ୍ଦିର ବିନା ମନ୍ଦିର ହେବ ଜାହିଁ କାହିଁ
ସହି ରଖାଯୁରେ କର୍ମ ପାଇବାରୁ ସହ
ଦେଲେ କାହିଁ ବିଶାଳର କରିବାରୁ ସହ

ନେଇ ମନ ବିଳବ କାହିଁ ସୁରଖ୍ୟଂ ଅମନ୍ତର
ଦେବ । ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡ ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶିକ୍ଷା
ଲବ ଓ ଛନ୍ଦଜନଟିର ଏକ ବାଟ ଧିକ୍ଷାକ
ଦେଇଅଛି । ଯେବେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅଧିକ-
ଧ୍ୟୁ ପୁରୁଷ ସେ ବାଟରେ ବୁଲିଯାଇ କହିଛି
ପ୍ରାଣରେ ଉତ୍ସବ ଦେଲେ ଆଜି ମୁସଲମାନ-
ମାନେ ସେ ବାଟକୁ ଅଦୌ ମାନ୍ତରେ ୫୦୨
ତେବେ ସେ ଦେଖ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡର ନୁହଇ ।
ଅତିଥିବ ମୁସଲମାନମନ୍ତ୍ର କହି ଦୟା ଯାଇଅଛି
ରସମାନକ ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡଙ୍କ ପାଇଁ
ବୋଲିଯି ଦୁଃଖାନ୍ତ ଏକ ଜାହାଜର ମୁହାରର
ସେ କିମ୍ବା କାରା ଅଛି ଉତ୍ସବ ସେମାନେ
ନିଜେ ଦୟା ଅଟନ୍ତି । ବର୍ଷ ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡ
ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ଅଧେରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଧିକା
ସୁକଥା ଦେଇଅବାରୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଉତ୍ସବ
ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାରାନ୍ତି । ଅତିଥିବ ଲର୍ଜଜଟା-
ରିଜ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଏହି ଉତ୍ସବେଷ କେ
ଲାଥର୍ଟି ବିମାନକେ ଜାଗାଯୁ ଲାଗୁଥାବ
ଜାତ ବିବ୍ରାତିରେ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ଯଦି
କାଳ ଦେଇଲୁ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁଙ୍କସହିତ ଏ ସମସ୍ତର
ସବରେ ଧର୍ମୀଆ ଉତ୍ସବର କରିଲୁ ତଥା
ଦେଇନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଚ୍ଛତ ଉତ୍ସବ ଦେଇ
ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ଜାତବାର ଅବସନ୍ଧବ ଦେଇ
ନାହିଁ ।

୧୭। ପାତ୍ରକଳି ବିଜୁପଣୀ ।

(ଶ୍ରୀ ପଦମଣିକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ)

୨। ପୋଲିକ୍ଷ — ପୋଲିକ୍ଷ ଧାରାମମିମା-
ଳ ମଧ୍ୟରେ ପୋଲିକ୍ଷ ବିଶ୍ୱାସ ମୋହବମା-
ନ୍ତର ଧାରାମମିମା ସବୁ ପ୍ରଥମ ଅଟେ । ଏହା
ଧାରାମମିମାରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗଭର୍ଣ୍ଣ ମୋ-
ହରେ ଜ ୧୯୭ ମର ଏତଙ୍କ ପୋଲିକ୍ଷରେ
ଦେଇଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ କ ୧୯୫ ମର
ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ବାଜା ଜ ୨୮ ମର ଏତୁପରି ମୋହବମା-
ନ୍ତର ୧୯୫ ମର ଏତଙ୍କ ଚଢାଇଲୁ ହୋଇଥିଲା
ଓ କର୍ବ୍ବ ଶେଷକୁ କଟ ମର ମୋହବମା-
ପୋଲିକ୍ଷ ଉଦ୍‌ବଳିରେ ବାଜା ଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ
ଜ ୧୯୫ ମର ମୋହବମା ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୮
ଶାରିକ ହେଉ ବାଜା କ ୧୯୩ ମର ସନ୍ଧା-
ପେଲିଏ ସରଜାରେ ଜ ୧୯୭ ମରରେ ମୋହବମା
ପ୍ରଥମ ଦୁଇମହିନୀ କ ୨୭ ମର ମୋହବମା
ତଥାରେ ହୋଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଜ ୧୯୩

ମୋକଦମା ମଧ୍ୟରୁ କ ୮୦ ମର ମୋକଦମା
ପ୍ରମଳ ହୋଇ ଆସିଲାକିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡ ଦସ୍ତା ଯାଇ
ଅଛି ଓ ନ ୮୦ ମର ମୋକଦମା ମେଳାଙ୍ଗୁଳରୁ
ବର୍ଷରରେ ମିଆଏ ଓ ଅପରାପର ବାରଣରୁ
ଜୀରକ ହୋଇଥାଏ । ମୋଟରେ ଜ ୧୦୭ ଟଙ୍କା
ଆସାନି ବିଲ୍ଲ ସବାର ମେଳାଙ୍ଗୁଳରୁ ଦଳୁବରୁ
ପ୍ରେଇତ ବୋଲିଥାଏ । ମେଳାଙ୍ଗୁଳ ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ୫୫ ଟଙ୍କା ବର୍ଷରେ ଖଲସ ଓ ଜ ୧୦୭ ଟଙ୍କା
ଦଣ୍ଡ ବୋଲିଥାଏ ଥିଲାନ୍ତି । ପୋଲିଶ ବିର୍ଦ୍ଦିଧ
ମୋକଦମା ମଧ୍ୟରେ ଲାଲାପକାର ବୋଲି
ମେଳାଙ୍ଗୁଳର ସମ୍ମା ଅଧିକ ଅନ୍ତ । ଜ ୧୦୦୯୮
ର ମେଳାଙ୍ଗୁଳ ମୋକଦମା ମଧ୍ୟରୁ ନ ୨୦ ମର
ମୋକଦମାରେ ତ ୧୧୦ ଟଙ୍କା ଆସାନି ବିଲ୍ଲର-
ଧୀନରେ ଅଣ୍ଟାଯାଇ ତ ୫୦ ଟଙ୍କା ଖଲସ ଓ
ଜ ୧୨୦ ଟଙ୍କା ଦଣ୍ଡ ବୋଲିଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାନେ । ମୋ-
ଟରେ ତ ୨୨୨୫ ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ମା ବୋଲି
ସାଇଞ୍ଚଲ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ତ ୧୫୧୫ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର
ସମ୍ମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଲିଥାଏ ବାଜା ସମ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ଲାଗି । ଉଚ୍ଚ ମୋକଦମାରେ ତ ୨୨୮୮
ବିଲ୍ଲରେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ପର୍ମିଟରେ ବ ନଗଦ
ଓ ମାଲ ମୋଟରେ ତ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗେହା
ଯାଇଥାଏ । ତାକୁ ମୋକଦମାରୀକ ଭଦାରଖ
ହେଉଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଷରେ ନୟଗଡ଼ି
ଲେବାରୁ ହେବେବେ କର ଆସାନି ବା ମାଲ
ଗିରିଧାର ହୋଇ ଥାଏ ।

୮ । ଗତିର୍ଥ କ ୨୫ ଶ ମନୁଷ୍ୟ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୂର ପ୍ରାଣଦାର ବରସ୍ତାର ବିପୋକ ହୋଇ-
ଥିଲ । ବେଳାକବ ମଧ୍ୟରୁ ସୀ ଜୟେଷ୍ଠ ତ
ମୁକୁଷ କ ୧୪ ଶ ଅଟନ୍ତି । ଜୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି
ଶଳବେଶର ଅଧିକ ଯାତନା ସହି କର କ
ପାଇ ପାଣିଦ୍ଵାର ପ୍ରାଣଦାର ବରସ୍ତାର କରିଥିଲେ ଓ
ଦୂର ଜୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଚୂପିବେ ପଢ଼ି ମର
ଯାଇଥିଲେ । ଏ ଦୀର୍ଘ ଜଳବାରେ ବୋର
କଥିର ରଖ୍ୟା ଅଧିକ ଏକ ବେଳାକବ ଗନ୍ଧୀ-
ପାର୍ବତୀରେ କାହାବଳ ଜ ହୃଦୟ ସାଧାରଣଙ୍କ
ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପଢ଼ି ମର ଯାଆନ୍ତି । ଗତିର୍ଥ
ବୋର କୁଞ୍ଚମଳ କାଢ଼ିବି ଘେରିବା ହେ-
ସୁରେ ଉହିତ ବନ୍ଦନାବସ୍ତୁ କର ଯାଇଅଛି ।
ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିମାନର ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଜୀବିତ୍ବାର
ଜ ୨ ଏ, ଗନ୍ଧୀରୁଥିତ ଜ ୧ ଏ ଓ ଅନ୍ତିଦ୍ଵାର
ଜ ୧ ନ ପ୍ରାଣଦାର ବରସ୍ତାର ।

ଏ । ଏ କଲାହାରେ ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରେସର
କି ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପାଇଁ । କୋର୍ଟ ପୋଷକ

ଜ ୧ ଶ ଦାରେଗା ଓ ଜ ୨ ଶ ତମାଦାର
ଏବଂ ଜ ୧୪ ଶ କନେଷ୍ଟବଳ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ।
ଏହି କର୍ମଗୁଣମାନେ ଘୋଲିଶ କର୍ମ ଶତ
ଦେଖୋନି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କିମ୍ବାଜାଣ କୋଣା
ପ୍ରଭକ କର୍ମ ଓ ଜଙ୍ଗଲବିଭାବର କର୍ମ ନିର୍ବାଦ
କରନ୍ତି । ସମୟ ସମୟରେ ରାଜସ ସମ୍ରକ୍ଷିତ
ଦେବେବ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଏମାକଙ୍କଳାର ସାଧନ
ହୁଏ । ଏମନଙ୍କର କର୍ମର ଦୀପାତ୍ମି ଦୃଷ୍ଟିରେ
କର୍ମଗୁଣର ସଖ୍ୟା ଓ ଦେବନଙ୍କ ପରିମାଣ
ଅଳ୍ପ ଅଟେ । ତଳି ବର୍ଷର କନେଟରେ
ଘୋଲିଶ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କର ସଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟି କରି-
ଯାଇ ଦେବକ ଦୃଷ୍ଟି କର୍ମଦାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଦିଦାରଥକୁ ଏକ ତବନୁସାରେ ତଳିର ବର୍ଷ
କର୍ମ ଦେବଥକୁ । ପୂର୍ବେ ଘୋଲିଶ କର୍ମଗୁଣକ
ଦୃଷ୍ଟିରେ କେଳ ଓ ଅପରପର ବାଜେଜକର୍ମମାନ
ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଗଲବର୍ଷଠାରୁ ସେମାନ ରହିଛି
କରି ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ନିୟମିତରୂପେ ବନ୍ଦୀ-
ଖାଲା ଜାଗା କରି ଯାଇଥିବାରୁ ଦିପ୍ତର ବାଜେ
କର୍ମର ଘୋଲିଶ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲା ।

କମଳ

১৭৪

ଜୀବନ ଶିଖ, ସମ୍ବଲ ପରିଚାଳନେ ।—
ଗୁରୁଦେବ । ବଢ଼ି ଆର୍ଦ୍ଧ କଥା ଯେ—
ସଂଘରେ ଅନେକ ଲୋକ ନାକାହିଁ ଅନ୍ୟାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଜୟ ଲାଭ କରୁଥାନ୍ତି । ପୁଣି
ଅନେକ ଲୋକ ନାୟାୟ ପଥରେ ଥାର୍ହ ବଞ୍ଚି
ଗୋଗ କରୁଥାନ୍ତି । ଏବୁଧ ଅବସ୍ଥାରେ ସବା
ଆୟ ଶାହକର୍ତ୍ତାମାନେ କହ କଷି ଅଛନ୍ତି ଯେ

“ ପରୋ ଧର୍ମ ସରୋ କପ୍ଯ ”

ଏ କବି ଯନ୍ତ୍ର ଦୂରଦୂରୀ ଗୁଣ !!!
ମୁକୁ ଦୂରର କଳେ ବସ୍ତା ଦୂରେ ମନ୍ତ୍ର
ନ ଦୂରି ଧର୍ମର ଓ ଶାଶ୍ଵତାଜୀବନଙ୍କର ନିକା
କରୁଥିଲୁ । ସେମାନେ ବହିମାତ୍ର ମିଥ୍ୟା କହ
ନାହାନ୍ତି । ସତ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି ।—ଅମୃମାନଙ୍କର
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଚାରିଗୋଡ଼ ସୁଗ ଲେଖାଅଛି । ପୁଣି
ଯେଉଁ ସୁଗରେ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ଭାବା ମଧ୍ୟ
ଲେଖାଅଛି । ତହିଁରେ କଳେପୁଣରେ ତନିଆଂଶ
ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଏକ ଅଂଶ ଧର୍ମ ଏହା ଏ ସୁଗର
ଧର୍ମ ଅଛେ । ଏମାନଙ୍କୁ ସୁଗଧର୍ମ ବୋଲିଯାଏ ।
ଆଜଏବ ଯେଉଁମାନେ ସୁଗଧର୍ମ ଅଭିଭବ
କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ସୁଗରେ ଦେଶୀ ଅଜ୍ଞାୟା-
ତରଣ କରିଲୁ ସେହିମାନଙ୍କର ଜୟ । ଏହେତୁ

“ସବୋଧନ୍ତିପୁରୋ ଜୟ” କଥାଟି ମଧ୍ୟ
ଲୋହେ । ଏଥର ଶାଖୀଯ ପ୍ରମାଣ ଅନେକ
ଅଛି ଜାଣିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମେରିକା ଏବଂ ବ୍‍ୟାନିକ ସହିତ ଲେଖିଥିବୁ ଦେ
ଅଳ୍ପବନ୍ଧକେ ଛଣ୍ଡୋଳ ବଚାକର ସେଇଁ ପୁଣ ଜାଗା
ଦୋଷଥିବ ଯତ ଶନିବାର ବାଲଗ୍ରାସରେ ପଠିବ ହେଉ
ଯତା ଏ ବକ୍ତା ଏଥରେ କି ପରିଧିକୁ ଝୋକାବୁଳ ହୋଇ
ଅଛି କହିପାର ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର କି ସୁକଳୀ ସମାଜକ
ଏହି ପାରୁଣ୍ୟ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ଥିବେ ?

ଏ ସମ୍ବାଦରେ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବଳ ଆକାଶ
ମେଘାଛଳ ଓ କିଛି' ହୃଦୀରଥଙ୍କ ଲାକ୍ଷ ଦୂରୀର ପରମାଣୁ
ଅତିଥିଲୁ ଜାଣା ।

ବେଳତୋ ପେର ଅବ୍ୟ ଏ କିମରରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା
ଦେବଳ ଜନ ସ୍ଵର୍ଗତୀରୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସମ୍ବା ବାହା ରାଶି
ପରିଶ୍ରମ ।

ପଠ ଶେଷ ରାଜେଶ୍ଵରେ ୧୦୧ ହମେଲ ବୁଦ୍ଧର ପତ୍ରର
ବସ୍ତୁଗତ ପରିଷା ଫଳ ବାହୀର ଅଥ । ଭାବୀର୍ତ୍ତ ସମ୍ମାନେ
କୃପାୟ ଓ କୃପାୟ ଶ୍ରେଣୀକ ଅର୍ଥୟ କରି ଅଛୁଟ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ କାହାକି ନାହିଁ ହାତ ।

ଶିଖିଣୀ କାନ୍ଦେ ଶୈଖ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପହାର
ପାଇଥାର ବୃଦ୍ଧିତା ସହି ଶୀଳା କରୁଥିଲୁ । ଏହି
ଏ ଜୀବତ ବାଧ୍ୟକୁ ନିରଳ ପ୍ରସରେ ମୁହଁର ଏବଂ କାନ୍ଦୁ
ଇଶବାନ୍ ପାତ୍ରବଦ୍ଧତା ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ
କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁକ ନିରି ବେଳେ ଶୈଖ ଉପଦେଶ
କାଳି ଲୋକାଙ୍କି ।

ବାରୁ ଶ୍ରାବନ୍ଧ କନ୍ଦିଳୀ ହୁଏ କେବାରୁ ନୟନର
ଶୀଘ୍ରମାତାଙ୍କର କହିଲାଗାର ବାରୁ ଖରାପ୍ରସାଦ କୁଣ୍ଡ
ଦିକ୍ଷା ଦିନକାର ଏକଟଂ ସବୁଜେଷୁଣୀ ଓ ମାନେକର ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେସର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମହିମାର ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟର
ସାହାଗ୍ରୀ କରିବାର କାମକାଳୀ ମୋହରର ପଦ୍ଧତି
ଏହାକୁ ପାଇବାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା କାମକାଳୀ ମୋହରର
ପଦ୍ଧତି ଏହାକୁ ପାଇବାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା

ପିଲାଗୁରୁର ଏକ ସମ୍ମରଣାକେ ସ୍ଵର୍ଗବିଷୟ ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରତିପଦ ହୋଇ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପରିଶା ନମେନ ଯାଇଥାଏ । ଯେବେ
ପରିଶାର ଦଳ ଅନ୍ତରୁ ହେବ ତେବେ ନମିତ୍ତବିର
ଆଜିତକ ପାଇଁ ରହିବ ଶାକ । ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର
ବିବିଧାୟ ହେବ କେବୁ ମତ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଘ୍ର କ୍ଲାନ୍‌ଟାରେ ସୁପ୍ରେଷ୍ଟ
ପରିଶା ଆରବାକୁ ମେନକ କାହିଁ ସମେତ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକ ସମ୍ବାଦ ପଢ଼ଇଲେ କେବୁ ଅଛି ସେ
ଅଟେବା ଦେଶର ପଣ୍ଡିତ ଜୟନ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜୀବନ
କଥାକୁ ହୁବୁଖା କରି ଦେଖାଇବାର ମୁଦ୍ରଣେ ବରା
ଆମବା କିମ୍ବା ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ବାଦରେ ହଥାନ
ହେଲେ । ହକ୍କୁ କେଲାରେ ଯୁଧ୍ୟ ଭାବା ଉପରେ ଠାର ଶକ୍ତି
କରି କହିଗାର୍ଥିବି ସଥର ସମ୍ବାଦ ନିରଜିତ । — ଏ ସମ୍ବାଦ
କଥା ଦେଇଲୁଛେ ସହିକରେ ଓପାରିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ମାନ୍ଦ୍ରାଳ ହେଉ ପୋର୍ବୁନ ତାକୁଥିଲୁ ଅନ୍ଧ
ଏକବେଳେ ମନ୍ଦିରର ଟକା ଧଠା ଦୂରକ ବେଳେ
ଯାଇ ଥାର ଫୁଲ ଦୋଳ ବିଶ୍ଵାସିକ ହେ ପ୍ରକଟ ବନ୍ଦିର
ମନ କହିଛି କରୁଣ ପେ ଅନେକ ଜଳ କହାଗଲାଯାଇ

ମନିଥର ଅସେଷାରେ ଶୋଭ୍ୟବଠାରେ ଥାଇଁ ଶେଷ
କହୁ ନଗର ଯଥର କହି କହ ପରେ ମନିଥର ପତ୍ରରେ ।
ମାତ୍ରାଜୀ ଦତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା ଅସ୍ଵାଚ କରିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅବସର ଦେଖି ଅପଣାରୁ ନରମ୍ଭନ୍ତି ଦର୍ଶନ କାଲ
ଦିଲ୍ଲା ଦେଇ ଟଙ୍କା ହସ୍ତବଳ କର ଦେଇ । ପରିଶେଷରେ
ପେଣେବେଳେ ପ୍ରକୃତ କହୁଛି ଶୋଭ୍ୟବଠାରେ ପତ୍ରରେ
ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦର୍ଶନ କରିବା ନରମ୍ଭନ୍ତି କରିବାରୀ
ଅସ୍ଵାଚ ଦେଇବେଳେ ଅନ୍ୟକାଳହାରୀ ମାତ୍ରାଜୀ କାହୁୟ
ଗ୍ରାମଠାରେ ଧ୍ୱନି କର ।

ଦେଶରାଜୁ ହର୍ଷିଷ ସନ୍ତୁଳରେ ସେଠା ଦେଖିଯ ମୁହଁମୁ
ଦେରେ ସେବେ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି ହର୍ଷିଷ
ଅନୁଭାବ କରି ପଠାଇବା ମରନ୍ତରେ ଚଢ଼ିଲାଗନ୍ତ
ଆଦେଶ ପାଇବାର କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ କଥା ଦୂର୍ଧ୍ଵା ଯାଇଁ । ହର୍ଷିଷ
ଶାତକର କଥା ସବ ସବ । କେବଳ ଘେରାଇଲା କଥା
ଦୂର୍ଧ୍ଵା କାର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତର ଦେଇ ହୋଇ ପାଇବ ।

ମାତ୍ରାକଠାରୁ ଶହେରର ଗଠନର ବିଷୟ ୧୯୫୩
ମସିଦରୁ ପକାଶ ଘେରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ
ସୁଧି ପ୍ରକଳନରେ ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଥାଏ ।

ବାହୁଦିଲ ଅମୀରକ ପାଇଁ ପାଇଁଏ “ତା କି କି କି
ଅର” ଉପାଧ ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲା ବାହୁଦିଲ ପାଇଁଏ ।
ଯେତେବେଳେ ରତ୍ନ ଉପାଧ ପାଇଁ ପାଇଁଏ କାହାର
ନିବାରଣ ପଢ଼ିଲା ଯେତେବେଳେ କଷ୍ଟା-୧ ଡା ପାଇଁ
ଧୂଳିର ହେଉଥାଏ । ସତ୍ୟ ଶତାବ୍ଦୀ ଧୂଳିର କାହାର
ବାହାରେ ବନ୍ଦିତର ପରିପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ । କାହାର
କରଇ ତା ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରନ୍ତିରେ ଅର୍ପଣାକାରୀ
ହାତେକ ରତ୍ନ ସକଳର ନିବାରଣ ସବସାଧାରିବା
କାହାର କିମ୍ବା ହୋଇ ଥିଲା । କଥାକୁ କୃତ ଅମୀରକ ଅର୍ପଣା
ସମସ୍ତ କାହାର ପ୍ରକାଶ ଏ ହୃଦୟର ଧାରଣ କରିବା
କଥା ଯାଏ ଅଛି ।

ମାନ୍ୟାକରେ ଏହି କଣ୍ଠର ଲଙ୍ଘି ଗଣ୍ଡି ଏ କାହିଁ
ଦିଲାତ ଶୁଣିଥିଲୁ ଦୁଃଖାଳୁ ବାଞ୍ଛେଲିକ ମଧ୍ୟ ଜୀ ଏ
ବହୁ ପଳେ ପଢ଼ ଗଲେ । ଉତ୍ସବାଚାର ଲମ୍ବିଦ୍ୟା ଲମ୍ବାଦ
ଲମ୍ବାଦ ଦେଇ ଦେବାନ୍ତକୁ ବାହାର ଦେବାନ୍ତ କେବଳ
ଦେବ ମାତ୍ର ବାହାର ଦେବ ଅବେଳ ଦେଇଲୁ ଜ । ଏବର
ମୁହଁ ଦେବାର ସବାର ଦେଖାଇ ଯାଏ । ଏବୁରେହାରେ ଅଜା
ଜ । ଏ ଦେବ ପନ୍ଥାରାଜୁ ଫେରି ଅଛିଲେ ।

ବ୍ୟାକ ଦେବ ଏ ସକଳମୁଣ୍ଡ ମାହାଲମାନ ବରିମୀରୁ
ମୁଗାହ ବନ୍ଦା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ କନ ବାହୁଦରଙ୍ଗ ମାହାଲ
ଲାମରେ ଖୀର ହୋଇ ଥିବାର ବଚମାତା ସେ ସମ୍ମର
ଦଳର ଦେବାରୁ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।—ଶିମେଃ ବରିମ୍ଭା
ବାଲର ବନ୍ଦର ଦେଖି ଘରମଧୁ ଦେଇ ଆହ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେବେଳେ କିମ୍ବା କେତେ ବେଳେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାଦୂର୍ଘାତି ଜଣେ ରାଜୁକ ମହାନ
ପତାଇବା କାହାର ଅଳ୍ପଚାନ୍ଦ ତଥେ ସେଠା କିମ୍ବାକୁଟୀର
ମାହେବ ପ୍ରକାଶ କର ଥାଲେ ଏକ ମହାଦୂର୍ଘାତି ସେ ପ୍ରକାଶ-
ରେ କେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ।—ତଥା କିମ୍ବା ରାଜୁକ
ମହାନବାଦି କି ଶିଖା କର ଗାନ୍ଧିକେ ? ଅଥବା ଫେଣ୍ଡାର
ପୋକ ମହାନବାଦି କିମ୍ବା ?

ନୟତ ହେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଧ୍ୟାନ ଦେବ ।

କୋଇଥିରେ ନୟାନ୍ତରେ ଏହି ମାତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ଜାଗମାନୀ କାହାର ଦେଖିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ରଖାଯାଇଛନ୍ତି । କାହାରଙ୍କିରେ ଏହିନ୍ତି ସୁନ୍ଦରର ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ମୁଣ୍ଡର କୃତ୍ୟାବ ଦେଖାଏବ ଯିବ ତେବାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀକ
ସାହୁଙ୍କ ପଦକର୍ମ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାନ୍ତର୍ବିଜନ ମେଦର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇ ଥାଇଥାବୁ ତାହ ବାର୍ଷିକରେ ଦର ପ୍ରେତ୍ତବେ
ଲୁକିଟ୍ସ ନିପଳ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ପର୍ବତ ଦେବ କଷାୟ ବସନ୍ତର ଦେଖା ଏହା କଣ୍ଠ କରୁଥିଲା ମନ୍ଦିରପଳକଠାରେ ଏକ କେବ ପର୍ବତ କରିଛି କହିଲେ
କହ ହରାର୍ଥିପ୍ରସ୍ତର ମହିଦେ କୁତୁ ଦୂର ଯାଇ ସବାଲ
ହେବେମାଜାରେ ଲୋଗୋ ଏହା ।

ବ୍ୟାକୁଳାତ ହାରବୋର୍ଡରେ ଦୋଷୀ ସ ମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚେ
ପାଦେବ ହାମଲେ ଜ ୩ ଏ ଠେଣୀୟ ଦେବବ୍ୟ ମୁଦ୍ରାକାର
ମର ପକାର ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱବ ବୃଦ୍ଧି ମୋଦିତମ ଦ୍ୱାରାୟଥର
ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଦୋଷ ଅଧିକ ସ୍ଵାତଂ ଅଛିଛନ୍ତି । ଦେବବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ
କରେ ତାଙ୍କ ଅବଦିକ୍ରି କ ୮ ଏ ନର୍ତ୍ତକୀ ଅଧିକ କରୁ
ବଳେ । ଯୁଦ୍ଧ ଅଧାରୀ କଲା ହୋଇ ଥିବ । ଯତନେ
କ ୨ ଏ ସାଧାରି ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇନାମା ହେଉ ହୋଇ
ଯାଏ ସ୍ଵର୍ଗ କର ଆଦିଷ୍ଟ । — କରି ପର ମୋଦିଥ୍ୟ !

ଦେଖିବ କବିତାରୁ ସ୍ଥାନ ନିକଟ ସେ ଅଳ୍ପକାଳ
ଶେଷର ମାତ୍ରରୁ ଏ ଧ୍ୟାନ ଶାସ୍ତ୍ର ବକ୍ସାଟ ପ୍ରତିକା
ଦୂରକାମ କରିଲାଓ ଏହା । ବାହୀନା ବେଳେ ଦୂରକାମ
ଯାହା ବାହାର ଚାରିରେ ଏହା ଦେଖା ଯାଇ କି ଅକା । ମାତ୍ର
କୁଣ୍ଡଳ ଦୂରକାମ ପାଇବାର ଅସ୍ତ୍ର ଦେବାର ଟିକିବା ମାତ୍ରା
ମନେହ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଶକ୍ତାରୁ ଘେର ଅଛିଲେ । ତାଙ୍କର
ଏକଟାପ ହୁଏ ଦେଖାରେ ବାହାର କଟିଲେ ନିଜାତ
ପାଠ ଦେଖାର ଦେଖା ଯବା ମାତ୍ର କାହାର ହୁଏ ହୁଏରେ
ହୁଏ ନିଃଶ୍ଵର ମିଶାଯାଇ ବାହାର ଦେଖା ମାତ୍ରକେ ସେ ଉଚ୍ଚ
ଶକ୍ତା ଦେ ପଢି ପାର ଗନ୍ତୁ ଦେଖା । ଏ ଅର୍ପିତ
ଦେଖି—ପେଇମାନେ କୁଣ୍ଡଳ ପାଇବୁ ଯେମାନେ ଏହି
ସାକ୍ଷାତ ଦେବାର ଦୈତ୍ୟ ବାପରେ ।

କେଳାପକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଭାବାଙ୍କ ଅତିର ଦୂର ବାପୁରେଣେ ତଥାରୁ ଘୋଟ
ହୋଇ ଦଢ଼ିଛି ଏବଂ କବି କବ ମହାପୁରୁଷବଳାରେ ଆଜି
ଦକ୍ଷବନେ କିମ୍ବା ଧୀରାବ ଅକ୍ଷେତ୍ର କାହାର ହେଉ ପୁଣେ
କି ୫୦୦ ଏ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାଚୀ ଓ ଦୁଇବି ବାଲ୍ମୀକିମାନର
ନେତ୍ରର କ୍ଷମତା ଦେଇ ୫ / ୧୯୦୩ ଏ ଦୂରମାତ୍ର
ଲେଖିଏ ପରମ ପ୍ରାଚୀ କବି ଅହେ ମୁଁ ସମ୍ମାନ
ଦେଇ ସୁଧାର କାମ ପାଇସୁଣ ତା ୫୦୦ ଏତ ମୃତ୍ୟୁ ପରିମାଣ
ରେ ଏକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାବ ହେଉଥି ଦୂର ମହାପୁରୁଷ
ଦେଇ ଏ ଏହି ସ୍ଵରେ ସ୍ଵରେ ହୋଇଥାଏ ଏହା କୋଣିକ ଏକାକି
ଦୂର ଦେଇଗାଏ ହୋଇ ।

ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାଣରେ ପଦ୍ଧତିରେ ଓ ପାଠ୍ୟରେ
ଦୋଷମାତ୍ରା ଏହି କଣ୍ଠରେ ଏହିକୁଥିଲେ ଏହି ବସ୍ତୀର ଅନ୍ତର୍ମାଣ
ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହରେ ସେ ପାଠ୍ୟରେ ବାବୁଶାତ୍ର କାହିଁ
କାହିଁ ଏବେଳା ହୁଏ କାହିଁ କୌଣସି କରିଛି ।

ଶୁଣି ଆଜିର ପାହାର ଅଛିବାଇ କୁଟୀ ଦେଖିଲୁଙ୍କ ଦିଲୁଗ

ଦେବାକୁ ଅନେକ ସାହି ରେତୀରେ ଏବନ୍ତିର ଦୋଷ
ପ୍ରେରଣା ବେଳେ ପ୍ରତିକାଳ ବ୍ୟାପ ଅଛି ଯେ ପ୍ରମତ୍ତ ଜନ୍ମ
ଦେବଙ୍କରେ ଚାଲାନାଥ ୧୦୫୫ ମାତ୍ର ଲେଖାଏ ମୁଣ୍ଡ ହେଉ
ଥିବା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପାରକୁ ଦେଇ ସଂକଷାମାର୍ଥ ସାହଚରଣ
ସବ୍ରଦନେ ଉପରେ ଦେଇ ଦୁଇ ହାତ ହେଲାନାକାର ଦେଖ
ପାଇଅଛି କର୍ମକାଳ ଏ ଅନ୍ତରେ ଉପରେରେ ଦେଇ ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରତିକାଳ ଦୋଷାନ୍ତରେ ।

ଏହିଏ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାରିଷଦୀ ମେଥାକୁ ସମସ୍ତରେ ଅବଳମ୍ବନ କରି
ଦେବୁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଗଣେଷ ବାହୀ ହୋଇ ଅଛି ତଥାପି
“ହୁତାର ଯାତ୍ରା ଲାଗୁଣ୍ଡିତ ଥିଲେ, ୫ ତାହାର ମନ
ଠାକୁର କେବଳ ରଖ ଉପରେକୁ ପଢ଼ିଲେ ହୋଇ ଗଲେ
ତାହା ଅଧିକ ଜାପ ଏହାକେବେଳେ ମୁଣ୍ଡିଗୁଣର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମର କାହୁକା ଦିନସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ହେବୁ ଯାତ୍ରୀ
ମାନଙ୍କ ଦଶେଷ ମଧ୍ୟ ୨୫ ତାହାର କିମ୍ବା ରହୁଣ୍ଡି ହୋଇ
ବନ୍ଧୁ ଉପରେକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ୨୪ ତାହାର କିମ୍ବା ଅଧିକାଳେ
କିମ୍ବା ଉପରେକୁ କିମ୍ବା କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପଢ଼ାଇଲେ ୨୫ ତାହାର ତଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଦିଲେ ୨୫
ତାହାର କିମ୍ବା କେବଳ କର୍ତ୍ତା ନ ଥିଲା ୧୬ଚର ଅରର କୋଟିଟାହାର
କିମ୍ବା କଥା ଦୋକାନର କାହା କରନାଥ କୁମରବନ୍ଦିଯତ୍ତ
କିମ୍ବା ପ୍ରେସ୍‌ରେଟରୀ କରନ କରନ ଏବଂ ସେ କୌଣସି କାରାର
କିମ୍ବା କେ ସୁର ଥାର ଏହାକୁ ତାହାର ମୂଳ କାହା
କିମ୍ବା କୁମରବନ୍ଦିଯତ୍ତ କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେବତାର ମହାପରିବଳର ସେ ସନ୍ତୋଷ ଆଶିଷ
ତାହା ନିଜକିମ୍ବାରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଦେବତାର ଉତ୍ସବରେ
ବନ୍ଦମୁଖେ ଏବେ ଉତ୍ସବ ଫୋରିନ୍‌ର ସେ ସମ୍ମରଣକୁ ଶବ୍ଦକ
ସାଥୀ ବନ୍ଦେ ଏବେ ଅଛି ।

କୁରିବା ଏ ପରିବ କହିବାରମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସୀମା
ଏଇଦିନ ଯାହାଙ୍କୁ କହେ କହ କହିବାକୁ ଦିଲ୍ଲିର
ଦୋଷକୁ ସେ ମୋରଦ୍ୱାରା ଖେଳ କହୁବିଲା ତାବେଳ
କୁରିବାରୁ ୨୫ ତାବେଳ କର୍ଣ୍ଣାପଠି ହୋଇଥିଲା ଏହାର
ଜାତାଳ ଏ ଗୋପନୀୟର କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ବଚନ ପ୍ରକାଶ
କଥା ହେବ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାବେଶ

ଏହାରେ ଗଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସହିତ ଉପରେ
ଦୋଷ କାହିଁ ଦେଖନାକି କିମଣି ଦୂରି ଦେଇ ଦେବ
ଦେବୀ ଶାଶ ଓ କଳାମତ୍ତବୀ ଓ ମାନସୁର ପରିବାର
କେବେଳ ପ୍ରାଚୀରେ କପିଲଙ୍କ ପ୍ରସର ପ୍ରାଚୀରକ ହେବ
ଅଛି । ଏ ଦେବରେ ଅବଧ ପ୍ରାୟ ଆଖ କେ ମେ ପରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଏ କେବେ ଅଧିକ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବନ୍ଦାଚାର୍ଯ୍ୟର
କୌଣସିରେ ପେଷ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବନ୍ଦ ଦେବତାଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କ ହେତୁ ଦେବା ମନ୍ଦିରେ ଦେବ
ଦେବତାଙ୍କ ଅଧିକ ପାଇଁ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରି ମାଟେ
ବାଟ, ଯାଇ କି କରିବା ଦେବ । ମହା ମୋହର ଫେରେବ
ଶ୍ରୀ ମହା ଦେବାଙ୍କ ପତ୍ର ହେତୁ ଦେବତାଙ୍କ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀମଦ୍
ମୁଦ୍ରଣଶ୍ରେଣୀ ବହେଳି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କରିବା
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦ ଦୂର କର ମନ୍ଦ ପ୍ରତି ମୁହଁ
ଦେଖିବାକୁ ।

ଏ କଣ୍ଠର ଦୟାଦିକ ପ୍ରତି ଯେ କିମ୍ବଳେ ୩ ୫ ଲାଖର
କାହାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଠାର୍ଡ ଥିଲା ।

ଏଠାର ବନ୍ଦେଶ ମେଘର କହିବ କହିବ କହିବ
ବନ୍ଦେଶ ବନ୍ଦେଶ ତଥା ବାର କହି କେବଳ ସହାଯ କରେ
ବନ୍ଦେଶ ପାଇଁବାର କାହାର ହୁଏ ।

ପଠାରେ ଚର୍ଚାକଳ ବାର୍ଷିକାକାଳ ଧାରା ଏ ହାଲ
ଦେଖାଇ ମାନ୍ୟତାକାର ଓ ମୁକ୍ତାର ଉପରୁକ୍ତ ବି
ଚେତନା ଅଛି । କେତେ ମାତ୍ରାର ଆଶା କରିବ ଉପରୁ
ପରିବହନ କରିବାର କଣ୍ଠେଖାଲୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଛି ।
ଏହାରେ ଶୀଘ୍ର କୋରିଟିକ୍ ଅଭିଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଏ
କୁଣ୍ଡାରୀ ଯାଏ । ୫-୬୩୩୩ରେ ଏଠାରୁ କୌଣସି ପାଇଁ ବର୍ଷ
ମୁକ୍ତାର ଅର୍ଥାତ୍ ମହିମା ସବୁ ଦିନ ଗାନ୍ଧି ।

ଏଠାରେ ଅଛ କାହିଁ ମଳଳ ଦୁଇତି ବନ୍ଧନାରୁ ନିଲି
ନ ପଞ୍ଚାରୁ ଦେବତାର ଦଶେଷ ଦେଖିଦେଇ କଥା ଯେତେ
ମଳଳ ପ୍ରାୟ ଶାଶ୍ଵତ କେତେ ଏହା ।

ଶ୍ରୀମତୀ କରୁ ଜୟନ୍ତୀଙ୍କାଳତ୍ତ୍ଵ ପାଦ୍ମକ ପଦ୍ମହିନୀଙ୍କ
ଦୁଇର ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରତି ବନ୍ଦମାନୀ ପାଇଁ ଧରନୀର ପ୍ରପଦୀ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରମୁଖ କରି ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରେସରି

ପ୍ରେରବନ୍ଧର ମହାମଳ ଲିମନ୍ତେ ଅମେରିକ
ଦାୟୀ ଯୋଗୁଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶୁଦ୍ଧିତ ଭୂଲଗପିତା ସମ୍ମାଦକ
ଚକ୍ରାଧ୍ୟ ସମ୍ମାପନେ ।

ବା । ପୁନଃ । ପ୍ରା । ଦରବଦସତ୍ତଵ କିମ୍ବା କହିଲୁ
ତମିଦାର ଓ ବଡ଼ଲେବ ଶମତ ପୁଲେବନା
ଦାସୀ ଏକ କମଳାଚର୍ଚ ରଖିଅଛି ଯେ ତେ
କହିଲୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଙ୍କୋ ମଂର ପଣ୍ଡାରୁ କିମ୍ବା
ବଡ଼ ଦେବ ତାହାରୁ ସବୁଦିଲେ କବା ଗାନ୍ଧି
ଦେଇଥାଣି ସେ ଜରଦଳରେ ଲେଇଲୁଛି ଏବଂ
କୁଞ୍ଜାତ ଆଏ ଫାରଲଦଳ କବଲେ ଧାନ ଦିଲୁ
କାନ୍ଦାଦ କୁଞ୍ଜାତ ଦର ଆଏ ଏହିଥର ପାଇବ
ଦେଇ କୁଅଖଣ୍ଡି ପକୁଳା କର୍ତ୍ତାର ପୁନଃଜ
ଦିବରତ୍ତା, ମନମଧ୍ୟର, ସନ୍ତମା କଳୁଷର
ବହଳପୁର, ଓ ମାର୍ଗିଷ୍ଟର କରିବ କରୁଥିଲା

ସେ ଏହି କଳାକାର ଛଣ୍ଡରୁ ହିଁ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ
ହେଲେ ସ୍ଵଦା ପାହାରୁ ଉଗାଳ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କା
ମଧ୍ୟ କରି ଗଲେ ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡ କରିଲ ଆ
ଦିକମାତ୍ର ଗୋରୁ ଗୋଠରେ ଆଏ ବରତ
ସାର୍ବ ବିଲରେ ଧାଇ ଖାଏ ଗରବ କୁଷମାନେ
ପ୍ରଦରେ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫିଲରେ ଜୁଣି ଓ ଦେଖି
ଦର ପାରି ହେବ ସ୍ଵଦା ପାହାରୁ ପାରିଲେ
କାହିଁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂଆ ଖାଦ୍ୟର ଦରି
ମାତ୍ର ଦୂଆ ଦେହୁଡ଼ା ଦେବାରୁ ପାହାରି
ଦିଅନ୍ଧାଳ ପାର ଖାର ଦକ୍ଷବ ଦକ୍ଷତ୍ର ଏଥିରେ
ଲୋବମାନେ ଥାର ପାହାଳ ହାରେ ପାର
ହୋଇ କାହିଁ କରାଇଲେ ପଥାଠ ପାର
ଦୟା ହେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ପାରର କାହାର
ପାଥରେ ଥାରି ଦେଖାଇ ଧେହାରି

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକିମ କଟକରେ ଆଥାନ୍ତି ଅଭିଭବ
ଗରବର୍ଷ କେତୋତେ ଲୋକ ସେଠାକୁ ପୁଣୀ
ଯରୁ ଜଣାଇଲେ ସେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ସେ
ଏଠାରେ ପ୍ରଧାନ ଜମେଦାର ଅଭିଭବ ତାହାଙ୍କ
ନାମରେ ସେ କେହି ବରଖାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ରଖା
ଆଇପରିବେ ତାହା ନୁହେ ଅଭିଭବ “ଦୂରଳୟ
କଳଂ ରଜା” ଏହି ସକାଶେ ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ
ଏଥିକୁ ଅବଗତ ହେଇ ସେବେ ମାନ୍ୟବର ଓ
ପ୍ରକାବସ୍ତଳ ଶାଲ ଶାୟକୁ କଲାଟର ସାହେବ
ମହାଶୟ କୃପାକର ପଣ୍ଡକୁ କାୟବା କରି
ରଖିବା ସକାଶେ ଭକ୍ତି ଜମେଦାରଙ୍କ ଟକି ଥିଲା
କବନ୍ତି ତେବେ ଗରବ ପଞ୍ଜାମାକେ ରଖି
ଆଥାନ୍ତି କରିଛି ସବୁଲେ । ଅଭିଭବ ଜଣାଉ
ଅକୁ ଯେ ମହାଶୟ ଆଶେର ଜଗହବଖାର
ପଦିକରେ ଏ ବିଷୟ ଅବିତ କର ଥମୁକୁ
ଚରକାଧିକ କରିବେ ରହ । ଗାୟର ଅଗ୍ରତ୍ତ୍ଵ
ମାତ୍ରାମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ

ଶାନ୍ତିକାଳ ଦର୍ଶନ ବହୁମର୍ଯ୍ୟ
। ସା । ପୁନଙ୍କ । ପ୍ର । ହରହରପୁର ।

ମହାଶ୍ରୀ !

ନିର୍ମଳାତି କରିଥୁ ବିଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ
ପହରଇଁ ରସାନ ପବାନ କର ବାହୁ କରିବେ
ଗତମାତ୍ର ଜୀବିଂ କାହାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟରେ, ସୁଲେଖମନ୍ଦର ସବ୍ଲେଖିଟ ମନ୍ଦି-
ରୟକ୍ ସହିତେ ଏ ଅଳକର ଇନ୍ଡ୍ରାଚିତ୍ତ
ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କବଦ୍ଧାର ଗୋଟିଏ ସାହୁ ସୁପତ୍ର
ହେଲା । ଉକ୍ତ ସାହୁ ନାମ “ଜ୍ଞାନବାୟେନା”,
ପ୍ରତିମାସରେ ଏଥର ଅଧିବେଶନ ହେବ ।
ଏଥରେ ଏ ଅଳକର ସମସ୍ତ ଇନ୍ଡ୍ରାଚିତ୍ତ ପଣ୍ଡିତ
ଓ ଶିଷ୍ଟକମାନେ ପୋତ ଦେବେ । ସୁନ୍ଦର
ଅଧିକ୍ରମ ବିବାହଲୟର ଜ୍ଞାନବାୟେନାର ପ୍ରାପ୍ତି
ବାହୁ ପବାନଙ୍କ ଜାତ ପରିବର୍ତ୍ତେ “ଜ୍ଞାନବାୟ-
ୟେନା” ନାମ ପବାନ କରିଗଲା ।

କେତେକ ଦିବସ ନାହିଁ ଦେଲ, ଦେଖି
ଦେଉଳ ନିଜଟର୍ଭୀ କେତେବୁଦ୍ଧି ଗ୍ରାମରେ
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାସ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖା
ଯାଉଥିଲ, ଏବ ଉଠି ବ୍ୟାସ୍ତ କେତେକ କଣ
ଲେବକୁ ବିଶେଷ ଆଦାନ କରିଥିଲ । ଶାଶ୍ଵତ
ଆତିଥେନ୍ ସାହେବ ବାସ ମାରିବା କିମ୍ବା
ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଫଳରେ ଲାହା ପାହ କାହିଁ
ସାହେବ ମନ୍ଦୋଦୟକୁ ବ୍ୟାସ୍ତ ବିଶେଷକୁଟି
ଆଦାନ କରିଥିଲ ।

ବିଷୁରକା ସ୍ଥାନେ ପ୍ରବଳ ଦେଉଅଛି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ କଞ୍ଚାବିହିପୁର, ସରମ, ଗୁନ୍ଧପୁର
(କାତ୍ରିଙ୍ଗା), ସକାମ୍ଭିନୀ, ନବଜୀବା, ଏବଂ ରେ
ଡାଃପଢାଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ସଥାଫମେ ୨, ୩, ୯,
୨୨, ୧୪, ୪, ଏବଂ ଜଗବର ମୁକୁ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଆଜିକାଲ ଏଠାରେ ମୋଟଗୁଡ଼ଳ ସେ ୧୦
ଟ ସବୁ ଶୁଭଳ ସେ ୧୦ ଟ ଲେଖାଏ ମେଲୁଅଛା
ଲାକ୍ଷଣ୍ୟ }   ଶକ୍ତିଶାଖାପାତ୍ର ।
କରିବେଂଦ୍ରପୁର }   ଶୁଟା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ ପାତି

କାନ୍ତି ଶ୍ରୀନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରର୍ଜୀ	କନ୍ଧବା	କଲାଦୀ	ଟେଳିଫିଲ୍
ଶ୍ରୀରଧାରମଳ ମେହି	ସାହସ୍ରର	"	ଟ ୨
ପଳବମ ପାତ୍ର	କଟକ	"	ଟ ୨
ହଶୀରଥ ପଢ଼ଣୀ	"	"	ଟ ୩୫
ପୋପକଳ୍ପ ପାନୀୟକ	"	"	ଟ ୨୫
ରମେଶ ବଦ୍ରାର୍ଥ ମାହାତମା ରହିଲେଇ	"	"	ଟ ୧୦୫
ଆମଳ କଲେକଶନ ମାହେତୁଳ	କଟକ	ଅମ୍ବିନ	ଟ ୫

ବିଜ୍ଞାପନ

ବେଳୋପଡ଼ା ବାରୁମୁଲ କଟ୍ଟିଲୁ ଶିଖିବ
ବାରୁ ଲାଗୁନାଏଥିଣ ଦାସଙ୍କ ନିକଟରେ ଓଳ-
ଡ଼ଠା ଘେଗର ଏ ଗୁରିଗୋଟି ଅଛି ତହିଁଷୁ
ମୋଗ ପ୍ରତ୍ୟନ ଅଛି ମୂରିଚ୍ଛ ଏ ଏଥିରେ ଏ
କଣ ରେଗି ଅକ୍ରୂଣରେ ଅମେଗ୍ଯ ଲବ-
ତତ୍ତ୍ଵେ ଏହା ପଣ୍ଡିତ ।

Kendrapara} Bhagbutty Charan
26-7-85.} Das.

ଏହିଦ୍ୱାରା ସବୁଥାଇଣକୁ ଜଣାଇଥାଏ
ଯାଉଥିଲୁ କି ଅଗାମୀ ତାଟ ଶିଖ ଶନବାର
ସବୁଆ ଗଠିବା ସମୟରେ ବିଟକ ପ୍ରିଯ
ବିଜ୍ଞାନବର ଦଳରେ “ଶୈଶବାଧୀନିଙ୍କା”
ମନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣକ ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେବ । ବିଦ
ମହୋଦୟମର ଭାବୁ ସମୟରେ ସହପ୍ରକଳେ
ଜୀବିତ ହୋଇ ହାଥ କପିବେ ।

ପାତାରୀ } ଶବ୍ଦଗୁଣ ଘେଷ
କଳେ } ସମିତିର ସମ୍ମାନକ ।

NOTICE.

Tenders are invited, with the sanction of the Government, for a loan of Rs. 15000 on the security of the assets of the Nursingpur state which on account of the minority of its chief

has recently come under the management of this office. The tenders will be received up to the 10th of August next, the rate of interest and the period for which the loan is tendered should be stated.

Office of the Supdt.
of Tributary Mehals
Dated Cuttack the
21st July, 1885.

By order
(Sd.) N. K. Das
Assistant Supdt. of
Tributary Mehalz.

ସବୁରାଧାରଣଙ୍କୁ ଏଥୁ ହାତ ଜଣାଇ ଦିଆ
ଯାଉ ଅଛି କି ବିଷ୍ଟିତିକା ବା ଲେନ୍‌ଡିମ୍‌ ରେଗର
ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାର ଉପଥ ଅମ୍ବେ ବିଳା
ମୂଲ୍ୟରେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲୁ । ସେହିମାନଙ୍କର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ଭାବୁ କଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଇ ପାରିବେ । ଗୋଟିଏ
ହାତୀ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଉପଥ
ଖୁଅରିବାକୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଉପଥ
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର ତିଥିମ ମୌଖିକ
ଜଣାଇ ହେବ । ଜବ ।

ଶାଖାର ତ୍ରିପାଳ
କବିତା
ଶାଖାର ତ୍ରିପାଳ
କବିତା

ବାଲିକାଗାନ

ବନ୍ଦରିଣୀ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୋଧୁସ୍ତା ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ସମ୍ମାନ
ବସା ନବଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦବିହିନୀ କର କଞ୍ଚାମାଳୀ
ଦୋଢାଳରେ ବନ୍ଦିଯୁ ଦେଉ ଅଛି ସଥା—

୧୭	ପଠି ଶାବାନ୍ଦି ଉମାଲ ଏ	୫୫	୩୫	୧୦	୫୫
୧୮	ପେ	"	୫୫	୧୦	୫୫
୧୯	ପେ	"	୫୫	୧୦	୫୫

ବେଗାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏବଂ
ହରେ ରମା ଅଧିକ ନମ୍ବର କରିବେ ଆହୁରି

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ସମ୍ମରଣ
ଚଉଧୂଳିବଜାର ବିଦ୍ୟା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବାନାନାନାର
ହୋଲାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଣା ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଓ
ରୈସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ କୁମୁଦିନା ଓ କଲା
ବଜା ଚମାଷ୍ଟୁ ସବୁର ବିନ୍ଦୁ ଦେଇ ଅଛି
ଯାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଉଦିତ
ଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵର ଅଛି କେବେଳ ଧେନେବୀ
ଜନସାହୁ ବିଜୟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଯାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହାକୁଠା
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଛଳ ଦୋକାନରେ ଅଛେ-

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୦୯

ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲି ମାହେ ଗୁରୁତ୍ବ ସହ ୫୮୮ ମେଟ୍ରୋ ନେବ୍ରାତା । ମୁଁ ବୁଝି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବ-
ଗତ ହେଲୁ ଯେ କଳିବିତାର ବିଶ୍ୱାଦ ସଙ୍ଗୀତ
ସତ୍ରର ଏବଂ ମହାରାଜା ସୌରେଣ୍ୟ ମୋହନ
ପାତ୍ରରୁରୁ ସଙ୍ଗୀତଗୁଡ଼ ବାହୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୋହନ
ଗୋପାଳ ମାତ୍ରାଲାଲା ସହିତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହାକର ଚପ୍ପୁ ପ୍ରାୟ କଥା ର୍ଷତୋଦିଷ୍ଟିଲୁ ।
ଦେଶୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାର ଘନରୁବାର ଏବଂ
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟାଧିକ ଚପ୍ପୁରେ ଏଗାକର ନାମ ତର-
ହୁରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ । ଏବଂ ଆପାତତଃ
ଏହାକପ୍ରାନ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ହେବା କଠିକ ।

✓ ଗର୍ବ ସମ୍ପୁଦ୍ରର ସମ୍ମାରକର ଏକ ଲଂଘନ
ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଥାମଖରେ ଲେଖା
ଅଛି ଓ ଚତୁର୍ଥ ବନ୍ଦରୀ ସମ୍ପୁଦ୍ରର କୁଣ୍ଡଳର
ବାହ୍ୟ ବୌଣୀ ବଜାଯେ ସବୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରି ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ହେବା ଏପରିବନ୍ଧର
ପରେ ଅନୁର୍ଧାତ ଫୁଅନ୍ତି । ଏଥାରେ ଏ ନଗର-
ବାସୀ ବାକୁ ଆଜନାଆ ବାର୍କ୍‌ପର୍ସାନ୍‌ ଲକ୍ଷ ବରା
ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ହୋଲି କେବେଳେକ
ଢାଳୁମାଳ ଲଭିବାର ଅମ୍ବୁମାଳେ ଶୁଣିଥାଏ ।
ଯେବେଳେ ଏ ଅନୁମାନ ସଥାର୍ଥ ଦେବ ହେବେ
କହିବାରୁ ଦେବ ଯେ ସମ୍ମାରକ ଅବଧ ବ୍ୟକ୍ତି
ଗର ଅନୁମାନ ଜୁଲାହାନ୍ତି ଥଥବା ପାହାକ
ଜାପା ସଙ୍ଗେ ଉଦେଶ୍ୟର ମେଳ ନାହିଁ ।

ଲିପି ପରେଶିକା ପଞ୍ଚମୀ ଦିନକରେ ବିଷ-

ବିଦ୍ୟାଲୟର କର୍ତ୍ତୃପନ୍ଥଙ୍କ ନିବନ୍ଧରେ ସେହି
ଆବେଦନ ହୋଇ ଥିଲ ବର୍ଷରେ କିମ୍ବା ଫଳ
ଦେଲା ନାହି । ବିଦ୍ୟକବ୍ୟାନଧୀର ସିଂ୍ଗ୍ରେକେଟ-
ମାକେ ଡିକ୍ଟ୍ରୀ ଆବେଦନ ପତ୍ରର ଏହି ଉତ୍ତର
ଦେଲେ ଓ ହାର ଯାଇଥିବା ପିଲାଙ୍କର ଉତ୍ତର

କାଗଜମାନ ପୁଲଦୁର୍ଘ୍��ତ କରିବା ଦିନା ସେମାନଙ୍କ
କର ଅଛି ଥରେ ପଞ୍ଚମୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାର
ଶୌଣ୍ଡି ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ତର୍ହିଁ ସଙ୍ଗେ କେ-
ବଳ ଏକବିଧ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଲେ ସେ ଦୂଷଣ୍ୟ
ତଳ ଅନୁରାଗରକ୍ତା ସହିତ ପଞ୍ଚମୀ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ବିଷୟରେ ଉଚିତ ଦେଖା କରିବେ ।
ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି କମ୍ପର ସମ୍ପୋଷନକ
ନାହିଁ ଏକଥା କହିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।
ତର୍ତ୍ତା କହା କର୍ମ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଲେପୁନ୍ଦିତା ସାହେବ ଉପରେ
କଲେକ୍ଟର ଜଳକର ସାଂଘିକ ମନ୍ଦିରର
ବିଷୟ କରୁ ସହାଯ ଆଂକମାନେ ଅବଧି
ଅଛିନ୍ତି । ସାହେବ ମହୋଦୟ ମୋଦେଲ୍ ନ
ସାର ଶ୍ରୀମତୀ ତଥାକୁ କର ମିଥିଲାରେ କଥି
ମାନିଲା କିଣିବି କରୁ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏଥୁ ଧୂଖେ ଅଗ୍ରେ ପ୍ରକାଶ କର ଥିଲା
ସାହା ହେଉ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଆ ଦୁଆ ଯାଇ
ଲାଗି । ସାହେବ ପ୍ରକାଶିତ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର
ଜଗତଦିଃଦ୍ୱାରା ଅଜଳକୁ ସାର "ଅଛିନ୍ତି ସେ
ତାରେ ଏମାନ କା ॥" ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସେ ଅଛଳର ମଳଦମୀମାନର ଦଦନ୍ତ ଓ ହରୁର
କରିବେ । ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କର ଓ ହରୁରଙ୍କ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ସୁହିଧା ଦେବ । କେବଳ
ମୃକ୍ତାରଙ୍କ ଅଗ୍ରବ ବିଶ୍ଵତ ଅନୁଭବ ହୋଇ
ଥାରେ ।

ଅଳ୍ପଦଳ ଛଳେ ବିଲାରର ପାଳମାଳ ଗାଜେତ
ନାମକ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଯୁଗୋପୀଯ
ଏହି କଲୁଙ୍ଗ ବାଲକାମାଳଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇବି
କଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିକର ଥିବା ଓ ସେହି
ଦୂରାର୍ଦ୍ଦ କର୍ମ୍ୟକାରୀ ଦଲର ଉତ୍ସାହ କର
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଥିବା କଣ-
ସ୍ଥିମାଳ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ସେ ସେଇ
ବିଲାରରେ ଯାଏ ଅନୋନ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯାଇ
ଅଛି । ଏ ବାଣୀରେ ଅନେକ ବଡ଼୍ୟା ଲୋକ-
ମାନେ ଲିପି ଥିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଘୋର
ପତି ହୋଇ ଥିବାର ବନ୍ଧୁକ ହୁଏ । ଅନେକେ
ଭକ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ନାମରେ ଅପବାଦ ମୋକ-
ଦମା ଅଣିବା କାରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁ ଥିଲେ
ମହି ଫାର୍ମଥମେଆ ଘର୍ରରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟାଵରତରେ କର୍ଜ
କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ବ ୨୭ ର୍ଷ କୟାମ ପର୍ବତମୁ
ବାଲକାମାଳଙ୍କୁ ରଖା କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା
ପୁର ଏବଂ ସେ କଷ୍ଟଯୁବରେ ଜଣିଏ ଥାରକ
କଥକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଅଛି ।

ଗପ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ୱାରବରେ ଲେଖା ଅଛି
କି ‘କାଳ କି ନ କରେ’ ପ୍ରବନ୍ଧକାରୀ କୌଣ୍ସିଲୁ
ପ୍ରକାଶିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆନନ୍ଦମଣି କରିବା ଛାଇ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଲେଖକଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ କି ଥୁଲ ସକଳି
ଆମେମାନେ ଭାବୁ ଲେଖାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆନନ୍ଦମଣି
ମନେ କରି ମନସ୍ତ୍ରୀପ ଧାର ଥିବୁଁ ତେବେ
କହିପାଇ ସେ ହୁଏଇ ଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟର
ମନର ସ୍ଵର୍ଗ ବା ହୃଦୟର ଭାବରେ ଅର୍ଥରୁ
ଜଣା ଯିବା ସାଧାରଣ ନିଷ୍ଠମ ବନ୍ଦୁ ସ୍ୱାରବର୍କ
କିର ସକଳ କଥା ଅସାଧାରଣ ଚାହାୟ
ହିଦେଶ୍ୟ ଲାହାଳ ପାଇୟର ଅର୍ଥରୁ ଜଣା
ଯିବାର ନୁହଇ । ସରବଂ ଆମେମାନେ ତୁମ
ଶ୍ଵେତାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଆହ ମନୀ-
ପ୍ରାପର କଥା ଯାହାକିହି ଅଛନ୍ତି ଜହିବ ବନ୍ଦୁର୍ବ୍ୟ
ଏହିବି ବେହି ଅମ୍ବମାକଙ୍କୁ ଏଣୁ ଚଢ଼ି ହୁଇ
କଥା କହିଲେ ଅମ୍ବମାକଙ୍କୁ ମନସ୍ତ୍ରୀପ କୁଅଳ
ନାହିଁ ବନ୍ଦୁ ସେବେବେଲେ ଦେଖୁଁ କି ସେହି
ମାକେ ସରଳା ସତରିଆ ଏବଂ ସମ୍ମାନ
ଅବର୍ଗ ହେବାକୁ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ
ଭାଷା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ହିଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ୟଭୂପ ହେ-
ବେବେଳେ ବାପ୍ରବରେ ବଜ ମନସ୍ତ୍ରୀପ କୁଅଳ ।
ମୁକ ବିଷୟରେ ସହସ୍ରାଣୀ ଶିଖାବନ୍ଦୁକ ମର-
ଦେ ଲୋହ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ପଦ୍ମବରେ ସେ-
ଜିଠାରେ ମାତର ମେଳ ସେଠାରେ ମତର
ମେଲ କାହାକୁ ନ ହେବ ।

ଭାବର୍ଧର ଅୟବ୍ୟବ ବିଜେଟ କଲାପ-
ମାତ୍ର ତା ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପାରିମେଳନରେ ଛପାଇ
ହୋଇ ସୁଲ୍ଲା । ଲତ୍ତ ଚର୍ଚହଲ କହିଲେ ଯେ
କୁଣ୍ଡପୂର ଅଥଗଳ ପ୍ରାକର ସାମା ଦିଗବୁ
ମାତ୍ର ଅସିବା ହେତୁ ଗୁରୁବୋଟି ୫୭ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅଖଦା ବୀପୁ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏହି ଅମେରିକ୍
ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇଥିବା ଝର୍ଣ୍ଣା ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏଥିର
ଅନୁର୍ଗର ଅଟଇ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟୁତ କାଟା-
ଲୁଟ କରିବାରେ ଅଧିକା ବ୍ୟୁତ ପରିମାଣ
ହୋ ୨୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରହ ଅଛି । ଜକ
ସେତେଜାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ସାଠେ ଉଚିକୋଟିକା
ବିଶ କରିବାଦାର ଭାବୁ କିଥିଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
ଦେବ । ଟଦଶୀୟ ଦେଇୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ୨୨୭୫୦
କିଲୋ ଦୂରି ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ସେହି ପରିମା-
ଣରେ ଗୋଟିଏ ଟବନ୍ଧୁ ଦୂରି କରିବାର ଅବ୍ୟ-
ବ୍ୟବ ହୋଇ ଥାଏ । ଭୁବନ୍ଧେ ଅପ୍ରସର ହେଉ
ଲିର୍ଜ ଚର୍ଚହଲ ଅମାରିକ୍ ଶାହୀର ର୍ତ୍ତ

ରପନ୍ତି ଜୀବ ନିନା କର ଅଛନ୍ତି । ବଚୁବା
ସେଷଟିର ଲିର୍ଡ ରହିଲ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେଲେ ଗୋ
ଭାବହବର୍ଷର ଦୂର୍ମୁ ସଙ୍କଷର ନିଜଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହେବ ଏବ କଞ୍ଚଳ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଜନ
କାର୍ଯ୍ୟ କାରିଗା ଅଳ୍ପକାଳ ସହାରେ ଗୋଟିଏ
କମିଟି ବଢ଼ିବ । ଏପରି ଭାବହବର୍ଷମେହକର
କାର୍ଯ୍ୟ ପଣାଲୋଭ ତଥା ନିମିତ୍ତ ଆଗାମୀବିଷ
ଧାର୍ମମେହରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ-
ମାକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧାଳ
ପଥବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଭିତ୍ତିରସ୍ତେମ ଅଥଳରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧା
ମୋହଦମା ସଞ୍ଜୁତ ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇଥିଲା । ମୋ-
ହଦମାର ହାତାନ୍ତି ଏହି କଲେତମାନ ସାହେବ
ଲାମରେ କଣେ ସିକିଲୁପୁଣ୍ଡ ସବ୍ ଲଙ୍ଘ
ମିଥିଲରେ ବସି ମାନିଛନ୍ତିବିରମାଳକୁ ବଦମାସ
ହାରମହାଦା ଉତ୍ସାହ ମିଞ୍ଚୁ ବାହ୍ୟରେ ସବଦା
ସମୋଧଳ ବରିବାକୁ ବଜ ପୁଣ୍ଡ ଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବାନ ହୁଏଇଥେ ନାମରେ ଏହଜଣ ସାହେବ
ଭିତ୍ତି ଅଦାନିତକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵରୂପ ଯାଇ କଲେ
ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ପ୍ରକାର ସମୋଧଳ
ବଦିବାକ ଦେଖିଲେ । ଏ କଥା ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଦି
ନ ବଦିବାକୁ ମେହେହୁପରେମରୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେହେହୁ
କଣାଇଲେ । ଗବର୍ଣ୍ମମେହୁ ତହୁଁର ଘରନ୍ତୁ ନ
କର ଲେତମାନ ସାହେବକୁ ହୃଦ୍ୟମ ରଖାଇବା
ର ଥରିଥୋଗ କିମ୍ବାଳ ହୁଏଇଥେ କାମରେ
ଫର୍ଦକହାନ୍ତି ଅତାକରରେ ଅଣ୍ଟେବାର ଉପଦେଶ
ଦେଖିଲେ । ତଦନ୍ତମାର ଲେତମାନ ସାହେବ
ନାହାଏ କିମ୍ବେ ମାତ୍ର ଆହାରକ ରହିବାର
ଏବଂ ମୁହାରୁ ଯୋବାଜିବନିରୁ ବର୍ଷାନ୍ତେଲେତମାନ
ସାହେବଙ୍କ ହୋଷ ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଆସାନୀ ନର୍ଦୋଶୀ ବୋଲି ମୁକ୍ତ ପଇଲେ
ବିଶ୍ଵରୂପ ଏ ପ୍ରକାର ସୁନର ଫଳରେ ସବ୍-
ସାଧ ରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ତରିବ
ଦ୍ୱୀପ ଗବର୍ଣ୍ମମେହେହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଖାଲାରେ
ଦେବେ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲୁ । କିମ୍ବାନ ହୁଏ-
ଇଥେ ସାଖାରଣ ହିତୋବେଶରେ ରଙ୍ଗେ
କିମ୍ବୁତୀର ହୋଷ ଜାଗରନେ କ୍ଲେ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେହୁ ଛାହେ ପାଇଁ ଜାହାଙ୍କ ଫଳମାତ୍ର ଆସାମ-
କିଲେ ଅଣ୍ଟେଜ ଯଥୋତି ଖର୍ଚ୍ଚିତ୍ତ ଓ କ୍ଲେପରେ
ଧକାଗଲେ ଏହାତ କିମ୍ବୁ ବିଶ୍ଵର ଦେଲେ ?
ସେବେ ନବର୍ଦ୍ଦିମେହୁ ପ୍ରଥମରୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କିମ୍ବାନ୍ତେ ଦେଖିବ ଲେତମାନ ସାହେବଙ୍କ

ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଉତ୍ସାହକର
ଏତେ ହୃଦୟ ହୃଦୟଲ୍ଲା କାହିଁ । ଅଥର ଯେବେ
ଗନ୍ଧୀମେଣ୍ଡ କପ୍ରାଜ ସାହେବଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରପୂରଣ
କରନ୍ତି ତେବେ ଉତ୍ସମ ହଥା ହେବ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ଆମେମାକେ ଶୁଣି ଆଜିନାହିଁ ଦେଲୁ ଯେ
କପ୍ରାଜ ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରପୂରଣ ନିର୍ଭର ଦେ-
ଶୀଘ୍ର କୈବଳ ପରିବୁ ହେବେ ସ୍ଥାନରେ
ଉଦ୍‌ବେଳେ ଛାଇଥିଲା ।

ସୁର କହାରେ ପ୍ରାଚୀ ଲଜ୍ଜର ପୃଷ୍ଠାଛଟରେ
କାଳଟୁମର ମନ୍ଦିରାଳ୍ୟ ଦିକେ ବରି ଥିବାରୁ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରତିକ ବୋଲି ଜଗନ୍ନାଥ
ହୋଇଅଛୁ । ପ୍ରାଚୀ ଲଜ୍ଜା ଟିଟରେବିଅନ୍ତର
ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶମଦର୍ଶ ଆଶ୍ରମ ଅଛି । ମଧ୍ୟ
ଶଙ୍କାମାଳ ବର୍ତ୍ତମାଳ ଦେଖାଯାଏ । ଗୋଟିଏ
ଲୁଗାଦୂରା ବାହୁଦ୍ୟ ସେ ବହାବ ଦେଇ ପର
ଗୋଟିଏ ବୋହୁତା ଜନ୍ମ କର ଗ୍ରାମୀୟର ମୂର
ଦୁଇ ବାହୁଦ୍ୟ ନୈଆଟକୁ ଅପଣା ନେଇ ଘରେ
ରଖାଇ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵ୍ୱାରା ହୋଇ ପ୍ରାଚୀ ନିଧି
ନିକଟସ୍ଥ ବଳ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଗାନ୍ତିକ
ନିକଟସ୍ଥ ମୋଟିଏ ମହାବେଦକ ପ୍ରାକ ପରିପାଳନ
କର ଅନେକଦିନ ସେଠାରେ କାଳ ଯାଏନ
ବଳ । ସେଠାରୁ ଜାହାନାରୁ ବି ତୁର୍ମମ ପାଇ
ମଧ୍ୟସକରେ ଓଲଦ୍ଵାରା ବେଗମାଳକୁ ମର
ଦରବାରୁ ଲାଗିଲା । ବର୍ତ୍ତମାଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
ସେ ବାବାଜା ପୁଣ୍ୟରୁ ଅର୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ
ଓଲଦ୍ଵାରା ବେଗା ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦ ବଳ କଲେଣି
ସେ ଯେପରି କଣ୍ଠ କରୁଅବ୍ରତହର୍ମରୁ ସେମର
ବାରର ଦେଇ ଲାଗା ଯାଏ କାହିଁ । ସେଥାର
କୁଣ୍ଡଳମାଳେ ଜାହାନୀ ଗୋଟାଳା ଲୁହାରୀ
ସେହିପରି ବାବାଜା ଉଚ୍ଛାରିଅଛନ୍ତି । ବାବାଜା
ସମ୍ପଦ ପରିବା ମାତ୍ରେ ସେବାଗରେ ଦିପସ୍ତିରୁ ।
ତାକୁ ଦେଖି ପର୍ମିଥିଅଛନ୍ତି ବି ଏ ବାଲା ମନ୍ଦୁ
ବେଗୀଥିବୁ । ଅମ୍ବକୁ ମାନ୍ଦୁ ? ହାତକୁ ବାବାଜା
ଯୋଡ଼ିବ ଦେଇରେ କାନା ବାନ ଧରିଥାନ୍ତି ।
ସେ ବାଲା ଦେବାରୀ ହାତରେ ଦେବକା ମାତ୍ରେ
ସେବା ଦେଇ କଣ୍ଠରୁ । କେଉଁଠାରୁ ଅରଳୁ ?
ଅମୁଦ ଘରରୁ । ଗୋ କା କା ? ଅମବ । ଦୁଇ
ମାଲଗୁ ? ଏ କଣ୍ଠରୁ ଆଦିକ । ନା ଅପରି ପରା
ଅଶ କଣ୍ଠରୁ ସବା ଜାମର ଦେଉଅଛି ପହଞ୍ଚିଲୁ
ବାକୁ ବଢାଏ ଅପେ ବଢାଏ ଶାନ କର ଚଢା-
ସବା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମେଲ କର ଦେହ ପରା
ଧାର୍ତ୍ତିର ସେମିତି ବୋଲେ ଧର ? ସେବା

ଗୋଟିଏ ଦାଉରେ ବାକା ଥପର ଦାଉରେ
ତଣ୍ଟ୍ରା ବଢ଼ାଏ ଧରିଲ ମାହେ ବାବଙ୍ଗା ନାହିଁ ପରି
ପରି ସଫା ଧରି ବେଗୀ ଛାତ୍ରୀ ହେଲ ପରେ
ପରେ ଥର ଗୋଡ଼ ପାଖେ ବାବଙ୍ଗା ସଫା
କଜ୍ଜାଇଲେ ସେବା ଦର୍ଶତ' ଯେଉଁ ଗଛବୁ
ଅସି ଅଛି ଗୋଲି କହି ଥିଲ ସେହି ଗଛଠାକୁ
ସେବାଧାରୁ ଅଛି ବାବଙ୍ଗା ତାହା ପରେଇ' ସଫା
କାର ଧାର୍ତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ସେ ଗଛ ପାଖେ ସେବା
ମାର ରଖି ଦେଲ ପରେ ସେବାର ଜ୍ଞାନ ମୋଷ
ଦେଉଥିଲ ତାହା ନାବ କାନ ଫଳି ସତେତ
କର ଘରବୁ ସେବା ଅସି ସେବାର ଯାହା
କରିବାକୁ ରହି ଦେଉଥିଲ ତାହା ଖାଲ ହଲ
ଦେଉଥିଲା ଏପଣ ଭଲ ହେବାକୁ ତାହାର
କଜ୍ଜ ପୁଣ୍ୟାଚ ହୋଇଅଛି । ଅଦ୍ୟ ସବରି
ଏବୁ ଯାହାର ଯେବେ ଦେବାର ରହି
୧, ୨, ୩, ୪ ଯେ ଯାହା ଦେଲ ସବୁ
ଏବା କରି ଦେଉଲ ଏବହାର କହଢା ଉପରେ
କାର ରଖି ୫୦୧୭୦ ଦାଣି ପଣା ଜମା ହେଲ ।
ତେଣୁ ଦିଆଗଲ ପଣା, ସେ ପଣା ସବୁ ଗାଇ ତେ
କହିଲ ତତ୍ତ୍ଵଶଶାର୍ତ୍ତ ନିଷ୍ଠା କର ଦେଲେ
ବାବଙ୍ଗା କହନ୍ତି ମୁଁ ଠାକୁରାଳି ସନ୍ଦେଶ
କର ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯାଇଥିଲ ଆର ଡେଲିରୀ
କହିବ ନାହିଁ ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସୁନ୍ଦରନା

ଆଇନ

ସମାଦିପତ୍ରର ସ୍ଵରକଷା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ
ନାହିଁ ଆଜିକ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲା
ପୁଣ୍ଡର ପାତ୍ରଙ୍କଳି ହାହାର ଅଛି ଏହି ଏଥିର
ପରିଚାରକ ସମାଦିପତ୍ରମାନଙ୍କରେ କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ-
ବରେ କିମ୍ବା ରହିଥାଏ । ଅଭିଭବ ମର୍ମ ଏହି
କୌଣସି ଦେବାର ସମାଦିପତ୍ର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ
କାରବାରୀ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏ ପରିଚାର ମଧ୍ୟରେ
ଅପର କେହି ସମାଦିପତ୍ର ହାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କର
ଆଇବ ନାହିଁ କଲେ ଦୃଶ୍ୟମୂଳ ହେବ । ପାଠକ-
ମାନେ ଜାଗନ୍ନାଥ ସେ ଭାରବିମାଦ ବନ୍ଦ ବ୍ୟୁ-
ତୀଖ ବ୍ୟାପାର । ବୁଟ୍ଟର ସେଉଁ ଭାରବିମାଦ
ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରକାଶ ବରନ୍ତି ଦେବିକାବିମାଦିପତ୍ରର
ପ୍ରକାଶମାନେ ଜଣକେ ମାସକୁ ୩୫୦୦ଟଙ୍କା
ଲୋକର୍କୁ ଦେଇ କିମ୍ବା କରନ୍ତି । ଅପର ପ୍ରାକରୁ
ଅପଣା ସମାଦିପତ୍ରମାନଙ୍କ ସେ ଯେଉଁ ସମାଦି-
ପତ୍ରର ପ୍ରକାଶ କରେ ଉହିରେ ମଧ୍ୟ ହାହାର
କେବଳ ବ୍ୟୁତ ହୁଅଇ । ଏଥରୁ ସେଉଁ ବ୍ୟୁତ

ଏହିରେ ଟଙ୍କା ଲଗାଏ ସେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ତାହାର ।
ଏକଜଣ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ତାରସମାଦ ଅଣ୍ଟାଇବ
ଓ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ତାହା ଅଳ୍ୟ କାଗଜମାଳକରେ
ଶୁଣା ଦେବ । ଏପରି ହେଲେ ଟଙ୍କା ଲଗାଇବାକୁ
ତାହାର ଲଜ୍ଜା ବଳିବ ଏବ ତହିଁରେ ଅବା
ତାହାର କି ସାର୍ଥିକେବ । ସୁଭର୍ଷ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରି ସମାଦ ଅଣ୍ଟାଇବ ତତ୍ତ୍ଵ
ସମାଦ ପ୍ରତି ତାହାର ସତରଷା କରିବା କ୍ଷୟାୟ
ସଙ୍ଗତ ଅଟଇ । ପଣ୍ଡାନ୍ତରେ ସାଧାରଣ ସମାଦ-
ମାଳକ ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଉପଚାରର
ସମଗ୍ରୀ । ସେ ସବୁ ଲୁଗ୍ର ଉତ୍ତିବା ସାଧାରଣ
ଅନିଷ୍ଟର ବାରଣ ଅଟଇ । ଆଜିଏବ ତହିଁର
ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରଶ୍ନରେ କାଥା ଦେବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଜୀର
ଉଚିତ ନୁହେ । ଏଥୁଥାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକସଙ୍ଗରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇଅଛି କି କୌଣସି ସମାଦପଦ
ଦିଲ୍ଲି ନୃତ୍ୟ ସମାଦ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଦୟାକଣ୍ଠା
ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ୟ କେହି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରି
ପାରବ ନାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵ ସମୟ ବିଭାଗୁ ତାହା
ସାଧାରଣ ସମ୍ମତି ଦେବ ଅର୍ଥତ୍ତ ତେବେଦନେ
ସେ ଲଜ୍ଜା ସେ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରବ ସାପ୍ରାହିକ
ସମାଦପତ୍ର ପନ୍ଥରେ ଏ ଅଇନ ପ୍ରତିକର ଦେବ
ନାହିଁ ବାରଣ ଦୟାକଣ୍ଠାର ନିୟମ ଏ ସମସ୍ତ
ପନ୍ଥରେ ଖଟ କପାରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେନିବସମାଦ
ପଞ୍ଚ ପନ୍ଥରେ ଏପରି ନିୟମ ଦେବାରେ କିନ୍ତୁ
ଅପରି ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁ-
ରେ ସବୁ ରଣ୍ଧାର ନିୟମଟି ଉତ୍ତମ ଅଟଇ
ଅନେକ ସମାଦପଦ ସାଧାରଣ ଅନିଷ୍ଟ ଅଶକ୍ତା
ରେ ଏ ଅଇନର ପନ୍ଥପାତ୍ର ନହିଁ ବିନ୍ଦୁ ପୁଣିରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଳ୍ୟ କୋର ପାର
ନାହିଁ । ସୁଭର୍ଷ କି ହେଲେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
ବରିବାର ପ୍ରତି ଦେବ ନାହିଁ ଏବ ଟଙ୍କା
ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ହେଲେ ତଳ ସମାଦ ଅବି ପାଇବ
ନାହିଁ । ସୁଭର୍ଷ ସୁଭର୍ଷରେ ସାଧାରଣ ହୁଏ
କାର କଳା ଅଇବାରର ଆଶକ୍ତା କରିବ
ଅମ୍ବଳ ଅଟଇ ।

ପ୍ରକାଶକ ନିଃମାତ୍ରା

(ମେଷ ବିରତୀ)

ରା ୩୦ ରଖ ଗୁରୁବାର ୨ ଟା ସମୟରେ
ରଥର କୁରମାଲ ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଠିକ ସମୟରେ ହାତମାନେ ପଡ଼ିଛି
ଦିଜେ ସକାଶେ ରୁଥିବାରେ ଅସି ହାତର
ହେଲେ ଦିକ୍ଷାମାନେ ପ ୧୮ ଟ ମୁଖ ଯେବେ

ହାଜର ହେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ସଜ୍ଜଦେଖ୍ୟାନ ବାବୁ ମହାଘୟ ସେବକ ବନ୍ଧୁ ପରିଶ୍ରମ କରି ଦେଉଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବକ ଘୋଷ ମଧ୍ୟରେ କୋଠାଗ୍ରେଗ ଚୁଲ୍ମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଓ ଘୋଷାଇଗାଲ ପରିଷାର ସ୍ଵର୍ଗାସକର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ପରିଷାର ଥିବା ଦେଖି ଦାଦିମମାଳକୁ ଜଣାଇ ପହଞ୍ଚିବିଜୟର ଅନୁମତି କେଇ ଅରମ୍ଭ କଲେ । ସେବକମାନେ ଏହି ଦର୍ଶକମାନେ ଏକହିର ହୋଇ ଉତ୍ସାହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଆୟୁର ମେଜଙ୍ଗୁର ସାହେବ ଓ ପୁଲିସ୍ ସାହେବ ଥସି ପୁଲିସ୍ ସାହେବ ଠିକା ବନେଷ୍ଟୁବଳମାଳକୁ କେଇ ଦର୍ଶତ ଧୟାବ ବନୋବସ୍ତୁ ବଲେ ସେ ଦର୍ଶତାଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକେ ପ୍ରବେଶ କରି ଧାରବେ କାହିଁ । କେବଳ ଦୁଇ ସାହେବ ଆଉ ଗ୍ରା ପ୍ରାଣକୃତ ବାବୁ ଡିପୋଟୀ ସଜ୍ଜଦେଖ୍ୟାନ ଏକବିନ ମାତ୍ର ଆଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ । ବିଜେ କରିବା ସମୟେ ଠାକୁରମାନେ ତୁମିରେ ପହଞ୍ଚି ନ ହୋଇ ତୁଳାର ଶେଷ ପାବାଢାଳୁ ତୁଳା ବୋଲସାବ ତୁଳା ଘେର ସେବକ ଉତ୍ସାହ ହେଲାପର ଗ୍ର ରମକଣ୍ଠବର ପ୍ରଥମଙ୍କ ବିଜେ ଅରମ୍ଭ ହେଲ । ସାଧା ମାଦଳ ବେଳଙ୍ଗିବାଜା କାହାଲ ଛନ ହାତ ମେଦାତ୍ମମର (ତେଲର) ବୈଶ୍ୱବ ଓ ବୈଶ୍ୱମାନେ ଅଳଟ ଓ ଗ୍ରମରମାଳ ଘେନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପରେ ଗ୍ର ମଦଳ-ମୋହନଙ୍କ ବିଜେ ବଚିଲୁ । ସ୍ଵଦର୍ଶନଙ୍କ ବିଜେ ଅରମ୍ଭ ଗୋଟି ପଦହଣ୍ଡି ହେଉ ଏକ ଠାକୁରଙ୍କ ପଦହଣ୍ଡି ବଚିଲେ ଅଳ୍ପ ଠାକୁରବର ପଦହଣ୍ଡି ଅରମ୍ଭ ହୁଏ । ପରେ ବନ୍ଦ ଠାକୁରବର ଜୋରପରି ବଚି ପୁଷ୍ପମୁକୁଟ ଧାରଣ କରି ବିଜେ କଲେ । ଠାକୁରମାନେ ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧାନୀ ଓ ସେବକମାଳଙ୍କର ପରି ଘୋଷ ନଗୋହ କର କରନ୍ତୋହନ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସର ବନାନା ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକରେ ବିଜେ କରିବାକୁ ଏହି ପର ସୁହଦା ଠାକୁରଟୀଙ୍କର ବିଜେ ବଚିନ ପର ଗ୍ର ଜମନାଥ ମହାପରବର ତୋରଙ୍ଗଟି ଓ ପୁଷ୍ପମୁକୁଟ ଧାରଣ ପର ରାତ ରହିବୁ ରଥ ବନାରର ଉପରେ ବିଜେ କଲା ସମୟରେ ଗ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରଶାଳୁ ବିଜେ କରିବ ହେଠ ମଣ୍ଡପରେ ଆଗି ବିଜେ କରିଲେ । ଛନ୍ଦ୍ୟ ପରି ପରେ ପରେତରୁ ପରାପରା ବାହାଲ ଥୁଳ ହୋଇ ବନାପଳା ପରାରରେ ହୋଇ କରିବୋଲ ଥୁଳରେ ମେଦିନୀ ଚମକି ଛଠିଲା । ଦର୍ଶକମାନେ ସେ ସମୟ ଦର୍ଶକରେ ଅନନ୍ଦମୂର ପାନରେ

ମର ହୋଇ ଧରୀରକାମମୋଟ ଚରୁପର୍ଗପଦରୁ
ଭୁଲ କ୍ଷିଣ ବିଚୁଥିଲେ । ଅଥା ଦକ୍ଷମାନକର
ମନ୍ଦିର ଭବ ଉତ୍ତରକ ପ୍ରତି ପେଶର ଉଦୟ
ହୋଇଥିଲ ତଥା ଲେଖି ଜଣାଇବା ସାଧାରଣ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଥଙ୍କ ବନାପନା କରି ମହାପ୍ରଭୁ
ଶୁଭରୁ ଓହାର ଗୃହରେ ଭୁଲ ଉପରେ
କିମ୍ବା ବରିଅଛି ଏପରି ସମୟରେ ବେଶେକ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ବଳ ହୋଇ ନ ଥାର ଦରତୀର
ଅବରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର ପ୍ରାଣ ଓ ମାନର ଆଶା ନ
ଭରି ମହାପ୍ରଭୁ ଶମ୍ଭୁରେ ଅଧି ଶର୍ଵ କରିବା
ଇହାରେ ଜମା ଦୋଷଗଲେ ଘୁଲିଷ ସାହେବ
ଜନଗା ଦେଖି ଲେବମାନଙ୍କ ସେଠାରୁ ହୁବ
କରି ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର
ଶଶିକରନ୍ତି ଦାସ ଉପାଦାନ ଦର୍ଶିତ କରୁଥିଲେ
ଘୁଲିଷ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ (ଭୁମୁ ବୌକ ଦେ
ଲେ ଯାଏ) ହିନ୍ଦରେ କହି ବାହା ଧର
ହିକ ଅଣିଲେ । ବାହୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଧିକାରୀ
ଉପୋକୀ ହୋଇ ପରିଚୟ ଦେଲେ ସବ୍ରା
ସାହେବ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ପ୍ରାକାନ୍ତୁରତ ଦେବାର
ଅବେଳା ଦେଲେ । ବାହୁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ
ସେଠାରେ ବଡ଼ ସାହେବଙ୍କୁ ଏବଂ ଦେଲେ ।
କରି ଯାହେବ ଶୁଣି ଅର୍ଥ ବୁଝିବା କହି ବାହୁ
ବକାସୁ ଦେଲେ । ପରେ ମହାପ୍ରଭୁ କରେ
ଦେଖି ସିଦ୍ଧାରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଦେବା ମାତ୍ର
କ୍ଷା ତାକୁରଣୀ ଅଧି କହାଟ ବନ ଦିଲେ
ବର୍ଣ୍ଣଶର ପରେ କହାଟ ପିଟ ମହାପ୍ରଭୁ କରେ
ଦେଲେ । ଉତ୍ତର ପଞ୍ଜିମାନ ସାର ବିଭାଗଙ୍କ
ବନାପନା ଓ ଗରୁଡ଼ ଗୋବନ ବନାପନା କରି
ମହାପ୍ରଭୁ ଶମ୍ଭୁ ବିଜୟ ଦେବା ସମୟେ
ଜାତାକୁରଣୀ ଅଧି କହାଟ ବନ କଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀତା
ବିଶାଖାର ଭରତରୁ ଦେବବାସିମାନେ କହାଟ
ଆରପାଖେଆର ଶ୍ଲୋକ ପାଠ ଦେଲେ ଯଥା—
ତ୍ରୁପଦବ ସମାଗମୋ ନ ବନ ଶ୍ରୀମନ୍ ମନ୍ତ୍ରପଦ
ମନାକ ସୁବଗନ୍ଧଗୋ ବିଧିନୃତ୍ୟଗୀଗୋପନୀ
କରିବ ବରହିଣୀ ଶୁଭ ନିଷ୍ଠାକ ଲାପନ୍ତିରିତି
ନ କରନ ସୁବାସିତି ସପଦିତି ଯାହି ପରେ ।

ମହାପ୍ରଭୁ କରି କରି ପିହାରାବୁବ
ଦେଲେ । ସେନାପତ୍ରମାନ ତାକୁରମାନଙ୍କ
ଶା ଅଙ୍ଗରୁ ପିଟିଲ । ତାକୁରମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ
କୁଞ୍ଚା ଦେଲେ । ପିହାରାବ କର ପିଟିଲ ।
ତାକୁରମାନଙ୍କର ମହାରାଜ ବଢ଼ିଲେ । ଥଥ
ଉପରେ ତାକୁରମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଧିପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲ । ପିହାରାବୁବ ତାକୁରମାନଙ୍କର
ନିଯନ୍ତ୍ରିତରୁଷେ ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଦେଇ ନ ଥିଲ
ଏବ ରୟଙ୍କ ଜମି କରି ବିଶିଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ତମା ବନକ
ଦେଇ ଥିଲେଦେଇ ତାଙ୍କ ପଞ୍ଜିକୁଷେ ସଜ୍ଜବିହାର
କିମ୍ବା ଜୀବାରବେ ଅନ୍ତର୍ଥିଲ । ସମ୍ମତ ଏହି
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କିମ୍ବା କେବାହାରପରିବାର
ମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ଆପଣା ମର କରିବ ତାଙ୍କ
କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବ ତାଙ୍କର
କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାଜନ ଆବହନ ଗୋଲି
ମାନ ରଖା ଦେଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଗରେ ରଲିଯାର ପ୍ରକାମାନେ ଏହି ବିଜ୍ଞି
ନିଲକାରେ ରୟଙ୍କ ଜମି କିମ୍ବା କଲେ ଏହି
ନିଲକାରେ ପ୍ରକାମାନେ ପରାଇ ପ୍ରଥମାର୍ଥରେ
ଦେଇ ତ ମାରଗ ପରାଇ ସକାର ବାଧ ଅଟିବୀ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ନଏର ଉଲକା ପ୍ରକାମାନେ ସକାର
କରିବେ ଏବସ୍ଥରେ ଧାର ଦେବାର ଦେଖା
ସାଇ ଜାହିଁ ଏବ କେହି ସମ୍ମତ ସ୍ଥଳେ ସୁବା
ସେମାନଙ୍କୁ କଲିବ କିମ୍ବା ଯାଇ ତାଙ୍କ କର୍ମମାନ
ସମାଧା ଦେବାର ବନ୍ଦକ ନୁହେ, ଏଥୁ ସକାରେ
ନଏର ଉଲକା ପ୍ରକାମାନେ ଏ ଉଲକାର
ଜମି କିମ୍ବା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଏବ ମଧ୍ୟ ସାହେବ
ଦେଇ କାହାକୁ ଏବସ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟା
କରିବାର ଭବିତ ଏବ ବାହାର ଦେବା ଆମ୍ରା
ଏଠା ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କାହାର ମାନ୍ୟା
କରାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ମର ଓ ମହାରାଜ
କାମା ନିଯମ ମର ଅଟିବେ । ମୋଟରେ
କି ୧୦୦୫୪/୩ ଲାଦାଦର ବସ୍ତ୍ରବିଜ୍ଞାନକ
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଦୋଷାର୍ଥ । କମଳ

ମହାପ୍ରଭୁ ବିଜେ କର ପିହାରାବୁବ
ଦେଲେ । ସେନାପତ୍ରମାନ ତାକୁରମାନଙ୍କ
ଶା ଅଙ୍ଗରୁ ପିଟିଲ । ତାକୁରମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ
କୁଞ୍ଚା ଦେଲେ । ପିହାରାବ କର ପିଟିଲ ।
ତାକୁରମାନଙ୍କର ମହାରାଜ ବଢ଼ିଲେ । ଥଥ
ଉପରେ ତାକୁରମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଧିପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲ । ସମ୍ମତ ଏହି
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କିମ୍ବା କେବାହାରପରିବାର
ମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ଆପଣା ମର କରିବ ତାଙ୍କ
କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବ ତାଙ୍କର
କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାଜନ ଆବହନ ଗୋଲି
ମାନ ରଖା ଦେଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଗରେ ରଲିଯାର ପ୍ରକାମାନେ ଏହି ବିଜ୍ଞି
ନିଲକାରେ ରୟଙ୍କ ଜମି କିମ୍ବା କଲେ ଏହି
ନିଲକାରେ ପ୍ରକାମାନେ ପରାଇ ପ୍ରଥମାର୍ଥରେ
ଦେଇ ତ ମାରଗ ପରାଇ ସକାର ବାଧ ଅଟିବୀ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ନଏର ଉଲକା କିମ୍ବା ଏବ ମଧ୍ୟ ସାହେବ
ଦେଇ କାହାକୁ ଏବସ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟା
କରିବାର ଭବିତ ଏବ ବାହାର ଦେବା ଆମ୍ରା
ଏଠା ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କାହାର ମାନ୍ୟା
କରାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ମର ଓ ମହାରାଜ
କାମା ନିଯମ ମର ଅଟିବେ । ମୋଟରେ
କି ୧୦୦୫୪/୩ ଲାଦାଦର ବସ୍ତ୍ରବିଜ୍ଞାନକ
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଦୋଷାର୍ଥ । କମଳ

କି ମର ଏବୁପ ନର ମର ଅଗୀଲ ମୋହବମା
ପ୍ରେସର ହୋଇ ନିଯମ ଅହାଲତର ତୁଳନ
ବାହେକ ରଖାଯାଇ ଥିଲ । ବାହୁ ନ ମର
ମୋହବମା ବନ୍ଦୁବାହିକରେ ବାହୀଅଛି ।

୧୧। ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍—ପର ବର୍ଷ ସିଲମରମ-
ସଠାରୁ ଏବିଥରେ ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଥିଲନ ତାଙ୍କ
ବର ଯାଇଥିଲ । ଏଥପୁରେ ଦ୍ୱାରାକରମାନ
ନିଯନ୍ତ୍ରିତରୁଷେ ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଦେଇ ନ ଥିଲ
ଏବ ରୟଙ୍କ ଜମି କରି ବିଶିଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ତମା ବନକ
ଦେଇ ଥିଲେଦେଇ ତାଙ୍କ ପଞ୍ଜିକୁଷେ ସଜ୍ଜବିହାର
କିମ୍ବା ଜୀବାରବେ ଅନ୍ତର୍ଥିଲ । ସମ୍ମତ ଏହି
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କିମ୍ବା କେବାହାରପରିବାର
ମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ଆପଣା ମର କରିବ ତାଙ୍କ
କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବ ତାଙ୍କର
କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାଜନ ଆବହନ ଗୋଲି
ମାନ ରଖା ଦେଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଗରେ ରଲିଯାର ପ୍ରକାମାନେ ଏହି ବିଜ୍ଞି
ନିଲକାରେ ରୟଙ୍କ ଜମି କିମ୍ବା କଲେ ଏହି
ନିଲକାରେ ପ୍ରକାମାନେ ପରାଇ ପ୍ରଥମାର୍ଥରେ
ଦେଇ ତ ମାରଗ ପରାଇ ସକାର ବାଧ ଅଟିବୀ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ନଏର ଉଲକା କିମ୍ବା ଏବ ମଧ୍ୟ ସାହେବ
ଦେଇ କାହାକୁ ଏବସ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟା
କରିବାର ଭବିତ ଏବ ବାହାର ଦେବା ଆମ୍ରା
ଏଠା ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ନିଯମ କାହାର ମାନ୍ୟା
କରାନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ମର ଓ ମହାରାଜ
କାମା ନିଯମ ମର ଅଟିବେ । ମୋଟରେ
କି ୧୦୦୫୪/୩ ଲାଦାଦର ବସ୍ତ୍ରବିଜ୍ଞାନକ
ରେକଞ୍ଜ୍ମ୍ ଦୋଷାର୍ଥ । କମଳ

କାନ୍ତି ଏବା ତ ପରମେଶ୍ୱରାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରି
ଥାବ ପ୍ରତି ଦିଦିଖାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକାର ପରମେଶ୍ୱରୀ ହେଠେବ
ଦାହା ନିର୍ବିରେ ଉପରେ ଦେଖାରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଜୀବି କରିବ ମୁହଁ ଗଢ଼ ତ ଆଜିକା ହୃଦୟ ପ୍ରତେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କେଇ ସେମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ଅନ୍ତରାସ ଝୋଳା
ଦେଇ କର ଦେଇ ଅତାକୁ ତ କାହିଁ କା ପରମତ୍ତ୍ଵ ହୃଦୟ
ଦୟ ଦେଇଅଛେ ପରାମରଣ କର ଅଛ ଏହିମାନଙ୍କ
ଦର୍ଶନେ କି ପ୍ରସାଦ କର ଦିଲା ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର
ଅଧିକ ଦେଇରେ ହିଂପାଦ କର ଥିଲା । ଏଥାର ଶଠ
କାନ୍ତି କେଉଁଥି ପରମାନନ୍ଦ ହୋଇ ବରତମନ୍ଦୁ ହେଲେ
ଦର୍ଶନ ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶନ ।

ଶୁଣୁ ସମ୍ବନ୍ଧର କଥାରେ ଦୂରତାର ବାହୁ ପ୍ରକାଶର ଦୟା ଓ
ଦେସପାଇଦିଲେଖିବାର ବାହୁ ମଧ୍ୟବଳୀ ପରି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ
ଏ ନିରାକାର ପରିଚେତ ହୋଇ ଏ ମଧ୍ୟବଳୀର ମଧ୍ୟ
କୁଳ ଓ ପାଠୀରାଜାରେକାର ସତ୍ତ୍ଵାବଳୀ ପରିବାରର
ଅନ୍ତରେ ।

ମୁହିସ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରର ହାତୁ ଜୀବନାଶ ଦୋଷ ସହିତରେ
ନକ୍ଷତ୍ର ବିକଳ ମୁଖୀମ ସତଃ ଏହିକଣଙ୍କୁ ପ୍ରାଣକୁଳରିତ ହେ
ନାହିଁ ଏଠାର ପଥରାମାରିର ଦୁଃଖିତ ଶୁଦ୍ଧ ବାହୀ ନହୋଇ
ମୁହିସ ମୁଖୀମଙ୍କେ ଭାଗୀ ସମ୍ମତ ଲୋକମାନେ କର୍ମକାଳ ଧରେ
ଓ ମଧ୍ୟତାର ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ଅଧିକତଃ ମୁହିସ କର୍ମକାଳମାନେ
ହେଉ ଅନୁଭୂତି ନ ଥିଲେ ।

ଭାଷ୍ଣମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଭବକ୍ଷେତ୍ରର ବିଅଶାଖା ହୁଏଇ ମାତ୍ର ତା ୫୦ ଲକ୍ଷଠାଳୀ
ପରିମା ହଜାର ମାତ୍ର ଦିନରେ ଶେଷ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ର
ଜଳବୀରା ହେବ ତଥା କୁଟୁମ୍ବ ହଜାର ତଥିବରେ ସୁତ୍ତନ
ପରିଯେ ଅଛନ୍ତି ହେଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ସଂତାନେ ତା କ
ବିହିନ୍ଦୁ ବିହାରିଦୟମ୍ । ୧୦୦ ମେଟ୍ରିକ୍ ବାଚୁଜା ବାଚୁଜ
ରହେ ଏ ଗର୍ଭକଷେତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର କାହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାନ୍ତର-
ପରି ମେଟ୍ରିକ୍ ୧୩୦ ବିହାର ରହା ଏବଂ ଆତାରୁ କବ ଶେଷ
ପରିତ୍ରାଣ ବାଚୁଜ ପରିବାର - ଦେଖନ୍ତି ଏ କାହା
ନମଦିନ ପରି ନମଦିନ ପରି ଏହା ମେଟ୍ରିକ୍ ପରିବାର କାହା ତ
ବୈଶିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାପନର ଅନ୍ତରେ । ଏହାର ଆତିଥୀ ବିହାର ଅଧିକ
ପରିବାରେ ଏବରକ ଦୀପବାଣୀ ପାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ
ପାରାମର୍ଶର ଦୟ ପାହାର ପାରାମର୍ଶ ଦୋଷକଷେତ୍ରର
ଦୟାସୁଯ ଅତ୍ୱି କାନ୍ତିପ୍ରାପନର କରୁଥିଲେ ପ୍ରାପନଙ୍କ ତେଣୁ
ଅନ୍ତରେ ସଥା ପରିମା ଉତ୍ତରରେ ଶୁଭମନ୍ଦ୍ର ମହାପ୍ରଭୁ
ବିଳମ୍ବର ପଞ୍ଚବିଧାନ ଦୋଷକଷେତ୍ର ଏହାର ଦୋଷକଷେତ୍ର ପରି ତେଣୁ
ଦୟାସୁଯ ଅତ୍ୱି ସର୍ବଜ୍ଞାନତ ସର୍ବଜ୍ଞାନତା ତାପିର ପ୍ରାପନ
ମେଟ୍ରିକ୍ ମୟୁର ମାତ୍ରରେ ବାର୍ଷିକ କର କରୁଥିଲୁ କହିର
ଏହା ଏ କଲ୍ପ ପାର୍ବତୀର ମନ୍ଦିର ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଦୟାସୁଯ
ପାରାମର୍ଶ ଦୋଷକଷେତ୍ର ମାନ୍ଦ୍ରାମାର୍ତ୍ତି ବାଦମାର୍ତ୍ତି
ପରିବାର ମେଟ୍ରିକ୍ ମୟୁର ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଦୟାସୁଯ ଦୋଷକଷେତ୍ର
ପରିବାରେ ଦେଖି ମାତ୍ର ତ୍ୟା ପରିବା ଦେଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ଏପରିପ୍ର ଏ ଦୋଷକଷେତ୍ର କରୁଥିଲୁ ମଧ୍ୟାବ୍ଦ ସଦରେ

ଭାବରେ ପଠିଲାକ ପଠିଲାକ
ଦେଖିଲାକ ଦେଖିଲାକ
ଦେଖିଲାକ ଦେଖିଲାକ
ଦେଖିଲାକ ଦେଖିଲାକ

ଅଭ୍ୟାସ ପୁରୁଷଙ୍କରମାନ କରିବାର ଶ୍ରୀରାମ ଦେଖିଲୁ
ପୂର୍ବତଥାମାନ ସହ ନାହିଁ ଏହା ସବଜୋଗକେ ଦେଖାନ
ମନୋତୟଦର ଯାଏଇ ଅଛେ ।

ଏ ଅଳିରେ କଢ଼ି ସହ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ଏ ଶବ୍ଦ
ଦେଖିବା ଦେଖିବାରୁ ଅବଶୀ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହେହୁ
ଯିବିମାନଙ୍କର ହାଲାଙ୍କାର ପଥରୁ ଧାର ଉଚିତର କରି
ଦିଲା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମିଳି କାହିଁ ଏହୁକୁ ବିଭିନ୍ନମାନେ
ବିଭାଗ ହେବାର ହେଉଥିଲା ।

ପାରୁ ବୋଲିଦନ୍ତ ହେବ ଅଳ୍ପକୁଳ ତହିଁରିଦାର
ବାର୍ଷିକ ମୁଖ୍ୟ ଫେର ଅଥି କଠିନମାତ୍ରାତ୍ମକ ଧାରେ
ଏ କଣ୍ଠାର ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିକି ବିଶ୍ଵାସକୁଳ ।

ଏହିଥାର ଅନୁର୍ଧବ କେବଳ ଯେ ହ୍ୟାମକ ପ୍ରାଚୀରେ ତୁରିବା
ଦେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେସରିଟାଇପ୍

ପ୍ରେରତପଦ୍ଧର ମହାମତି କିମନ୍ତେ ଥିଲେମାନ୍ଡ
ଦାୟୀ କୋର୍ଟ୍ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କହାନୀପିଲା ସମାଜକ ନିହାଗୟୁ
ସମାପ୍ତ ।
ନିହାଗୟୁ ।

ଅଧିକ ତା ୧ ରମ ଅଗ୍ନି ପହିକରେ
ଶୁଣିଲୁ କୁଣେ ବନ୍ଦୁ ପଥରେ ଲୋକାଥିଲୁ
ଯେ “ଶୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦେ ଅବଗତ ହେଲୁ” ଯେ
କମିଶାଳ ଜଣେ ସବୁ କରୁଥିଲ ବାବୁ ଅପଣା
ପାତ୍ରପିଣି ପ୍ରକଳନରେ ହେଲ ଦୋଷା-
ଗମାକ ପ୍ରଗୋଧନ କରିଦେବା ନିମିତ୍ତ ସବୁ-
ମାନଦ୍ଵାରା ବାନାନ୍ବାଦବୁପେ ବୃତ୍ତ ଅନୁଶେଷ
କିହେ । ” କାହେ ଏହି କବିତାରେ ଦୋଷପି
ତୋଶପି ପାଠକଙ୍କ ମନରେ କରୁଥିଲ ବାବୁଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହ ଜଣିପାରେ, ଏହି ଅକୁ-
ଲଜ୍ଜାକ କର ଯାହା ଶିଶୁପଣୀ କରିଅଛୁଟାନ୍ତି
କରିଅଇଲ ।

ବିମକ୍ଷେ-ବାହୁଙ୍କ ଗଣ୍ଡାର ରକ୍ଷା, ସନ୍ଦୂନାଥ
ବାହୁଙ୍କ ଶଶ୍ଵରପାଳନ ଓ ସର୍ଲ ଗଣ୍ଡାରପାଳ-
ନ ବନିଷ୍ଟାଙ୍କ ଫିଲ୍ଡାରାନରେ ଥିଲା । ଏଥର
ଚତୁର୍ବୀର ବାହୁ ସଲ ନାୟକ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଳ
ଗାୟ । ଯେଉଁଠନ ବନିଷ୍ଟା ବସିଲେ ଦେବିନୀ
ବନ୍ଦରେ ଅସୁନ୍ଦରାଦଶତଃ ଓ ନିକରାପାଣ୍ଡ-
ପି ଅଛି ଦୋଷ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଳ ବାହୁ ମନ୍ଦରେ
ମିଶାଯେ ଉତ୍ସିତ ହେଲେ ଏବଂ ଆଜାନ
କ୍ଷତ୍ରକୁ ଦେବକୁ କମିଶି ସ୍ଥାନରକ୍ଷା ପମ୍-
ରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାତ୍ତେସୁ କରି ରଖିଥିଲେ ।
କହିଲା ସମ୍ବାଦକ ଉକ୍ତ ଚିର୍ଦ୍ଦିରଣ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଳ
ବାହୁ ମୁଖ୍ୟ ଦେଲେ । ଚିର୍ଦ୍ଦିରଣ ମୋ-
ହ ଏହ ମନ୍ତ୍ର ର ହୋଇଥିଲା ଯେ ମୋତି

ଅଶ୍ରୁ ଲପି ମନୋଜୀତ ନୋହବାରୁ ବଧାନାଥ
ବାରୁ ଓ ମଧୁବାରୁ ଏକପ୍ରସ୍ତ ଶିଥୁମାଦଳ
ବାହାର କରିବେ, ସବୁ ବି ଗ୍ରହକବାରମାନେ
ଶୁଣଇ ହୋଇ ପ୍ରାଥମିକ ବଦଳପୂର ପାଠୋ-
ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ର ସ୍ଥାପନବିଷୟ ସୁମୁକ ଉଚନା
ବର ପାଇବେ । ବୌଦ୍ଧି, ଧାର୍ମିକି ବର୍ଷ-
ଶୁକ ବାଳ ବିଶ୍ଵାଙ୍ମ ଦିନ୍ବସ୍ଥାନରେ ଗର୍ଭସ୍ଥ-
ବାରୁ, ଚର୍ବୁଳ ବାରୁ କହିଲେ ଯେ ଯଦ୍ବିତ୍ତ
ଉତ୍ସୁକ ସୁମୁକମାନଙ୍କୁ ସମୋଧନ କରି ଦିଆ
ଯାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ କିମ୍ବ ହୃଦୟକ୍ରାନ୍ତି କରୁ
ସଂଶୋଦକ ଉପମ୍ରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଫୋଷ
ଦେଖାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଚର୍ବୁଳ ବାରୁଙ୍କ
ପରିବା ମଜେ ତାବ ସୁମୁକର ଘୋଷ
ମଧ୍ୟ କହିଦେଲେ । ଉତ୍ସୁକ ନନ୍ଦିଶୋର
ବାରୁ କହିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଶିଥୁମାଦଳା
ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ସ୍ଥାପନବିଷୟ ବିଷୟକ ରଚନା
କରିବା କହିବା ଆଖାରଗଲ୍ଲ ଅହାନ କଲେ
କିମ୍ବ ପୁରୁଷ ନିକ ପାଇବ । ଚର୍ବୁଳ ବାରୁ
ନନ୍ଦିଶୋର ବାରୁଙ୍କ କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେ-
ବାରୁ କହିବା ଅନ୍ତରାତ୍ମ ଦିଷ୍ଟର ଅନ୍ତରା-
ତାରେ ପଢ଼ିବାର ହେଲେ ।

ସଞ୍ଚାଦକ ମହାଶୟ ! ଉତ୍ତରିତ, ପଂକ୍ତିମ-
ନଳ୍କରୁ ଜଗା ପଡ଼ିବ ଯେ ଅପରାଜ୍ୟ ପଥପ୍ରେ-
ରକ୍ତ-ବନ୍ଧ କି ଲୋକାରେ ଭୁମ ଅଛି ଓ
ଅପରାଜ୍ୟ ପାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଲୋକୀ ଉପରେ
ସୁଧିତ ହୋଇଥିବାକୁ ଜାହା ମଧ୍ୟ କୁମାରୀର
ହୋଇଥାଏ : ଆଗା କରେ ଅପରା ଲଭିଷନ-
ଭରେ ପଥପ୍ରେରକମାନଙ୍କ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ, ପରିବାଦ
ନ ହେବା ଧୟିଲୁ, ମନୁଷ୍ୟର ଦ୍ୱାରିକୋଣ
ପଢ଼ିବି କରିଲେ ହାତ ।

ବିଚକ } ଅସମକୁ ଏକାନ୍ତାନ୍ତରିତ
ଗାଁଗାଁ }

ପ୍ରା ଅଶେଷର ଦାତା

ଅପେକ୍ଷା ଉପରେରେ ସମୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା
ଅପର ଏହି ନକେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୀନ ଏହି ଫୋର୍ମରେ ଉପରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହିଲେ ଆଜା ଯତ୍ନବ୍ୟାପ୍ତି ପ୍ରକାଶରେ ଏହି
ଏହି ଅଧିକା ଉପରେରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ଦେଇବ ।
ଆମାର କାମ ଏହା ହେଉଥିଲା ଯମ ଉପରେରେ ପ୍ରକାଶ
କାମ ହେଉଥାଏ ଯାଏନ୍ତି ହୋଇପାର । କାହାରୁ କାହା
ପାଇଥାର କଥା ଏହିକବଳ ନିର୍ମିତ ପ୍ରକାଶରେ
କ୍ଷେତ୍ର କମାଳ କରିବାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ
କହ ନ ପାଇ । "କାହାର ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ" ଏହିକବଳ କର
କରିବାକୁ ବନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ କରିବ ମାତ୍ର ଏହା ଏହିକବଳ
କରି ବାଇବ କରିବ ପରିବ ବାନ୍ଦରବାବ କରିବ ।—ବାନ୍ଦରବାବ

ବା ୧୯ ରଷ୍ଟ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୮୮୫ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟକା ।

୨୭୩

To THE EDITOR OF THE DIPIKA,
Sir,

At present there is a very great agitation going on with regard to the selection of prize-books in the Balasore District out of the primary school Districts of this year. The Honorable Kumar Balakanta Nath, I hear, sent to the officials printed pamphlets containing passages from *Bichitra Ramayana Bachautisa Napoi* together with translation in English of those passages. His translations are, it is said, garbled and dressed in such languages as to shock one's feelings. I request the Commissioner to take cognizance of the fact that the Honorable Gentleman, who had the monopoly of supplying prize-books in Balasore, has been out of his humor, because of the small number of books purchased this year from his press. If an enquiry is to be made, that enquiry ought to be shifting and extend over 4 or 5 years and be conducted by officers who have no connection with the Education Department.

Suppose several copies of the Bible and Shakespeare's works are selected as prize-books for distribution to the pupils of the grammar schools in London. What will Englishmen think of a book-seller who sends to the Lord Mayor the following extracts from the Bible and Shakespeare, and informs him that the school-authorities have acted a missa.

And they called unto Lot, and said unto him, where are the men which came unto thee this night? Bring them out unto us that we may know them!

Genesis Chap. XIX. 5.

Know means to have sexual intercourse (Vide Chamber's Dictionary)

"I have two daughters which have not known man" (known = had sexual intercourse with).

Genesis Chap. XIX. 8.

"Come let us make our father

drink wine and we will be with him, that we may preserve seed of our father." Do. Do. 32.

"The first-born went in and lay with her, and he perceived not when she lay down, nor when she arose."—

Do. Do. 33.

"Lucrece," quoth he, this night I must enjoy thee: If thou deny, then force must work my way."—

The Rape of Lucrece.

Shakespeare.

"Ten kisses short as one and one long as twenty.—Venus and Adonis."

Shakespeare.

"I will be a pack, and thou shalt be my deer;"

Feed where thou wilt, on mountain or on dale:

Graze on my lips; and if those lips be dry,

Stray lower, where the pleasant fountains lie,

Within this limit is relief enough, Sweet bottom-grass, and high de-

lightful plain, Round rising hillocks, brakes obscure and rough.

Do. Do.

Is there any body in Orissa who denies that *Bichitra Ramayana*, *Bachautisa* and *Napoi* are popular works and that the first is regarded as a religious book by the Rajas and Zamindars? Then why this out-cry? Does it not originate in selfishness, and nothing but selfishness?

A word of apology to the Christians. The above extracts from the Bible are not intended to throw discredit on the scriptures. In almost all religious books of old days we find the poets describing every incident faithfully, and the inspired writers were no exceptions to it. As for myself I have a great regard for the Bible, and my respect and love for it are no less than theirs. It is also my teacher and guide.

Your truly,
A genuine Uriya.

ମୁଲ୍ୟ ପାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥରମଦିନ କେନ୍ଦ୍ରସାହିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନା	କଣ୍ଠୀପାତ୍ର	ଟ ୨
ଶ୍ରୀ ବର୍ଷାର ସାହେବ	କଣ୍ଠୀପାତ୍ର	ଟ ୧୨
ବାର ରାଧେଶ୍ଚର୍ମସାହେବ	କଣ୍ଠୀପାତ୍ର	ଟ ୧
ମହାଦେବ ପରମଗୁର ପୁଅମୋହିତ	କଣ୍ଠୀପାତ୍ର	ଟ ୧
ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାପନା ସାହେବ ଶାହା	କଣ୍ଠୀପାତ୍ର	ଟ ୨୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବ୍ସାଧାରଣକୁ ଏଥେ ହାବ କଣାଇ ଦିଆ
ଯାଉ ଅଛି କି ବିଷ୍ଟିବା ବା ଓଲାଇଟା ରେଗର
ଏକ ନୂଚନ ପ୍ରକାର ଉପଥ ଅମ୍ବେ ଧଳା
ମୂଳ୍ୟରେ ବିଭାଗ କରୁଥିବୁ । ସେତୁମାନଙ୍କରୁ
ପ୍ରୟୋକନ ହେବ ସେମାନେ ଅମ୍ବ ନିବଟରେ
ତର କଲେ ଶାତ୍ର ପାଇ ପାରବେ । ଗୋଟିଏ
ହାତୀ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଉପଥ
ଖୁଅରବାକୁ ହେବ ଓ ଅମ୍ବ ନିବଟରୁ ଉପଥ
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର ନିୟମ ମୌଖିକ
କଣାଇ ଦେବୁ । ଇତି ।

୨୪୨୮* } ଶାହାର ତିପାଠି
ବିଜ୍ଞାପନ ଅୟୁଷେଷୟ } ବିବରଣ
ଉପଥାଳୟ
ଦରବାର ବକାର

ବାଲିକାଗତି ।

ବଳନରୀତି ଶପ୍ତା ଦରରେ ସହର କଟିବ
ଗୋଧୁଶ ବଜାର ବାର ଗୋଧୁଶକ୍ରର ଶପ୍ତା
ବସାନିକଟେ ବାର ଅର୍ଦ୍ଦବିହିତ କର କମାନଙ୍କ
ଦୋକାଳରେ ବିନୟ ହେବ ଅଛି ପଥା—

୧୭ ପଥି ବାହାମି ତମାର ର ୧୪୩୨ ଦ ୧୫୫୮

୧୮ ପଥି " " ୧୫୮ " ୧୦୮

୧୯ ପଥି " " ୧୫୯ " ୧୦୯

ଦେଶରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏକ-
ଦିନରେ ରୁମ ବା ଅଧିକ କୟ କରିବେ ଅତ୍ୱର
ମୁଲଦ ମୂଳ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମୁଲଦନଗତ ।

ଶ୍ରୀତ ବାର ଗୋଧୁଶକ୍ରର ଶପ୍ତା
ବର୍ଧମାନଙ୍କର ବସା କଟିବୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ଦୋକାଳରେ କନରକୋଣା ଓ କଲାତା
ରେସାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ଲେସଲ୍‌ବ୍ସ ଓ କଲା-
କଣ ଭମାଖ ସତରବିର ବିନୟ ହେବ ଅଛି
ତାହା ସମୟ ପ୍ରାଦାନବର୍ଗକ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା
ଅଛି । ଉତ୍ସବ ଅଛି କେବେଳ ଫେଲମ
କିନ୍ତୁ ବିନୟ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି
ତାହା କିମ୍ବା ରାଗରେ ଲେଖାଗଲ୍ଲ ପାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହୁକୁ ପୋକାନରେ ଅଛି ।

କଣ କଲେ ସୁଲହ ମୂଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହଜା ଅମେରିକାରେ ବିଲେଇବାକୁ ବିନ୍ଦୁ ସକାରେ ଦୋହାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଥାଏ । କେହି ଖରଦ ବରବାରୁ କୁହଲେ ପାଇଁ କିମ୍ବା କରସିବ । ଯଦି କାହା ଆହୁମାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଦ୍ମ ଅପଶା ମଜଳିସ ସକାରେ ବଜା କାହାକୁ ଦେବେ ଏବଂ ସହଜୁ ପିଲାଜ ଟେଙ୍କା ୩୦୦୨ ହିମାକ ରଜା ଦେଲେ ପାଇଁ ପାରିଥାଏ । ମାତ୍ର ହାହାର କରି ଅମ୍ବନକିର ଭାବ ପାଇଁ ଛପରେ ଥିବ । ଷର ଦେଲେ ହାତର ପ୍ରମ ମୂଳ୍ୟ ଭାବୁ ଦେବାରୁ ହେବ ।

ଲିପିମଳ ।

କଲର ରେପରା କ କ
ହୁଲେ କୁହ ଦେବେ
ମନେ ।

ଦେବରେଇବାର
ଦେବସିରି ଦେଇ କଲା
ପେଇ କାହା ତ କୋମ
ବହୁର ।

କ୍ରେଟ ଅର୍ଥାତ୍ ନବପା
ଦେବବୁଦ୍ଧାରେ ପେଇ
କିମ ତ କଲାମ ।

ଦେବସିର କାହାର ପଦ୍ମ ।
କାହା ପ୍ରବାଲ୍ଲିର କାହା
କାହାର ତ ରଜା ।

କ୍ରେଟ କାହା ।
ଦେବର କାହା ।

ଦେବର କାହା ।
କାହାର ପଦ୍ମର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

ଆରମ୍ଭକାରୀ କର କିମାର

କୌଣସି କଜାରାପୁ ଅନ୍ତିମ ଦୋହାକ କରି
ତରେ କାହା ତ କୁପାର ମୋଟା ତ କାହା ଅନ୍ତିମ
କାର ତ କାରକର କରିର ଦୋହାକ ଦିଇଥାଏ ।
ଯେ ଯାହା ପରମାପ କରିବେ ପୁଲହ ମୂଳ୍ୟରେ
ମୈୟାଦିମତେ ପାଇଁ ପାରିଥାଏ ।

କାମ ଶେଷ ହେଲାରୁ ମେହେନ୍ଦ୍ରାଜା ଦେଇ
ପାରିବେ ଅନ୍ତିମ ପାଇଁ ପିଲାଜ । ଧାର
ଦେବାର ନିମ୍ନମ କାହା ।

କାମବିତ ମୋଦର, କୁହା ତ ଶାଗଯୋଗିବ
କିମ ଖୋଦିର ଦେଇଥାଏ ।

୧୯୮୫ } } ଶା ଅବତକାର କର
ବିତବ }

ନିମିଲବିତ ପ୍ରଶାନ୍ତିକ ଭାବଯମାକ ଘମ୍ ଜୀବ
ଧାଳପୁରେ କିମ୍ବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ପାଦକମାକେ ଏଠାରେ କାହା କଲେ ପାଇଁ
ପାରିଥାଏ । ହିଦେଶୀୟ ପ୍ରାକୁମାନେ ପାଦମାକ
ପାଦ ସହି ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରସର କଲେ ସେବନକିମ୍ବା
ସହି ଆଶିଶ ଶାଗୁ ପଠାଇ ଦିଅ ଯିବ ।

ଲିପି ରଖ ।

ଏହାକୁ ସେବନ କଲେ ଅଳାହୀ, ଅଭିଧାର,
ଅମାରିଷାର, ରହାକିଷାର, ପ୍ରଦେଶୀ, ବାଜକ-
ମାକକର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ପ୍ରକାର ଅଭିଧାର ତ ଉଦସ-
ମୟ ଦିଲୁ କୁଅଳ । ମା ୨ ଥି ୮୮ ।

ବିଜେନ୍ଦ୍ର ରଖ ।

ଏଥରେ ବିଶ୍ଵତ ପ୍ରକାର ମେହ, କେବ
ପ୍ରବାର ମୋଦାର, କଣ୍ଠ, ମୁହବତ୍ତ, ଖୋଦି
ରେଗ ତ ପ୍ରବର ହଲୁ କୁଅଳ । ମୂଳ୍ୟ ମାତ୍ର
କାହା କ ୨୫ କା ।

ଦେଶୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତେବେବୁ ।

ରେଗାପିନ୍ ରେଗାପିନ୍ ମୋଦର ।

କରେଗୀ କଲେବେ ଏ ମୋଦର ସେବନ
ଦିଲେ ବଳ କର୍ମ କୁବି ତ ଅଶ୍ଵର ଅନ୍ଧା କୁର୍ମ
ସନ୍ଧି କୁଅଳ, ବଳମାନ ମଧ୍ୟ କୁର୍ମ, ପ୍ରବୁଗାର
ଦୁଦ୍ୟ ଅହାର କଲେ କାହା କୋର ଆଏ ।
ରେଗୀ ପରେ—ଶତମଧ୍ୟ (କାଷହାର ରକ୍ତ
ପରକ), ଶୁକିନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରମେହ, ଅଭିଧାର, କଞ୍ଚି
ଶୁକ, ଧକ୍ଷିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାର ନାଲା ସେବ ହଲୁ
କୁଅଳ । ମୂଳ୍ୟ ମା ୧୦ ଥି ୧୫ କା ।

ଉତ୍କଳା ପୁରକାରୀ } } କରିବି,
ଆଶମାଳୀ ଦରରା } } ଆ ପାଇବିଗାତା ।

ଏକରୀତି ମଳମ ।

ବେଶୀୟ ନିପକରଣମାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଳମାଳ ।
ଏଥରେ ପାରିବ କିମ୍ ଅନ୍ତିମ କଜାରାପ
ପରାର୍ଥ ଲେଖାକାର କାହା । ପ୍ରବ ଦିଲାଖ ୨୫
ମାତ୍ର କାହା କ ୧୦ ଅରା ।

କୁରାନ ବାଜାର । କୁରାନ ଶାଲା ।
ଏହା ୧୦ ପ୍ରବାର ଦେଶୀୟ ତ ପ୍ରବାର
କଲାଜ ମହାବାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ଦ୍ୱାଦଶାହ
କଲେ ପଥବରୁ ଆରବିନ୍ଦୀର ଭାବମାର

ସବୁ ଶାଗୁ ନିର୍ଦ୍ଦର ହୋଇଯାଏ । ଶାରର ଶା,
ଗରମା ଶା, ଲାଲ ଶା, ବେବ ତ ଜାତ
ପ୍ରବର ଶା, ଶୋଲ ଶା, କାନ ଶା, କାଳର
ମୁଣ୍ଡ କାଠିଲ, ଅଗାମ୍ରିତ, ଷେଷନ
ରହିଥାଏ, ଶା, ଶୟୁକାମ, ପ୍ରସାବିତା,
କୁର୍ମି, ଧାରୁଦୋହାଲୁ । କହନିବ କର
ଲମ୍ବାର ଶା ଏବଂ କିମ୍ବା ଅରମ କୁବା ।
ଦାମୁଦ ଟେଲ ।

ଭାନୁଧ ଭରାୟରେ ଜାମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟେଲ ।
ଧବଳ ତ କୁର୍ମ ରେଗର ମେହେ ତତ୍ତ୍ଵ ଭାଷା
ଆଏ ତେବେ ଭାବା ନାମ । ମାତ୍ର ଟେଲ
ଅମେରିକେ ବନ୍ଦ କମ୍ପରେ ତ ବନ୍ଦ କମ୍ପରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ । କାହା, ଶାର, କୁର୍ମି
କୁର୍ମି, ପଦ୍ମାବୁ, ଧରକ, କୁର୍ମ, ଗଲକମ
କରିଥାଏ ରେଗର ମହୋଷିଷ । ଏହା ବନ୍ଦ
ମେହେ ପ୍ରକାର ଭା ଅଛି, ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ
ବେଳେ ପ୍ରକାର ଭା ଅଛି । ପରି ବେଳେ
ହୋଇଲ ଟ ଧେନ୍ଦା ତ ଶେଷ ବୋତର
ତ ୨ କା ।

ପାହା ଅରମ କ ଦେଇଲ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରସରିତ
ଦିଆଇବ । କଲାକାର ବେଳେ କୁର୍ମିର୍ବ୍ୟା ମୁଣ୍ଡ
ତତ୍ତ୍ଵ ନମ୍ବର ବୁଦ୍ଧରେ, ଏ, ପୋଷ, କେମିକ୍‌
ବହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋର କିମ୍ବା କୁଅଳ ।

ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରକ ବୋତର ଟ ୧୯ କା,
ପାଦିକ ୨ ୦ ଅରା । କରିଲ ଟ ୧୦୫ ଅରା ।

ଉପରଳିଟିତ ସାଲୀସା

ବିତକ ପ୍ରେରିତ କମ୍ପାଲାର ଦୋହାକ କରେ
କିମ୍ବା କରିବାର ।

ମୂଳ୍ୟ ଏବ ଇବିଲୁ ଟ ୧୫

ନିକଳିପିତାରେ ଦିଲାଖ ହତାରିହାର ୫୦୦ ମରକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଟେଲାର ସାଥ ।

ତତ୍ତ୍ଵମରି ସବାରେ

ଶାର ପାଦିକ ୧୦୮ କା
ଅର୍ପନମୁଣ୍ଡ ୧୫୯
ପ୍ରବୁଗାର କରିବାର ।
ମାତ୍ର କରିବାର କରିବାର ମେହେ କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ମାତ୍ର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ମରକାର ମୂଳ୍ୟ କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାଧ୍ୟା ଦୁଇକମ୍ବା ଦିପତ୍ରିକା ।

四〇九

ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର

ପା ୨୨ ଦିନ ମାହେ ଜୀବକ ସଙ୍ଗ ୧୯୯୫ ମହିଶା । ମୁଁ ବତ୍ର ହଟାନ ପଥ ୧୯୯୩ ସାଲ ଏକବାର

ଗର କିଲାଙ୍କ ସିଦ୍ଧିଲୟରକଥ ପଶୁଷାରେ
କୁ ୪୯ ଶ ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ହୋଇଥାଇଲୁଛନ୍ତି । ତହିଁ ମଧ୍ୟ
ରେ ଜ ୪୦ ଶ ରୁହାଜ ଏବଂ କଣେ ମାତ୍ର
ଭାରତବାସୀ । ଶେଷଲିଖିତ ବିଧିକୁ ନାମ
ମହିଳା ତୟାବଳୀ ସେ କଣେ ବମେଇ ବାର୍ଷି
ପାଇସି ଅଟକୁ । ପଞ୍ଚାର ବୃଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସୁଦର୍ଶନ ନ ଦେଲେ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ସମୁଚ୍ଛିତ
ସୁଧିଥା ଦେବାର ଥାଣା ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞବାସିର ଜଣେ ସମ୍ବଦହାରା ଶାନ୍ତିପୁରକ
ଲୁଗା ବ୍ୟବସାୟ ସମ ରେ ଲେଖିଥିଲୁଗି କି
ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଶାନ୍ତିପୁରବାବୀ ବଢ଼ିବଠାରୁ
ଲୁଗା ଚାଲିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖି ଅସି ଅପଣା ପ୍ରାମ୍ଭ
ଦର୍ଶକ ନ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲ ଏବ ସେଠାରେ
ଏହି ବିଜ୍ଞବାସି କୁମଳଙ୍କ ଦିନକରୀବା ଜଗଦ୍-
ବିଜ୍ଞାର ହୋଇଅଛି । ଓଡ଼ିଆ ପରରେ ଏହା
ସାମାଜିକ ଗୌରବର ବିଦ୍ୟା ନୂହିଲ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଜେ ଅଧିନ କୁଁ ସେ
ପୁଣି ବଜଳାରୁ ଏହି ଶିଳ୍ପ ଶିଖିବାର ଆଚି-
ଶ୍ୟକ ହେଲ ।

ତାକୁର ସରଜେଣ ସାହେବ ଓଲଇଠା
ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଘୟୁବ ବାହାର କଥିଥିବାର
ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ତାହାରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ତାକୁର ସାହେବ ଅନେକ ପ୍ରାକରେ ଓଲଇଠା
ଦେଶ ବନ୍ଧୁପିଥିବାର ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଓଲ-

ଭିତ୍ତା ସେଇ ସେ ସନ୍ଧାନକ ଉଚ୍ଛର କୋଣେ
ପ୍ରମାଣ ସେ ଅଦ୍ୟାପି ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଓଲଭିତ୍ତା
ସେଗୀକ ଭାବାର ନିକଟ ଜ୍ଞାନିମାନେ ଅତି
ନିକଟରେ ଥାଇଁ ସେବା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ କରନ୍ତି ମଧ୍ୟ
ଦସପାଇଲରେ ଏହିକାର ଅନେକ ସେଗୀ
ଅନ୍ୟଦୀନ୍ୟ ସେଗୀରସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଆନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ କେବେହେ ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ-
ରୂପେ ଓଲଭିତ୍ତା ଧର ନାହିଁ, ଅନେକ ବିଜ୍ଞା-
ନବିଜ୍ଞ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମତରେ ଓଲଭିତ୍ତା କେବେ-
ହେଁ ସନ୍ଧାନକ ନୃତ୍ୟ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ
ତତ୍ତ୍ଵପଦ୍ଧତି ।

ମାନଗିଳ ପୋଷ୍ଟ୍ସ୍ୟୁକ୍ତ ବିଷୟରେ ମୋକଦମାର୍ଜନ
ବିଷୟର ବାଲେଅବରେ ଗର ଶୁଦ୍ଧକାରୀତାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ କୋଣାର୍କ ଏବଂ ବାରୁ ଦରକାରରେ
ବୋଧ ଉଚ୍ଚାଳ ଗଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବାଲେଅବରକୁ
ସାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାହିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ସେ ମେଦିମାପୁରାତାକୁ ବାରୁ ଘମତରଣ
ବକ୍ତବ୍ରୀ ଚକ୍ରର ବାହୁଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥାଇନ୍ତି
ମାନଗିଳ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ବାଲେ-
ଅବାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି । ସେବୃତ ଜୀବା
ମୋକଦମା ଅଳ୍ପହାଳରେ ଶେଷ ଦେବାର
ଜଣା ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଉଦୟରୁ ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ
ପାଇଁ ଯୋଦାନଦିନ ହେବ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ବାରୁ କନ୍ଦକଶୋର ଦାସ ଅଣିଶୁଦ୍ଧ ସପ୍ରଦ୍ୟାମ
ପାଦେବକ ଭଲବନରେ ଗୁରୁ ମଜାଳବାରୁ

ଏଠାରୁ ଯାଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ହେଉଁ ବିଶେଷ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ଏପରି ହୋଇଥିଲୁ ଅବଧି ଜଣା
ପଢ଼ି ନାହିଁ ।

ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲେଖ୍ଯାଳେ ଗବହୁର
ସବୁ ରିର୍ଦ୍ଧ କାମନା ସାହେବ ପାତର ତେବାରୁ
ଏକ ମାସର ଛାଟ ନେଇ ସ୍ଥିତ ବାୟୁ ସେବନ
ଏବଂ ଆଗେଗଣ ଲାହ କାମନାରେ ଲଜ୍ଜାହୀପକୁ
ଶମନ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାଳେ ଶିଖରଙ୍କ-
ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁଁ କି ସେ ଶାୟ୍ର
ଆଗେଗଣ ଲାହ କର ସବଳ ଶକ୍ତିବରେ ଫେର
ଅସନ୍ତୁ । ଏ ମହାଶୟ ତଳକ ମାସ ତା ୧୯ ଖ-
ାତରୁ ଛାଟ ଗବଣ କଲେ ଏବଂ ରେବନ୍ୟ
ବୋର୍ଡର ମେମର ମାନ୍ୟବର ହୋଇଥି, ଏ,
କବରେଲ ସାହେବ ମହାମାଳ୍ୟ ଗବହୁର
କେନରିଲକ୍ଷ ଆଦେଶ ମରେ ବଙ୍ଗଦେଶର
ଏକଟି ଲେଖ୍ଯାଳେ ଗବହୁର ନିୟମ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ସେହିକିମ ପୂର୍ବାନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ । ମାନ୍ୟବର ଛବରେଲ ସାହେବ
ସବୁ ଆସିଲ ଉତ୍ତରକ ସମୟରେ ବଙ୍ଗାଳର
ପ୍ରଥାନ ସେନେଟରୀ ଆର୍ମ ବଙ୍ଗଶାସକ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଶେଷ ପାରଦର୍ଶିଙ୍କା ଲାହ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ସଦ୍ୟପି କି ଏହି ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ
କୌଣସି ଗୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
କରିବାକୁ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ ତଥାତ ଅମ୍ବ-
ମାନ୍ୟବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଥଣା ହେଇଥିଲୁ ସେ ଏହାକୁ

ହାରୁ ବଙ୍ଗଲାର ସକଳୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବଚନଗତି
ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ସଦକାରେ ଚାଲିବ ହେବ ।

ଏକଥାତେ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ସେ ରୂପୀଯୀ ସଙ୍ଗେ ଇଂଲଣ୍ଡର ସୁଦିଦେବାର ହୋଇଥାଏ ଅଗରା ନାହିଁ । ଅଛି-
ଲମ୍ବେ ସବୁ ବିବାଦ ଅପେକ୍ଷିତେ ମାମାମ୍ବା
ହୋଇ ଯିବ ବିନ୍ଦୁ ଅଳ୍ୟ ଅତେ ସୁବ ଲଗି-
କାର ଫଳମ ନାହିଁ ବୋଲି ନାହା ଲକ୍ଷଣରୁ
ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । ରହ ଥା ୧୯ ଉତ୍ତରେ ସମ-
କାରୁ ଅସିଥିବା ଭାର ସମାଦରେ ଲେଖାଅଛି
କି ରୂପୀଯୁମାନେ ଜଳଫୁଲାର ଅଧିକାର କରି-
ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେଠାରେ ଜନରକ ହୁଏଅଛି ।
ସରକାରୀ ବର୍ମକାରବନମାନେ ଅନୁମାନ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଠା ମୁହଁରା କଥା । ସେ ସମୟ-
ରେ ୧୦୦ ରୂପୀଯୁ ଲୋକ ଜଳଫୁଲାରଠାରୁ
ଆସିଥିଲେ ସବୁ ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେ ପ୍ରାନ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିବାଦୀୟ ପ୍ରାନ
ଅଧିକାର ନ କର କେବଳ ସେହିବାଟେ ନିଜ-
ଟବର୍ତ୍ତୀ ରୂପୀଯୁ ସେନ୍ଧ୍ରାଗାରମାନଙ୍କର ବଳ
ଧର୍ମ କରିଥିଲେ । ବାପ୍ରବରେ ଯେବେ ବୌ-
ଣୟ ପଢାଗୀୟ ପ୍ରାନ ବଳପାଦକ ଅବଚିର
କୋନଥାନ୍ତା ଭାବା ହେଲେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
କଣ୍ଠେ ଫର୍ମିର ଉଥି ସମାହ ସେଠାକୁ ଆସ-
ଆନ୍ତା ମାତ୍ର ରେପରି ବହୁ ଘରି ଜାହିଁ । ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି ରୂପୀଯ ମାତ୍ର ବେଳକୁ
ବେଳ ଏପରି ସବାଦମାନ ଅସିବା ଶୁଭଲକ୍ଷଣ
ପର ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ଏବ ଥେବାଏ ଜେବା-
କର ଦୃଶ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ କି ଯେମନ୍ତ
ଭବର ଭାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଚର୍ଚାରେ ସନ୍ଧି
ଅନବାସ୍ତ୍ରୟ ଅଛି ।

ଦାଳେଖର ସମ୍ବନ୍ଧମାନକରୁ କଣା
ଗଲୁ ଯେ ଶୟକୁ ଦିନିକରେ ଆହେବ ସେଠା-
ରେ ବିଶ୍ଵାସାଳ ପ୍ରଥମ ଏହି ଅବସରରେ
ସେଠା ବିଦ୍ୟାକୃତମାନଙ୍କର ବାପିକ ଘାରମୋ-
ହିକ ବଢ଼ିବି କାର୍ଯ୍ୟ ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଷାଦ
ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏହି ଦିନ ଶେଷା ଜିଆ ମୂଳର
ପ୍ରଥମକଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରାର ଦେବା ନମିର ଅପରମା
କାଳରେ କଷା ସ୍ଵକଷ୍ଟରେ ସର୍ବ ହୋଇ
ଥିଲା ଏହି ଆହି ଏହିଦିନ କାହିବାଟି ମାନ୍ଦିର
କିମନ୍ତା ଏହି ରେମଣ୍ଡା ମୂଳର ଶର୍ମମାନଙ୍କ
ପଦ୍ମାଚି ଦେବା କାହିଁ ଶର୍ମା ଗମମାନ

ଦେବ ଦେବିତାକାରେ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା ।
ଶେଷ ଜୀବିତ ସର୍ବର ଅତିମର ଅଧିକ ସୁଖର
ଜଣାଯାଏ । ଉଚ୍ଛବିଦ୍ୟପାଠାକା ଏବଂ ନାନ୍ଦି-
ଦେବ ପାଠରେ ଦେବିତାକାର ବଜ ସୁନ୍ଦର
ଗୁପ୍ତ ସକ୍ଷିଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୁମାର ବୈଶ୍ଵି-
ଶାଖାଥ ଦେବ ଆମଦ୍ରାମରେ ରଂଶକ ସା-
ଦେବ ମେନ ଓ ଦେଖିଯ ଅନେକ ଉତ୍ସଳକ
ଜୀପଗତ ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ସର୍ବାକ୍ଷର୍ଯ୍ୟ
ଶକ୍ତିମରେ ନିଃବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଉତ୍ସରେ ନୃତ୍ୟକ
କାନ୍ତି କଥାରୁ ବାହୁଦ୍ୟ ବିବରଣ ଲେଖିବାର
ପ୍ରେୟୋଜନ ଲାହ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀ-
କର କଥା ଏହ କି ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ସର୍ବରେ ନିଃମର୍ଦ୍ଦ
ସୂର୍ଯ୍ୟାକାର ଛାଡା ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ସର୍ବଜନାନେ ଦେହ
ପୁରସ୍ତର ଦାଳ ବରସିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ସ ମଧ୍ୟ
ରେ କୁମାରବୈଶ୍ଵିଶାଖାକାର ଦଳ ଅଧିକ ସ୍ଵଲା ।
ଶିଶ୍ବ ଦିଷ୍ଟମ୍ଭୁରେ ଏ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସମ୍ଭୁତହାନ
କାଳେଶର ଛାଡା ଓଡ଼ିଶାର ଅତ୍ର ଶୌର୍ଯ୍ୟ
ଜୀବାରେ ପ୍ରକିବର୍ଷ ଦେଖା ପାଇ ଲାହ । ଏବଂ
ଏ ଦିଷ୍ଟମ୍ଭୁରେ କୁମାର ଅଗ୍ରବନ୍ୟ ପଟ୍ଟିଲା ।

ହଲୁହର ପାଇଁ ଅମେରିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧି-
ବେଶନ ଉଚିତମାତ୍ରା ଛା ୧୯ ଶତବୀରେ ଜ୍ଞାନ
ଏ ଦେଶରେ ଆମା ମହାପୂଣୀର ସେହି
ବନ୍ଦୁଗା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷୀ ବନ୍ଦୁଗାର ମାଠ କଲେ ହର୍ଷର
ସଂଖେପ ମର୍ମ ଏହି ବି ଜ୍ଞାନେରେଇ ଘଟଇଲା
କାହା କରିବାର ହିଂସାମୂଳକ କିନ୍ତୁ ହେବାର
ବିଭିନ୍ନ କୁଣ୍ଡଳ ହେଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସମ୍ଭାବ
ତମ କୁଣ୍ଡଳ ସମସ୍ତ ପୃଷ୍ଠା ସୁଦାଳକୁ ଏକ ଅଳେ
ଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜାଗରଣ
ସେଇ ବାହାର ଅଧିକାରୀ । ଇଂରାଜ ସେନାନୀ
କର ସାହସ ଏହି ଭାବରବର୍ଣ୍ଣର ଦେଖିବା
ଶକ୍ତାବ ସାହାପଦ ସାତବା ବିଥାକୁ ମହାବାହି
ପ୍ରଭୁଙ୍କା କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ମାଧ୍ୟ ମୃଦୁ ହେବାର
ନିଶ୍ଚିଦଶ ଶାସନ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୱ କଠିନ ହେବାର
ନାହିଁ ଏହି ଭକ୍ତ ସକ୍ଷେତ୍ର ଶାସନପ୍ରକାଳୀ ତୁ
କରିବାର ଦେଖ୍ନ୍ତା ଦେବ । ସମସ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶୀ
ମାସକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମେତ ନଂବର କବିତ୍ରମେଦ୍ୟ
ଦତ୍ତାବ ଭକ୍ତିପତି ଏହି ଅଧିକାନ୍ତମୂଳକ
ଧୀମା ଦେଖିବ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକ ସମସ୍ତରେ
ବୁଝିଅ ସହିତ ଦିନାବ ବହିବାର ସେହି ଅଧିକ
ଥିଲା ତାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଗୋଟିଏ ସମ୍ମେଲନକାଳି ମୀମାଂସା ଦେବ
ବିଦ୍ୟା ଦେତାର । ଭାବରବର୍ଣ୍ଣ ତର

ପହିଲ ଶୀମାକୁ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ରଖା କରିବାର
ବହଳ ଉପାୟ ଦେଇଥିଲୁ କାରଣ ତାହା କି
ହେବେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଶାନ୍ତି
ପଞ୍ଜରେ ସମୟରେ ବାବାତ ଏହିବାର ସମ୍ବା-
ଦିନା । ଏଥି ଭାରତୁ ବର୍ତ୍ତନ ଧ୍ୱନିବେଶ-
ନରେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ପ୍ରଧାନ ଅନୁନ ଜାଗା ହୋଇ
ଅଛି ତହୁଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ଶାମଜା ମହିରାଜୀ
ସଙ୍ଗକୁ କରାଇଲେ ଯେ ମାର୍ଗିତ୍ୟ ତାର୍ଯ୍ୟ ଓ
ତାରିଖରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଗା ପଢ଼ିଥିଲୁ ଲହୁ ର
ତଥା ନିମ୍ନ ହେବେଇଣ କମିଶନର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଅନୁଯକ୍ଷିତର ଫଳ
ବାହୁଦୀଲରୁ ତହୁଁ ଅନୁନ କରିବାର ପ୍ରୟେ-
କୁନ୍ତ ହେବେଖା ଗଠିତ ତାହା କରିବାର ହେବ ।

ବର୍କମାନର ଘରମାଟା ଏବଂ ବଜଳମହିଳାଙ୍କ
କଷୟ ସେଇ ଦେଇଁ ଗଣ୍ଠବ୍ୟାକ ଉପରୁତେ
ହୋଇଅଛି ହର୍ଷରେ ଦିଆ କୁଳଙ୍କ ଦେଇ
ଟଣାଟଣି ଅଭୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ବୀମାନେ
ପଢ଼ିଆ ଯାହା ଅଧିକା କଲାପଳୁଁ ତ ହା ଦେଇ-
ବାରେ ଅସ୍ଥାଙ୍କି । କିମ୍ବା କୁଳଙ୍କ ଖେବ ହେବା
ସମୟରୁ ଘରମତକ ଲାମରେ ରହିଅଛି ଏବଂ
ଘରମାଟା ବିଶ୍ଵାସ ଅଧିକା ର ସମ୍ମରି ଦୋରି
ସୁଥର୍କ କର ଲେବାକୁ ଦେଇରେ ବରଜାପୁ
ବରାପରାଣି । ଟାବାର୍ଜିନ ନିଷତି କଣା ପତି
ନାହିଁ ବନ୍ଦୁ ସଜମହିଲାଙ୍କ ସମ୍ମରି ବୋର୍ଡଅଫ୍-
ବାର୍ତ୍ତରସରେ ଆଦିବାର ବନୋବସ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟବାବୁ
ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣମଳେ ଏ ବନୋବସ୍ତୁ କରୁଅଛନ୍ତି ମେ-
ମାନେ ବହନ୍ତି ଓ ଯେବେ କୁଳଙ୍କ ପକ୍ଷବିନ୍ଦେ
ମହାବଜାର ସମ୍ମରି କେବଳ ଘରମାଟାକ
ଲାମରେ ଦେଇମାଁ ହୋଇଥିଲା । ଅଛିଏବଂ
ଏହା ବୋର୍ଡ ଅବ ବାର୍ତ୍ତର ଅଧିକାରେ
ଆସିବ ଏବଂ ମହାବଜାର ଜୀବଦମାରେ ସେହି
ପ୍ରାଣିରେଇ ବିହର କାର୍ଯ୍ୟକୁଳାସ୍ତରୀ ହେବ
ଥିଲା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବର ପେଶର ବ୍ୟବହାର
ଥିଲା କୋର୍ଟକୁଳାସ୍ତରୀ ସେହିପରି ହେବ । ଏହା
ବନୋବସ୍ତୁକୁ ସାର୍ଥକ ଦସବା ଲାଟିର ବର୍କମାନ
ଘରକିର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଝୟାତ୍ର ମିନିଟ୍
ମାହେବ ଗତ ସମ୍ବାଦରେ ଏ ଜଣରଙ୍ଗ ଅ-
ନ୍ଧିଲେ । କୁଳଙ୍କର ମାନେକରଙ୍କ ଅଧି-
ପନ୍ଥରୁ ମୁକବର କର ଏବଂ ଯାହାବିତାରୁ
ଅବ ଏକମୁକାମା ହେଉଥିଏ ଥୁବିଲା
ପ୍ରସ୍ତରିକ ଉଲ୍ଲେଖ । ଏହେବେଳେ କୌଣ୍ଠ
ଘରମହିଲାଙ୍କ ଦେଇରେ ଅଧିନ୍ଦେବ ବୋର୍ଡଅଫ୍-

ଶିଖ ଅଗନ୍ତୁ ସଳ ୧୮୮ ମେଡା

କାବେ ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ କୋ-
ଲମାଳ ହେବ ଏଥିପାଇଁ ଶାନ୍ତିରଷ୍ଟା
ମିଳି ଦୀର୍ଘ ରଘୁନାଥ ଗୋପନୀୟ ଫେର-
ଇବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଏକଦଳ ବିଶେଷ ପୁଣିସ୍ତ
ଶ୍ଵାସ ପୂଜାରୁ ଏଠାରୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଅବସ୍ଥା ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ଯତରେ ଶ୍ଵେତସେମାନରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ବୁଦ୍ଧ ମଞ୍ଚନ୍ଦ୍ରନାଳ ପଣ୍ଡିତ ବଜମାତାଙ୍କ
ପରିଚି କୁଳଙ୍ଗର ମାନେଜର ନିସକ୍ତ ହୋଇ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତିରୁ । ସେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବୁ କି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵା କରୁଁ କି କେତେ ସବୁର ପୂର୍ବକ
ଏ ହରିଯୁର ମିମାଂସା କରିବେ ।

ଶିକ୍ଷାବ୍ରତ ଓ ଶିକ୍ଷାବଳୀ

କାନ୍ତିକାଳର ଅକାରଣ ଗବ୍ୟବାଣ
ଅସଙ୍ଗର ବିଶୁରରେ ଆମେମାନେ
ଯେତୁ କଷ୍ଟ ପାଇ ‘ଜାହ ମଧ୍ୟୁଦନ’
କାହ ପକାଉଅଛୁ । ଏ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର
ଆଇବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦିଶୁ ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଥାଣ କରିଥିଲୁ କି ଯେନ୍ତି
ଶ୍ରୀର ଦିନର ସାଧନ ପେନ୍ତି ଶିଖିବିଭାଗୀୟ
ମର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଚରିତ-ବଳ୍ପାଥଳ ଏବଂ ସେମା-
ନ୍ତି ସୁମାତ ଶିଶ୍ବ ଦେବା ଶିକ୍ଷାବଳୀ ଅଗଣାର
ଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ବୋଲି ଜୀନ କରିବେ । ମାତି
କାର୍ଯ୍ୟର ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ଯେ ତରୁ ବର୍ମଗୁ-
ରଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସେ ଥିବେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲୁ
ଜାହ ବରଂ କେହ ସେ ସମ୍ଭବିର କିଛି
କହିଲେ ତହିଁର ସତ୍ୟ ମୈଥିଆ ଅନ୍ୟଦାନ
ଦରବା ଧିକ ଜାହାନ୍ତ ଗାଲ ଦେବାକୁ ଘୃର ।
ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତେ-
ଶ କରିଥିଲୁ ଜାହା କେତେବଳ ହେଲ
ଦୋର ଅସ୍ତର ଶିଖାବଳୀ ସେଥିର କହିମାନ
ଜାଣୁନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଅଥବା
ଆମେମାନେ କହିବେଲୁ କୋଲି ପ୍ରକିପନ କରି
ଦେଲେ ଯେ ରଧାନାଥ କବୁଳିର ନିଦା
ଗାଇବା ଆମ୍ବାନକର ନିଜ୍ୟ କୁଠ । ଯେବେ
ଆମ୍ବାନକର କଥା ନିଜାନ୍ତ ଅମଳକ ବୋଲି
ପ୍ରମାଣ କରି ଦିପନ୍ତେ କେବେଳୁ ସେପର କହି-
ଲେ ଶୋଭା ପାନ୍ତି ଏବଂ ଆମ୍ବାନେ ଅନୁଭବ
କାନ୍ତିକାଳର ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରବାରେ ପ୍ରାୟୁକ୍ତ
କରିବାକୁ କହିଛ ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ଆମ୍ବାନକର କୋଣ

ଦେଖାଇବା କି ବନ୍ଦୁଚର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ?
ସୁତରାଂ ବିଜ୍ଞ ନ ଗୁଣ୍ଠି ପ୍ରଥମରୁ ନିନ୍ଦାକ ବୋଲି
ଗାଲିଦେବା କେମନ୍ତ ସବଳତା ଏବଂ ନିଧ୍ୟ
ବିଶ୍ଵର ଅଠର ସନ୍ଦାଖ୍ୟାରଣ ଉହିର ବିଶ୍ଵର
କରିବେ । ଅଛୁ ଯେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ନିନ୍ଦାକ
ଓ ବହେଷୀ ଗେବେ ଅନୁସବାଳ କରିବା
ସକାଶେ ପ୍ରସରି ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ କି ?
ଶିଖାବିଜ୍ଞ ଲୋକିଅଛନ୍ତି କି ଜୀବନ ଜନଶୈଳେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ସବବ୍ୟାପୀ ନୁହନ୍ତି ଯେ କୌଣସି
ବିଷୟ ତାହାଙ୍କର ଜୀବନରେ ନ ଅସିଲେ
ସେ ଉହିର ପ୍ରତିବିଧାର କରିବେ । ସହଯୋଗି-
କର ଏ ରକାଳଜ ନିରାକୁ ଅସାର ଅଠର ।
ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋର ପରନ୍ତା ରେ
ବେ ଏକା ଶିଖ ବିଶ୍ଵାସୀ ତାଇରେକର
ସବଳ କର୍ମ କଲିବତାରେ ବସି କରିଲେ ।
ମନୁଷ୍ୟ ପନ୍ଥରେ ସେପରି ଶମଳା ଅସମ୍ଭବ
ବୋଲି ନାଲା ଶ୍ରେଣିର ପରିଦର୍ଶକ ନିଯନ୍ତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଶିଖ ସବକରେ ଜୀବନ-
ଶୈଳେ ବିଶ୍ଵାସୀ କର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି ସେ ଅପଣା
ଜଳକା ମଧ୍ୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ତ୍ରୁମଣ କରି ସବଳ
ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ଵାଧାରଣ କରିବେ ବୋଲି
ଗର୍ବହିମେଲ୍ଲ ତାହାଙ୍କୁ ଏତେବଜ ଆଖ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ କୌଣସି ଦୋଷ ତାହାଙ୍କର
ଜଣ୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କି ବଳାଇ ଗଲ ଗେବେ ଉହିରେ
ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସହିତର ସବା ଦୋଷ
ଦେଲ ନାହିଁ ଏକଥା ବିପରି ବୋଲିଯିବ ?
ଜୀବନ ଜନଶୈଳେ ଯେବେ ମନେ କରିଥିବେ
ଯେ ସେ ତୁଳି ହୋଇ କରେଇରେ ବସିରହି-
ବେ ଲୋକେ ଗୁହାର କଲେ ଉହିର ବିଶ୍ଵର
କରିବେ କେବେ ଏକବି ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ଯେ ଏ ଦେଇର ଶକ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କୁ କିଛି
ଜଣାନାହିଁ ଅତ୍ୟ ବେଳକର କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନେ
ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଶୂନ୍ୟତାରେ ଏତେ ଦୟ ଓ
ଭାବୁ ରଖନ୍ତି ଯେ ନିରାକୁ ପ୍ରାଣକୁ ନ ବାଧନେ
ନୁହ ପିଣ୍ଡର କଥାର ଲୁହନ୍ତି ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରଳେ ଗୁହାର ଶବ୍ଦବାର ପ୍ରତିଷଣା
କେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ତାହା ଅନାୟାସରେ ବୁଝା
ଯାଇ ପାରେ ।

ଜଳବୟ ବ୍ୟକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ

କମିସ୍ରୀରମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ବିଷେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳକର ସାର୍ଵପଦେଶରେ ଦୁଇ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ପାଉଣା ଦେବ ବିହୀନ ସମ୍ପର୍କରେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରୁଆନାରେ ଟେଣ୍ଡେଲେ ଖର୍ଚ୍ଛା ଖର୍ଚ୍ଛା
ନିଅୟିବ । ଦୂର ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ପାଉଣ୍ଡା ନ
ଥିବା ସ୍ଥଳେ ବର୍ତ୍ତମାନପର ଉତ୍ତିଲାନାମା ଓ
କୋରକ ପରୁଆନାର ଖର୍ଚ୍ଛା ଟ ୦୯ ଲେଖାଏ
ଏବଂ ଖେଳାଷ୍ଟ ଖର୍ଚ୍ଛା ଟ ୦ । ନିଯ୍ୟାଯିକ । ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି କି ଅଧିକ
ଟଙ୍କାର ବାଜାରାର ମନେ ଅନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଛା ହେତୁ
ପରୁଆନା ପ୍ରତି ଅଷ୍ଟା ବରତ୍ତି କାହିଁ ଅଧିକ
ଖର୍ଚ୍ଛା ପଢ଼ିଲେ ଶୀଘ୍ର ଟଙ୍କା ଅଦ୍ୟ କରିବାକୁ
ପ୍ରତି ହେବେ । ଏଥରେ ଅମ୍ବାଜଙ୍କର
ବକ୍ତ୍ଵାୟ ଏହି କି ଉଣ୍ଡା ଖର୍ଚ୍ଛାର ପରୁଆନା
ସମ୍ରକ୍ଷଣରେ ଦୂର ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଧ୍ଵସଂଖ୍ୟା କରିବା
ହେତୁ କଠିନ ହୋଇଥିଲା ଅନୁଭବ ଟଙ୍କା
ଉର୍ଧ୍ଵସଂଖ୍ୟା କରିବା ଉପର କାରଣ ପରୁ-
ଆନାର ଫେର୍ଦ୍ର । ଏକାବେଳକେ ଟ ୦ ୯୦ଟୁ
ଟ ୦ ୫ ଦୂରି ଦେବା ଅଭିନ୍ୟାନ ଅଧିକ ଅଟର ।

କମ୍ବେରମଙ୍କ ପଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠକାଳୀ
ବିଷୟରେ ଅଟର । ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ସେ
ପାଠକାଳୀ ପ୍ରକାଳ ଅସମ୍ଭାସର ଗୋଟିଏ
ଗୁରୁତର କାରଣ ଅଟର । ପକୁତରେ ଲାଲ
କର୍ମବ୍ରମାନେ ସଥେଷା ପାଠକାଳୀ କରିବାରୁ
ଦୃଷ୍ଟିଜଳରୁ ସେ ପରିମାଣ ଉପକାର ପ୍ରକା-
ମାନେ ପାଉଥିଲେ ତହିଁରୁ ବିହତ ହେଲେ
ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ସେହି ଜାଳମାନ ବିଦ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ ପଢ଼ିଦିରି
ଅଦାଳତର ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା । ସୁଦର୍ଶନ
ପ୍ରକାମଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ୟା ଜନ୍ମିଲ ସେ
କେବଳ ଜାଳ ଜଳ ନେବପଇ ସେମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟା କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପାଠକାଳୀ ଏବେ
ବିଷ୍ଟାର ହୋଇଥିଲା । ପାଠକାଳୀ ଦାରିଦ୍ର ପ୍ରକାଳ
ଦୃଷ୍ଟିର କମ୍ବେରମାନେ ତଳ ଦିପାରେ ବିଦ
କରିଅଛନ୍ତି ସଥା (୩) ସବ୍ରମିତ ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ତର୍ମାନ
ପାଠକାଳ ଯୋଗେ ଦୂର ଦୃଷ୍ଟିରାକୁ ପ୍ରଦାନ
ଦେଖାର ବୁନି ଦ୍ଵିତୀୟ ଗା ପୁଣ୍ୟ ଦେଖାରେ
ପରିଗତ ହେଲା ଏବଂ ଅସମ୍ଭାସର ଜଳ କେ
ବାର ଦୃଷ୍ଟିର ନଷ୍ଟ ଦେଲା । (୪) ଜାଳରେ ଜଳ
ବେଗେ ଦୌତିବାରୁ ଜୟଜୟ ଏକ ଏବଂ କେ
ବେଳ ଗଛ ସବା ଦୂର କେଇଗଲା । (୫) ଦକ୍ଷବି
କଟା ଏବଂ ପାଠସବୁ ଶୁଣାର ଦୟା ଯିବାରୁ ମାତ୍ର
ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । କମ୍ବେରମାନେ କହିଅଛନ୍ତି କ
କାନ୍ଦୁଳ୍ୟପୁଣେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାରୁ ଅବକାଶ
ପାଇନ ଥିବାରୁ ଏ ବୁନାରମାନଙ୍କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ବଳ

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧାର ଅନୁଲକ ନୂହଳ
ବୋଲି ଶୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ହେବଳ ତୃତୀୟ
ଶୁଦ୍ଧାର ଅର୍ଥର ମାତ୍ର ଅପ୍ରସ୍ତ ହେବା କଥାକି
ସେମାନେ ମାନ ଜାହାନ୍ତି । ଏଥରୁ ଆମେ-
ମାନେ କହଁ କି ଯେବେ ମୋଧସଲର ଅକ୍ଷ୍ୟା
ଉତ୍ତମବୂପେ ତଥାରୁ କରାଯାଇନ୍ତେ ତେବେ ଏ
ଶୁଦ୍ଧାରଟି ପ୍ରବଳ ସୁବାର ବୁଝି ପାରାଯାଇନ୍ତେ ।
କାହୁବରେ ବଜାଁ ପାଠମାନ ଶୁଖାଇ ଦିଅଯିବାରୁ
ଦିଖ୍ୟାତ ମାନୁଦିଗ୍ରାହମାନ କଞ୍ଚୁ ହୋଇଅଛି
ଏକ ମୋଧସଲରେ ମାତ୍ର ଅପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର କବିବାଯୁକ୍ତର ତେମନ୍ତ ଆହୁତିର
କତ୍ତ କଞ୍ଚୁ ହୋଇଅଛି । କେବେ ଦୂଃଖିଲୋକ
କହିଁ ମାତ୍ର ଧରିଆଣ ଜୀବିକା ନିଷାଢ଼ କଲୁ-
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପ କହିଁବ ? ଯାହା-
ହେଉ ଖେଳରଙ୍ଗ ବିଷସ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ କମେଶ୍ଵରମାନେ
ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି କି ବର୍ଣ୍ଣାଜଳ ବାହା-
ରିଯିବାର ପ୍ରଧାନ ଜୀବମାନ ଅବାଧରୂପେ
ମଧ୍ୟପା ମୁକୁଳା ରହିବ କେବଳ ସାଙ୍ଗ ପାଠକା-
ଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶମାତ୍ର କୌଣସି ଅବ-
ଶ୍ରାବେ ବକ୍ତ ପବାନାପାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ କୋ-
ଣସି ସାକଳାଲକ୍ଷ୍ୟ ସବକା ମୁକୁଳା ରହିବା
ଛାତିବୋଲି ବିବେଚିତ ଦେଲେ ଦର୍ଶ ସବାପେ
ଲକ୍ଷ୍ୟମେଣ୍ଡିଙ୍କ ଉଷେଷ ଆଦେଶ ଜୀବ-
ହେବ । ଅଳ୍ୟ ନାଳ ସର୍ବରେ ବାରକମାସୁର
ଯାହେବ ଥସଣା କବେତକାମରେ ବକ୍ତ ପକା-
ଇବାର ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବେ । କବ୍ର ପଦା-
ଳକବାରଣ ଲକ୍ଷିତପ୍ରାର୍ଥନା ବାରକମାସୁରଙ୍କ
ଠାରେ ଦାଖଲ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ
କୌଣସି କହିଁଯୁ ସମୟ ସାଥୀ ହା ୧୫ ଟଙ୍କ
ଦିବ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ କହ ଉଠାଇକେବାରୁ ଥଣ୍ଡି-
ପୁର କରିବ ଏବଂ ତହିଁର ମାତ୍ରବିଶ୍ୱରୂପ
କହୁ ଫର୍ଜା ତପାନିକ ତପିର । ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷ
ସନାତେ ପୁଅକୁ ଅନୁମତି କେବାକୁ ଦେବ ।
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନରେ ଏ ନିୟମଗୁଡ଼କ
ତହିଁ କଞ୍ଚୁସାଧ ଦେଇଅଛି । ଏହି ପ୍ରାଣକୀରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତା ଉଲକାଳକ ଜୀବବାଟେ
କହୁ ସାଇଥୁକ ତେବେବେଳେ ଅନୁମତି ପାଇ-
ଲେ ସାଇ କଣ୍ଠ ପଳ ଦେବ କାହିଁ । ରସତ୍ତ
ଜୀଲ୍ଲରେ କହାତ ଦନ ପତକ ନାହିଁ ସେବେ
ଲକ୍ଷ୍ୟମେଣ୍ଡିଙ୍କ ଅଳ୍ୟକିମେ ତାହା ପୁଅକୁପୂର୍ବେ
ତହିଁର ଦେବ ରେବେ ଅଫର ନାଲରେ ପ୍ରକା-
ମାନେ ଡାକ୍ତାମାନେ ରନ ଦେଇପାରିବେ ଏପରି
ଥାଧାକୁ ଅନୁମତିରେ କି ମନ୍ତ୍ର ଅଛି ଦେବଳ

ଏହିବି ନିୟମ କରିଦେଲେ ସଫେରୁ ହେବ
ଯେ କେହି ମେଘର ବନ୍ଧ ପକାଇଲେ ତାଙ୍କରଙ୍ଗ
ଦସମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ସମ୍ମୂଳିତୁଣେ କାହିଁ
ଦେବ ଏବଂ ତାହା ନ ହେଲେ ବାରବମ୍ବାସୁରଙ୍ଗ
ବନ୍ଧ କଟାଯାଇ ତହିଁର ରୋ ସରକାଣ୍ଠ ବାଜା
ପାଉଗାସମୂପ ତାହାଠାରୁ ଅବାୟୀ ହେବ
ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଧ ପକାଇବେ ଅବଳମ୍ବନ
ତହିଁର ଏବଳ ବାରବମ୍ବାସୁରଙ୍ଗରେ ଦେବେ
ଏଥର ନିୟମ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାବେ । ପୂର୍ବକୁ ଅନ୍ୟ
ମତି କେବାର ତିୟମ୍ବ ନ ହେଲେ ବନ୍ଧ ପକାଇବା
ବନ୍ଧମାନେ ଧରାପତ ପାଇବେ କାହିଁ
ଏବଥା ଆମ୍ବାନଙ୍କର ହୃଦୟୋଧ ହେଉ
ନାହିଁ । ଏଥର ଦୟା ଓ ସାକ୍ଷ ପାଞ୍ଚାଳୀ ମଧ୍ୟ
ରେ ପ୍ରଦେବ କରିଥା ମଧ୍ୟ ଦୂରିତ ଦ୍ୱାର ନାହିଁ
ଯେବେ କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣ କାଳରେ କଳ ପଢ଼ିବ
ଓ ଦସମ୍ବ ଯାଏ ରଙ୍ଗ ପୂର୍ବକୁ କାହିଁ ଦିଅଯିବ
ଦେବେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକାଶର ସୁଦଧା ସେ
ଠାରେ ଜଳ ଅଟକାଇ ଉତ୍ତିକାରେ ବାଧା ଦେବ
ବାର କୌଣସି ହେବୁ ନାହିଁ ।

। ৭। বিষ্ণুক বালিপন্থ

{ ଶ୍ରୀ ସୁହାମିଳ କରା

୩ । ଲୋକ—ଜଗବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟରେ
୨୦୦ ଶ ଅଧିକ ଏହି ସତରି ଲୋକରେ
ଯାହାପାଇଁ ଲୋକ ଉଚିତମେ । ଏହି ଅଧିକାମୀ
କଳ ମଧ୍ୟରୁ କୁ ୧୦୦ ଶ ସ୍ଵର୍ଗର ଓ କୁ ୪୫
ଟା ଅଟଳ । ତୁମ ଅଧିକାମୀଙ୍କଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୁ ୨୫

ଜଳେ ଓ କୁଣ୍ଡା ଫୋରର ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ଷ
ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ଲାଗିଥାଏ କଥାରେ କାହାଥିଲେ । ଏହି
କଥାମାନଙ୍କ ଦେଇଲା ବର୍ଜାନ୍‌ଧାରେ ମେ-
ଟରେ କୁୟୁୟ ଶାକଥାରେ ଗରବର୍ତ୍ତ ଦୂଷତ୍ତରେ
ଛି ୨୦୧୯ ଶାକଥାରେ କୁୟୁୟ ଶାକ,
ବାହୁର୍ଗ ରୂପା କର୍ମରେ ଲୁଗାଣ ଶାକ ମାତ୍ରକା
କର୍ମରେ ଛି ୧୦୩ ଶାକ; ବୈଶାଖ କର୍ମରେ
ଲୁଗାଣ ଶାକ; ମେଦେନ୍‌ରୁ କର୍ମରେ କୁଣ୍ଡା ଶାକ;
ବର୍ଷରୁ କର୍ମରେ ଲୁଗାଣ ଶାକ ଏବୁ କର୍ମମଳ-
କରେ ନିୟକୁ ଥିଲେ । ବର୍ଷରୁ ଆମଦାନା ଓ
ବାଉଁରୁ ରୂପାବୁଣି କର୍ମ ବିଶାକା ସାଥର୍ବି
ଟଟିକୁ କା ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମାଟ୍ରକର୍ମ
ଓ କାନ୍ଦିକର୍ମରୁ ଦିବଶା କଲେ ମେଟ ଆମ-
ଦାନା ଟ ଷ୍ଠୀକ କାହିଁ ଥିଲେ । ଏପରି ବର୍ଷରୁ
ଆମଦାନା ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲି
ଏହି ବର୍ଜାନ୍‌ଧାରରୁ ଜାରି ଥିଲା ଯାଇଅଛି
ଭର୍ତ୍ତର ମୂଳ୍ୟ ଧଳିଲେ ମେଟ ଆମଦାନା
ଟ ଷ୍ଠୀକ କାରୁ ଜାରି ଦେବ କାହିଁ । ଗନ୍ଧାର୍ବ
ମୋଟରେ କୁୟୁୟ ଏବାମା କାହିଁକିମୁହଁ
ଥିଲେ । ଏମାଜଳ୍‌ମଧ୍ୟରୁ କୁୟୁୟ ଏ ବର୍ଜାନ୍‌ଧାର
କଲେ; ଲୁଗାଣ ଶାକରେ ଖଲୁମାଳା ଦେଇ ଖଲୁମାଳା
ଦେଲେ; ଲୁଗାଣ ଶାକରେ ଖଲୁମାଳା ଦେଲେ;
କୁୟୁୟ ଫେରର ଦେଲେ ଏହି ବର୍ଷ ମୋଟରୁ
କୁୟୁୟ ହାଜିବରେ କାହିଁ ଥିଲା । ମୋଟ ହା-
ଜାନକ ଲାଗିଲୁ କୁୟୁୟ ଶାକ ପୁରୁଷ ଓ ମାଦା
ଶାକ ଅଟିଲା । କାହିଁକି କଥାମାନଙ୍କ କୌଣସି
ପ୍ରଭାବ ପରିଣମ ଦିଗନ୍ତ ଲାହି । ସମ୍ବାଦୀ
ବର୍ଜାନ୍‌ଧାର ଏ ଦାଙ୍ଗା କଥାମାନ କୋଣକି ପକାଯ
ଗରବର୍ତ୍ତ ମେଟରେ ଟ ଷ୍ଠୀକ ଏବା ଏହା ହୋ-
ଇଥିଲା । କେଳଖାନାର ସମ୍ବାଦୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଧରିଲେ
ଆମଦାନାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେବ; ମାତ୍ର ତିନିମାତ୍ର
ଯେପରି କୁନ୍ଦର ଦେବ ଯାଇ ଅଛି ଦୂର କିମନ୍ଦର
ମଧ୍ୟରେ କେଳଖାନା ଆମଦାନାରୁ ଏହି ଲ-
କାର ସମ୍ବାଦୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବଥାର ପାଇବ ।

୧୯ । କରସାମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମଧ୍ୟ ଓ ଦ୍ୱାରା କାରି ପଟ୍ଟନୀ । ଏହି ଜାଗରୂ
ଲେଖ ଶାଖାଭାଷ୍ୟ ଗଢ଼ିଲାଇମାନଙ୍କରେ
ଦେଖି କରାଯାଇଛି । କରସାମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ
ପଥମନ୍ତ୍ରର ବସ୍ତୁତା କି ୫୦ ଲକ୍ଷ; ଦୂର୍ମାଣବାର
ଦୃଢ଼ିବ କି ୫୦ ଲକ୍ଷ; ଦୂର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବା
କାରି ଦୃଢ଼ିବ କି ୨୦ ଲକ୍ଷ ପଟ୍ଟନୀ । ନିର୍ମାଣ
ସମ୍ପର୍କରେ କି ୧୫ ଲକ୍ଷ ହାତୀର ଲକ୍ଷ ।

ଜଣ; ଏକ ମସ ଓ ଭାଇର ଲୁହନ ୨୦ ଜଣ; ଯୁ ମାତ୍ର ଓ ଭାଇର ଲୁହନ ୩୫ ଜଣ; ଏକ ବର୍ଷ ଓ ଭାଇର ଲୁହନ ୫୫ ଜଣ; ଦୂର ବର୍ଷ ଓ ଭାଇର ଲୁହନ ୩ ଜଣ ଏବଂ ଦୂର ବର୍ଷରୁ
ଅଧିକ ୫ ଜଣ ଦଶ ପ୍ରାସ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ସମବାୟ କବ୍ୟାଙ୍କ ଲଖିବୁ ଲେଖା ପଢା
ଜାଗାରାଞ୍ଚାଳ ୩୦ ଜଣ ଏବଂ ମୂର୍ଖ ୨୫ ଜଣ
ଥାଇନ୍ତି । କବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିୟମିତରୁପେ ଆହାର
ଓ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଧାଡାର ପରିମାଣ ଜୀବା ଥଣ୍ଡି । ଜେଲମୁହ
ବନୋପ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଦୋର କି ଥିବାକୁ
ଗଲ ବର୍ଷ ଦୂର ଜଣ କବ୍ୟା ଘେରଇ ହୋଇ
ଥିଲେ ସମ୍ମାନ ଯେଉଁ ନୃତ୍ୟ କେବେ ପର୍ମାର
ଦେଉଥିବା ତାବା ସମ୍ମାନ ହେଲେ ଫେରାର
ଏକବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରତାବ ଅଶବ୍ଦା ରହିବ
ଥାଏ ।

କୁମାର

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ନଗରରେ ଖେଳଟା ଦେଖ ପ୍ରାସ୍ ଫୁଲିଯାଇ କହ
ଅଛି କଣେତ୍ର କୁଣ୍ଡ ପଢ଼ କାହାଟା । ଏଠା ମିଛନ୍ତିପାଇଛି
ଯେଇଁ ତରକା ପ୍ରାସ୍ କିମ୍ବା କାହାଟା କହିବା ଯାଏ
ଯେ କଥ କରିଯାଇବା ତା ଏ କଣଠାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ
ପ୍ରଥମ ସାହାରେ କ ୨୨ ଏ ୩୩ ସପ୍ରାତରେ କ ୧୫ ଏ
ସପ୍ରେ କ ୧୭ ଏ ୧୮ରେ କ ୨୨ ଏ ଜାରରେ କ ୧୯ ଏ
ଏକ ଶତକ କ ୧୫ ଏ ୧୮ରେ କାହାଟା ଏ କଣଠାକୁ
ଦରିଦ୍ରମାସ ତା ୧୯ ବର୍ଷ ପର୍ବତୀ ମୋଟରେ କ ୧୫ ଏ
ଏହି କୋରେ ମନ୍ଦ ପଢ଼ କାହାଟା । ସବସବୀକା କ ୧୯ ଏ ଏହି
ଏହି କୋରେ କାହାଟା କ ୩୮ ଏ ମାତ୍ର ଅବେଳା ହୋଇ
ଅଛି ।

କନ୍ଦିତମାଟ ରା ୧୫ ଦିନରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ରାତକେ
ସମ୍ବଲପେ ଜୁ ୧୯ ଏ ଜୟ ଏବଂ ଜୁ ୩୦ ଏ ମନ୍ଦିରକୁ
ଏହି ମୁଣ୍ଡିଯିବୋ ମଧ୍ୟରେ ଉପରଠାର କେବଳ ୧୫ ଏ

୪୩୯ ।
ସ ପ୍ରାଚୀତକାଳ ବ୍ୟବହାର ନେବୁଥ କବି ବହୁଦୟ ମହି
ଦ୍ୱାରା ପରମାଣୁମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗତଃୟ ସେ ମୋହନଲେଖ
ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶି ହୋଇ କେତେକବ୍ୟବ କାର୍ଜିର ସୁଧା କବି ଦେଇ
ପାଇ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଦୁଇଥର ଏ କରକ ଗୋଟିଏ ବଜାରରେ
ମେଉଳ ଉପରୁ ଦିଅନ୍ତିରେ । ମୁହଁମନଙ୍କ କାପିତ ଦେବାର
ମେଉଳର ଦେଖା ଦେଲ ହେଉ ଓ ତୁଳିଷମ୍ବୁ ଦାଶୁର କାରି
ଛାଇ ଦେଇ ପକାଇଲେ । ଏ ଘରକରେ ପ୍ରିସର ଢୁକ୍ତି
ପାଣୀ ଧରି ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନବିଧି ମଧ୍ୟରେ ସାହୁ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ଏହି
ଜୀବନକ ଏହି ବାହୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ସର୍ବକୁ ଚହାନ୍ତି ସେଇରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର କେତେମାତା କାରଣରେ ଏହି ଶର୍ପତାର
ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ନ କରିବାରେକିମ୍ବା ମଧ୍ୟରୁ
ଯେତେମାନେ ପୃଷ୍ଠରୁ ଦିଲ୍ଲି ଜାଗି ନ ଥିଲେ ତାହା ଏହି

ଭାବିଲ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲୁଁ କ ଜଣେ ପତ୍ରର
ବୋବେ ଅପରାଧ ନମିର ସରସ ଦାତରେ ଥାଏ । ସରସ
ପଦ୍ମର ପକାଇପାଇ ଖଣ୍ଡେ ଯଥା ପାଲେସର ବଳେ
କୁଳ ଶ୍ରୀସୁଲ ଗ୍ରାମପାଦେହ ନିଷର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ମ ବାଲରେ
ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଲକ୍ଷଣର ଦକ୍ଷିଣାମୁଖ । ଶୌଭଗ୍ୟକାନ୍ତର
ସାହେବ ସେ ଟେକ୍‌ରୂପାତରେ ସେବନେବେଳ ଉତ୍ତରାମ୍ଭା
କାପରେ ଥାଏ ।

କେବଳଠାରେ ବାଙ୍ଗଲାମର ଦାହିରାଦେଇ ପାନ୍ଦିର
କରେ କୁତ୍ତର ଅଳ୍ପବନ୍ଦତଳେ ଅକ୍ଷାଂଖ୍ୟାନାମୁଖ ପଶ୍ଚତ
ଦେଇବାଲେ । ଏହାକୁ ଏକ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦେ
ଗୋଟିଏ ଯୋଗି, ଗୋଟିଏ ଦୟୋଗ ଏହି ପାତାଗରିତ କାହାର
କାହାରିର ଦୂର ଗୋଟି ପ୍ରତିକୁ କରିବାକୁ ଦିଅ ଯାଏ
ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କିଲାଦ୍ଵାରେ ଦୂରଗୋଟି ଯାଏ ଉତ୍ସର୍ଗ
ଅକ୍ଷାଂଖ୍ୟାନ ମହାଶୟ କରି ପାଠ ଗୋଟି ହୋଇବା ସନ୍ତୋ
ଅଭିନନ୍ଦ ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ କବି ଦେଇ ସମୟକୁ ଅନ୍ତର୍ମାଲ୍
କରିବାଲେ । ଏ ମହାଶୟ ମନ୍ଦର ଏକପତଳକୁ ଫେରି
ଦେଇ ଫେରି କରି ଶବାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପି ମିଳଇ । ଧରି
ସରଗଢ଼ି ।

ବନ୍ଦିତା ହାଇକୋର୍ଡର ସମ୍ପଦ ବିଶ୍ଵରୂପ ଗାନ୍ଧି
ଯତେବେ ପାଇବ ହୋଇ ଦାର୍ଶିଳିଂଠାର ବିଜତମାନ କଲ
ସମୀକ୍ଷା ସମ୍ମାନ ମିଳିଥିବ । ଏ ମନ୍ଦହାସ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶାନ୍ତିକ
ପାଦରେ ପାଦରେ ଏ ପାଦରେ ପାଦରେ ।

କେବଳ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରେ ଜଣେ ଯିବ ଜଣନୀ କର ଦେଖ
ଅଛି ଯେ ସାଧୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବେ ସ୍ଵଭାବ ଓ ଚାହିଁ କିମ୍ବା
ଦେଖିବୁ ଏଣ୍ଟ ଅଭିଭ୍ରତ୍ତ ହୁଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ଖୋଜିବେ ସମେ
ଅଭିଭ୍ରତ୍ତ କୃତାନ୍ତ ବସନ୍ତାର ନ ଫାରେ । ପ୍ରାଚୀ ଦେଖିବେ
ସ୍ଵତଃ ଏଣ୍ଟ ପ୍ରତି ଲୋଭରେ ୨୦୩ିଲୁ [ପ୍ରାଚୀ ୧୦] ମାତ୍ର
ତିଥା ଏଣ୍ଟ ପ୍ରତି ୫ ଦେଇବ [ଶାଶ୍ଵତ ୫୦୫] ; କାଳଗଣେ
ସ୍ଵତଃ ଏଣ୍ଟ ୫ ଦେଇବ ୭ ଦେଇବ [ପ୍ରାଚୀ ୧୦୬] ମାତ୍ର
ତିଥା ଏଣ୍ଟ ୨ ଦେଇବ ୫ ଦେଇବ [ଶାଶ୍ଵତ ୫୦୭] ଏ
ବୁଦ୍ଧିପାରେ ସ୍ଵତଃ ଏଣ୍ଟ ୫ ଦେଇବ [ପ୍ରାଚୀ ୧୦୮]
ମାତ୍ର ତିଥା ଏଣ୍ଟ ୫ ଦେଇବ [ଶାଶ୍ଵତ ୫୦୮]

ଶ୍ରୀକବିରପେକ୍ଷ ନାମକ ଜଣେ ସାହେବ ଅତ୍ରିକା
ଦିଲ୍ଲୀର ମାଧ୍ୟମ ସବୁନାହିଁ ଦେଉଥିଲେ ବାହାର କି
ସେବରେ ମୁହଁ ଦୋଷପାକ ସ୍ଵାମୀ ମିଳଇ । ଏ କେ
ବୁଦ୍ଧ ଅପର ସବିରେ ଦୃକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମ ସବୁନାହିଁ ଦେବ ବାଜ
କାହାର ପାଦରେ ଦେବ ।

ଦେଖିବାରେ କମିଶିବାରେ ଦେଲାପତ୍ର ହେଲା
ଦେଖିବାରେ ଶାନ୍ତିବାରେ ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାରେ
ଏହି ସଂକଳନରେ କମିଶିବାରେ ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାରେ
ଦେଖିବାରେ କମିଶିବାରେ ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାରେ

କଳିନ ନମବଳ୍ପୁଥାର ବଦଳିଲୟର ଅଧ୍ୟାସକ ହେଉଥିଲା
ସାହେବ ଦୂରମାତ୍ରରେ ବନ୍ଦମାତ୍ରଙ୍କ ପଢ଼ିଗ୍ରାହୀ କେବେ
ଅନୁଭବ ଯାହାରେଲେ ହେବ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦଜ ଯେବେ
ଧୀରମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦମ୍ଭୁ କୋରି ବସାଏ ଥିଲା । ତା
ବର୍ଷିତୁ ବସ ପଥସିଲେ ଦୂରୀ ଅଠିର ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସା
ପଦିତ କୋରି କଥା ବନ୍ଦ ମାହ ମନ୍ଦରମି ଅଛି । ତା
ଏବଂ ହେଉଥାଇଲା ଆଦିତ୍ୱୀମୀ କେବେହୁର ବସାଏଗୋ
ବୋଲିଥାର କି ଯାରେ ମାତ୍ର ଏବଂ ପୁରୁ ବସାଯିଲା
ଅନୁଭବ ଅନ୍ତରେ କେବେହୁର ବସାଯିଲା ।

ଦୟଗୁ ଦୀରକା କଥିଷାୟଇ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇମାଳ ଗଲନ୍ତ
ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିରେ ଅଛେବ ପାଇଁ

ଲୋକ ହୋଇ ପାଳିଥାର ସ୍ଵାଦ ମିଳଇ ।— କର ଜାଗ
ଦେଇ ପରିବେ ପଳମାଳ ପାତେକ ବର୍ଣ୍ଣିବେ
ଯେଉଁ ଅଶୀନୀବାହୟିବତା ଦେଆଇ କହି ଯେବନର
କଟିଲ ଦୁଇ ପତି କରିଗାଇ ନ କର ଯେଉଁ ଫେୟା କର
ଅଛନ୍ତି କହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମେ ସନ୍ତୁ ଲୋକରେ ଅଳ୍ପବାହୀର
ଦେଇ ।

କୁମାସ ପଇଙ୍ଗଳ ହେବୁ ନରତା କଣ୍ଠର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ପାତ୍ର ହେବୁ ସାହେବ ବରଦର ଦତ୍ତାଚିତ୍ତ ହୋଇଦୁଗା
କଥା ପାଠବନ୍ତୁ ଜଳାଅଛି । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଅବବତ ହେଲୁ ଯେ
ସାହେବ ନହୋବୟ ବରଦ ସାର ଶୁଣିବାର ବରେ
କାହାର । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କୁମାସ ପଇଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ବାହା
(ହେବୁ ସାହେବ) କି କବିତାର ସୟତରେ ସମାଧିଷ୍ଠନ-
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିଦିନ କବିତ ସମାଲୋଚନା କରିଥିବାର
ସେ ସେଠାର ଉନ୍ନେବ ପାତ୍ର ପେଶାକି ମହେବନ କାମନେ
ଅପହାଦର ମୋବଦନା ଅବିନ୍ଦନ । — ହେବୁ ସାହେବ
ଅସ୍ତ୍ର ହେବାର କୁମାସ । — କିମ୍ବାକର୍ତ୍ତା କହୁନ୍ତା
ରହନ୍ତା ।

ମଧ୍ୟପ୍ରେଶର କାହୋଇ ତଥାଇବ ଦାନ୍ତିଷ୍ଠାନକୁ ଦେ
ଖି ଦେବ ତାହାର ସୁକଷ୍ମାର ଦେବା ପାଇବ ଏବଂ ସହିତ
କବା ଖାଇବ ମହାବିଦୀ ଗର୍ଭିର ଜେହେବଳ କାହାରୁକୁ
ବହେଣାକ ସମୀପକେ ଗଢ଼ି ତ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ।— ମହାବିଦୀ
କିମ୍ବା ଏକାନ୍ତିକ ଅନ୍ତିମ ପରିପ୍ରେସ

ମାତ୍ରାଜର ଦୌରାନ୍ତର ସମୟରେ ଏକ କୁଣ୍ଡ ଗମଣୀରେ
ଦୟାପ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ କହିଲା ଅଥେ ‘ଆଜେବେ କମ୍ପୁଟର କାହାରୁ
ଜାଗିବା’ ଏବଂ କହିଲେ ସୁନ୍ଦର ଏଠା ମୋହରିରେ
ମିଳାଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହନ ଉଲ୍ଲେ କବରେ ଦେବତା ଏଠା କହି
ଥାହେବନ୍ତ ଅଧିଳାତରେ ଯୋହାରିବନୀ କେଳେ କମ୍ପୁଟର
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉଚ୍ଚର କୁଣ୍ଡ ‘କମ୍ପୁଟର ପାଠ୍ୟକାରୀ ହେବ’ ।

କାପାଳ ଦେଶାନୁର୍ମୂଳ ହେଲାଗୋର ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତୀ ଜେତ୍ରେନ୍
ହମ୍ମାଠାଠାରେ ବିଷେଠ ଦେଇ ଖଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ହେଲ
ଅଧିକ ସମ୍ମାଦ ମିଳିଲ ଉପଦେଶ ଦେଇବ ଏକ ଶାନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟରେଣ୍ଟି ଭାବାନ୍ତିକରଣ ପାଇବ ହେଁ ।

ତାଙ୍କ ଦେଖିଲେ ପଢ଼ିଗଲାର ମୁଣିଶାର
ପଥାବହା ଦେଖିଗାବା । ଫଳାଯତଠାରୁ ଅବୈଷାକ୍ଷର ଚନ୍ଦ୍ର
ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଦୂର ତାଙ୍କ ସମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ହେ ଏହିକିମ୍ବା
ଠାରେ ଗ୍ରୀକୀୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହେଉଥାଏ ଏହି ଘର
ଏହି କିମ୍ବା ୮୦୦୦ ମେଟ୍ର ଦିଲାନକାରୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ

ସହେଳର ସେଇଁ ମୁଲକଳ ଥାଏହିକ କରିଛନ୍ତି
ଅପରାଧ ଅବ୍ୟୋଧରେ ଅବଶ୍ୟକ ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କେ ପାହା
ଏକାବେଳକେ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା କରିବାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ବ୍ୟାକ ବସାଇ ମନ୍ଦ ରହିଲା — କାହିଁକି ?
କାଗଜ ଦେଖିଲ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଅନୁଭୂତିକରଣ
ପ୍ରଥାବଳିର ଉପାଧାତାରେ କମର ବନ୍ଦରଙ୍ଗରେ
ବୌଦ୍ଧବିର୍ଯ୍ୟବଳୀରୁ ଏକ ମନ୍ଦର ଦିନୀର କରନ୍ତାର ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲା । ବହୁପରି ମନେ ଚିନ୍ମୟାଇ ଧର୍ମ ପ୍ରେକ୍ଷଣ

ନାଥରେ ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବାଟ ଦେଇଲୁଛି ।
ଯକୀର ସୁନ୍ଦର ଦୌର ଅଭିନନ୍ଦରେ ଏହି ମୋଦିମାରେ ଅସମୀ (କି ବେଳେରେ ଅଧିକ) ପ୍ରଦେଶର ଅତେଷ ଚକ୍ରକୁ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ସେ ଏହାହେଲାମେ ଉଦ୍‌ଘାଟିଲୁଣେ ପାଇଲ ହୋଇଗଲା ଏମନ୍ତ କି ଅର୍ଥ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଗେଇ ଦେଖାଇ ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହିପ୍ରେ ହୋଇଦେଖିବାକୁ ଏମାର୍କ ପୋକାଙ୍କି — ପାଇଁପାଇଁ କି କିମ୍ବାକି

ଲକ୍ଷ ହଜାରରୁ ଅଥସବା କାନ୍ଦମାସ ତା ୧୫ ଦିନର
ପାଇବାର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ସେ ଠକର କ୍ଷେତ୍ରାର୍ଥ ନାମକ
ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇବେ ଅଥସବାର ଚିତ୍ତର କେତେକେବେ
କର୍ତ୍ତା ମାହୋଦ୍ଦିବ ବ୍ୟକ୍ତରେ ମାହୋଦ୍ଦିବ ମାହ ହୋଇଅଛି ।
କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହାଶୟ ଅଛ ଏବଂ ଅନୁଯୁଦ ଅବାକ ଦେଖ
ବାପକରେ ଦେଖା ଅଛ । ସେଇ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ଯାଇ-
ଅଛ ସେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହୋଦ୍ଦିବ ରକ୍ଷଣାଳ ଦେଖାଯିବ ଗୋର
ଦର ଅନ୍ତିକ୍ଷ ଦିବରେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହୋଦ୍ଦିବ ଅନୁଯୁଦ ମେତା
ଅଛି ଉଥାରେ ସହାକ ରାର୍ଥବାର୍ଧ ଦେଖା ନ ମନେ
ଅନ୍ୟମାନେ ବୈଷ୍ଣଵ ନତାମତ ବଢି ନ ପାଇଁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ନମେତା ପାଠକମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରାର୍ଥ କଥା ଉତ୍ସାହେତନା
କରିବ ।

ଦୁଇକଣ୍ଠ ଥର ଦଶମ କାହିଁ । କଠମାନ ତା ୨୨ ଟଙ୍କା
ଥରେ ମନ୍ଦିରବାଟାର ଉପରମ୍ପରତାରେ ସବାଳ ଏ ଯା
ଏହି ବନ୍ଦିଲାଟ ଓ ବୁନ୍ଦିଲାଟ ଦେବତାର ସମୟକେ ଏହୁପି
ଦିନଥର ଦୁଇକଣ୍ଠ ପ୍ରଦିଷ୍ଟିତ ଚାଲିଗନାର ସମ୍ବାଦ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିପାରି କୌଣସି କାହିଁ କୋଠାର ହାତ ।

ଶିଖାନ୍ତର ମହାଦେବ କଣକ ମାସ ତା ୪ ଠଙ୍ଗ ମର୍ଗ
ଏ ଆ ଅନ୍ୟତେ ସବେଳକାମୀ ହୋଇଥାର୍ଥାର୍ଥ
ଦିଲେ ।

ଛବିରେ ପ୍ରକାଶିତ ସମାବେ

ଏ ଅକ୍ଷରରେ ପ୍ରଥାରତ ଅଳବା ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଯୋଗନାଥ ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ଉଚ୍ଚ ନିକରର ପୁ-
ରୀହର ଦେଶକୁ ଫଳେ, ଉଚ୍ଚ ଦେଶକୁ ପାତ୍ର ଦେଇ-
ଅଛି । ଏ ଅକ୍ଷରରେ ନଦୀରେବେ ସମ୍ମିଳିତକର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଶ୍ରାନ୍ତ-
ମାନଦିନରେ ଅଛେବ ଧର ଲିପିତମାନେ କାହା କରନ୍ତି ।
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଦେଖାଇଯୁଗେ ଏହା ଶୋଭାଯୁ ଅକ୍ଷର
ପରିପାତ କର ଦୂରା ଶୋଭିତ୍-ପଦକାରୀ କରୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ।
କିମ୍ବାଧୁଏ ମୁଣ୍ଡରୁ ପରିମଳାକୁ ମନ୍ଦିରରେ କାହା କଥାକାରୁ
ନଦୀରେବେଳେ ଘର୍ତ୍ତା ପାରି । ନ ଦେଇଲେବ ଏହାର କର
ଦେଇତମାନେ ଉଚ୍ଚ ନିକର କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଜିର କର ପାଇବେ
କାହିଁ ?

ଏ ଅଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରକୃତିଧାରଣର ଶାଖା ମହି, ବାହା ମନ୍ଦିରାଳ୍ୟରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା । ଦିନରାତାମାହିର ଖାତ ଘରକ ଦେଖୁ
ସତୋଧର ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ହେତୁମାନେ ନିରାମ୍ଭ
ନୂରି ଦେଇ ମୁଦ୍ରା ପଢ଼ିଲେ ଏହି ନିରାମ୍ଭ କରେଇଲେ
ଦେଇଥିଲୁ ଅଧିକାରୀ କରିପାଇ ରେବ, ବିନ୍ଦୁ ଖାତ ଘରକ
ମିଶାଇ ଏଗରୁଥିଲେ କିମ୍ବା ହେତୁମାନ ଉନ୍ନେତି ତଥାମନ୍ଦିର
ପାଇବ ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକରେ ଏହିକୁଠ ତଥା
କର୍ମା ଦେଇପାଇଁ ପ୍ରସାରିବ ଦେଇଦୁଇ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରପାଇ
ଦେଇଥିଲୁ ଯଥ ପରାମର୍ଶରେ ଜଳମନ୍ତର, ଆନନ୍ଦର,
ତୋପ, ପରିମଳାର, ହେତୁ, ମରିଷ, ମନ୍ଦିରଦଳ ପରିପ୍ରକାଶ
ମାନର ଯେବନାହେ ମୁହଁ ଶତ ବ୍ୟାଂଦିମ ପରିପରାରେ
ପରାମର୍ଶରେ ହେତୁ ମନ୍ଦିର ଗୋଟିଏ । ଏତେ କିମ୍ବାରେ ସୁମା
ରମିତାମାନରେ ଯେବା ମନ୍ଦିର ଗୋଟିଏ । ଯଥିବ ପରି
ମାନକ ବ୍ୟାଂଦିମ ଯଥି ହେତୁ ଗୋଟିଏ ।

ଦେଖିବା ପଥକ ପରିବ ହେଉଛା । ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ମରି
ଯଥିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଅବଧି
କିମ୍ବାର ହେବା ଯାଇଥା ।

ପଦ୍ମପେଣ୍ଡାଳ ପତ୍ର ।

ବେଳେ ଜଣ ବିଦିଲ୍ଲେବ—କାରୁଷୁରଙ୍ଗ
ଦୂର୍ଧ୍ଵାବ ଲମ୍ବିଦୀର ବାହ ଗୋଟିଲେବନ୍ତ ପଦ

ଏବାହାଙ୍କ ନିଯୋଜନ ସେଠାର ସୁଯୋଗ ସୁଲ୍ଲ
ମଧ୍ୟର ବାବୁ ବଳସମ ବାନ୍ଧିଦ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନାମ୍ବୁ
ବାର୍ଧିମାନ ପଢେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାରୁ ଆଜି
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହାତ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମାତ୍ରବ ହେଉଥିଲା ଅଛି କେବେ ଖଣ୍ଡ
ପ୍ରେରଣପତ୍ର ଆଗମିଳା ରାତଙ୍କଳ ।

ପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେଜିଟରୀ

ପ୍ରେରଣପତ୍ରର ମହାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ
ଦୀପ୍ତି ହୋଇ ।

ମାତ୍ରବିକ ଶାଳ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଛାତ୍ରଜଗତିକ
ସମ୍ମାଦିକ ମହାଶୟଦ ସମୀପେକ୍ଷ
ମହାଶୟଦ

କେନ୍ଦ୍ରପଢ଼ା ମାର୍ଗର ଅନୁରଗ ଲହୁଯର
ସ୍ତ୍ରୀ ଯାଦା ବି ବଳଦେବ ପିଇଲ ଜିହଟ-
ଦେଇ ମାର୍ଦିନାର ସ୍ତ୍ରୀର ସମୀଲ ହୋଇଛି
ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୨୦୧୫ ମେଁ

ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଅଧିକ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରବାନ୍ଗ
ବୋଲିଥିଲା । ବିଷୟମରେ ଅମ୍ବେ ଏହି କହ-
ବାକୁ ଉପରେ ଲେଖକ ମହାଶୟ ଗଣପ୍ରେମ-
ତାରୁ ବାହୁଭାଗୀର୍ଥୀଙ୍କୁ କୌଣସିଳକ ଶୟକଳ-
ପବି ଅନୁମତି ଦିଲୁ ଯାଇଥିଲେବ ?
ତାଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧରୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲୁ ସେ କି ଷେ
ସ୍ଵୀର୍ଘ ଯାଇବାହାନ୍ତି କେବଳ ଶ୍ରୀମାତା ରାଧା-
ରେ ବିଦ୍ୟା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା ; ବନ୍ଦୁ ସଥାର୍ଥ
କହିବାକୁ ଗଲେ ବସ୍ତା ଦୂରଦର ଜାଗାରେ
ଥିଲାମ ।

ଶ୍ଵର ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଏବାକୁ ସମ୍ଭାବ
ଦେଖିଗାର ସଙ୍ଗେ ଭୁବନୀ କଲେ ବିଶ୍ଵାସ ହେ
ସେ ଯାହାହେତୁ କିଛିର୍ଭେ ସମ୍ଭାବ ଅବସ୍ଥା
ପରାମେଷ୍ଟ୍ରା ଅନେକ ଭଲଥିଲା । ମିଳନପିଲା
କମିଶ୍ନର ମହୋଦୟମାନେ ଜିନ୍ନ ସମ୍ଭାବ
ସେମାନଙ୍କ ସଂଗ ପାରିଦେବୁ ଏକଥରେ ପଢ଼ୁ
ଦୟବାକୁ ଅଧାରଗ ଦେବାକୁ ପ୍ରଭେଦବନ୍ଦ
ଅନ୍ତରୁ ପଢ଼ୁ ବରାରୀର ମନ୍ତ୍ର କରିଅପ୍ରଦ୍ରି
ଚନ୍ଦରକଣ୍ଠ ଅଧ୍ୟମାନର ପଞ୍ଚ ଦେବାର ଉତ୍ସ
ମେଟ ପ୍ରସ୍ତରକୋର ପାର୍ଶ୍ଵରମର ଅବଦା
ଦତ୍ତମାର ଅନ୍ତରୁ ଯଦ୍ରିକ୍ଷିତ ପରିମାଣ
ପ୍ରିୟ ଦୋଷାକ୍ଷର ମତ ।

ଅସାଙ୍ଗ ଏକାନ୍ତ ଦଶମିବ ଛଣେ
ବଳଦେବ ଯିରୁଷାମ ପାଇଁ
କେନୋପରି

ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ

ବଳିତମାସ ରା ଏ ରଜ୍ଯ ଅପରାଧ ହେଲେ ଏ ଲକ୍ଷାବାର ଲନ୍ଧାକଟିଂ ପାଇଁ
ଓ ଏ ବିଦେଶିଙ୍କର ହେଉଥିଲା ଯାହା ଗୋଟିଏ ସବୁ ଅଧିକର ହୋଇଥିଲା । ଏହି
ଉପରେ ଏ ଅବଳର ସ୍ଵର ଓ ଉଚ୍ଚତମ ଛାନ୍ତିମାନଙ୍କର
ଶିଖା ପାଇବାର ଶିଖିମାନଙ୍କେ ଏବଂ କେବେଳ-
ଜଣ ବର୍ଣ୍ଣକ ଉପର୍ତ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ । ବିନାଶ
ଶିଖା ସମିତିରେ ଯେତେ କଷ୍ଟମାନ ଅନେକଙ୍କ
ହୋଇଥିଲା, ତଥା ଏ କଷ୍ଟର ସମସ୍ତ ଶିଖ-
କୁ ଅବଳର କଷ୍ଟକାରୀ ଓ କିମ୍ବାର
କୁଳ ରହିଲେ ଶିଖକ ଓ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଜୀବ
ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ନାତ ଶିଖାର ଦୃଷ୍ଟି ସଥିତ ହୋଇ
ଥାଇବ, ଏ କଷ୍ଟମାନ ଅନୁଧୀକଳ ବିଶ୍ଵା-
ସତ୍ତ୍ଵ ସବୁ ମୂଳ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ନାମ
ଶିଖମାନଙ୍କରଙ୍ପେ କର୍ତ୍ତା ହେଲା ।

ଏଠି କିମ୍ବୁଳାରୁ ଯେ ‘ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମ’ ନାମ
ଗୋଡ଼ିଏ ସବୁ ହେବାର ପ୍ରେସ୍ ଦେଇଛା । ଏଥିର
ଏ ତଥାରୁ ଯଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚବ ଓ ସମ୍ପର୍କ ମୁଣ୍ଡିଲା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିକଟ ହୋଇ ଯାଏ ଓ କାହାର
କାହାର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଦେଇଛା ।

ପ୍ରାଚୀମେଶ୍ୱର ମୁଦ୍ରାକଳରେ ପ୍ରତି ଉଦ୍‌ଧାରଣରେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖି ଏ ସାହ ଦେଉଥିବ ଓ କହିଲା
ବିଶ୍ଵମାନେ ଭାବତିର ଶ୍ରେଣୀର ଶୁଣୁ ଓ ଦେଖୁ
କୃଷ୍ଣା ହୃଦୟ କେବଳମୁଣ୍ଡୁ ଦେଇ ସମ୍ମାନ
ପଥାବ ପଠକ ଓ ଲାଭିନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।
କବ ।

କୋଟିର ତତ୍ତ୍ଵାସ୍ତ୍ଵ }   ବ୍ୟକ୍ତି
 । ୧ । ବାଦୀ }   ଆଚିନ୍ନାମଙ୍ଗେ ଧରା ଥିଲୁ ହିଁ
 ମରାଶର ।

ଅଜିକାରି ବାଠନ୍ୟାତି କଥାରେ ଆଜି
ଦେବାପାର୍ଶ୍ଵ ପଥ୍ର ଓ ସହର କିଳଟବୀରୁ
ପଥ୍ର ଲୋମାକାଳୁ ଯେପରି କଞ୍ଚା ସହବାଳୁ ହୁଏ
ଯେ ଦୂରତିରଥର ନାମ ପାଇଲୁ ଯାଇ ଦେବ
ଅଛନ୍ତି, କଣ୍ଠ ପାଇ ହୋଇ ଦିଗା ଅସବା କହି
ଅଛନ୍ତି ବାହାରୁ ଏ ବିଷୟ ଭବମନ୍ତିରେ ଜଣା
ଥିବା । ଭାବ ଲୋକ ଗୃହଜୀବରେ ଥାରିବି
କାର ଦେବାପାର୍ଶ୍ଵ ପାଇ ଦେଇଛନ୍ତି (ତେବେ
ପଡ଼ା ନିବନ୍ଧନେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ୱାରା ନିବନ୍ଧନେ
ଦେଇଲୁବାକୁ ନିକଟ ଫଳେନ୍ତିବାଠାମେ,
ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଯାତ୍ରିବା କାହିଁକାଳିନିରାତାମେ
କଲ ଏହି ସତ କାଗାରେ ସେହି ଘାଟକ୍ଷେତ୍ରରେ

ରଖେ ହୋଇଥିଲୁ ତାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଏବେ
କିମ୍ବା ସେ ପାର ଉତ୍ତର ଦେବାଗାନ୍ ଲେଖମା-
ନ୍ତି ଅଛେନ୍ତି କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ହୁଏ । ଏହେତୁ
ପଞ୍ଚତମିନାଳୁ ବଳେ କି ଦେଉଦିନ ପଥକୁ,
ଜାତ ଲଜ୍ଜାବାର ନିକଟରେ ଅନୁସର ପଡ଼ି
ରହିବାରୁ ହୁଏ । ଦିନକରେ ଅନେକ ଶୁଣିଏ
ପାଇଲୁ କାଠଯୋଡ଼ି ବନ୍ଦରେ ଜମା ହୋଇ-
ଥିବାର ଦେଖି ଏବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉଥିବାର ଜାଣି
ପାଇଁ କିମ୍ବଳ, — ତୁ ମୂଳନେ ଏହେଲେବ
ଠାରେ ରହିଛ ବାହୁବି ? ରହୁଁ ସେମାନେ
ହୁଲୁ—କଥା ପଶୁଭୁଲୁ ବାହୁ, ହୁଲୁଦିନ
ଠାରେ ପାର ହେଲାପାଇଁ ଆମ୍ବେଲାବେ ଏଠାରେ
ରହିଲୁଣି ! ଏବା ଶୁଣି ଆମ୍ବେ ଲଜ୍ଜା-
କିମ୍ବଳୁ—“ଯାହାଜାକେ ହୁଲୁଦିନ ହେଲ
ରେ ରହିଲେଗିବାଲ ବୁଝାଇନ୍ତି, ଏ
ବମାନକୁ ଶାପ ପାଇ କର ଦିଅ” ବହୁବି
ରହିବାର ମହାଶୟ ଉତ୍ତର ବଳେ— ପଞ୍ଚ-
ମହାଶୟ ଥରଦାଟକୁ ଯାଇଥିଲି ; ବଜ କୁଷଳ-
ଶୟ ଥରପାରିବେ—ଆଜି ଏହି ଶେଷ ଡଙ୍ଗା-
କିମ୍ବା ଡକ ଯିବା ସକାଳେ ବନା ହୋଇଥିଲି,
ଆଜି ଆଟକୁ ପଞ୍ଚତଳ ବିମା କୁଷଳ ଅସିଲେ
ଏ ଯାହିମାନେ ପାଇଦୋଇ ଯିବେ । ଏବା ଶୁଣି
ଆମ୍ବେ ନିତିର ହୋଇ ରହିଲୁ । ପ୍ରାୟ ଅଧି-
କାଶହନ ଯତ୍ତାମାନଙ୍କ ଦସ୍ତା ଏହିପରି ।

ଲୁଜ୍ଜିବାର ଦାଟମୟଳ ନେଇଥାଇଲୁ
ପ୍ରସତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପାର ହେବାଯାଇଁ
ଯାଇ ଦୌକାରେ ତତ୍ତ୍ଵ, ତେବେଳେ
ଦାଟ ମହିମାନଙ୍କର ପୃଥିକ୍ ମୟଳ ଅବାୟ
କରିବାର ପଳିପଡ଼େ (ଯାହା କି ଅପରାଧାର୍ଥୀ
କି ମନଙ୍କୁ ଥମକ ଦେଖାଇ ମୋ ବଳାହୁ-
ବାର କର ଆମ୍ବା କବନ୍ତି) । ଏମାକେ
ପରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପରିପର ଲେବନ୍ତୁ ଶତ-
ଚନ୍ଦ୍ର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେବମାନଙ୍କଠାରୁ ଦାଟର
ମୟଳ ଛଢା ଅଧିକା ଏକ ପରିଷା ଓ ଶାନ୍ତି
ଏକ ଏକଅଣା ତମା ଉପଗ୍ରହ ଲେଖାଏ
ପାରିବନ୍ତି । ସେଉଁ ଦୂରଦେଶୀ ପ୍ରୟୁ-
କର କରନ୍ତି “ଦାଟମୟଳ ହେଲାଣ୍ଡି
କି ଆମ ମାର୍କ୍ ହୋଇଁ ”

ଏହି କାହୁ ଦେଖୁ ” ତଳ୍ଲି
ବାବାର ଲୁଗା ଗର୍ବସ ଓ ରୁଚା
ନୌକାରୁ ବାରି ବୁଲକୁ ପକା-
ନାନାପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚମାର ସହିତ
ଦେଇ ନୌକାରୁ ବାବାର
ହେବେନେ ସେହି ନୌକା-

କହିଷୁଦ୍ଧ ପିଥୁକର କାନ୍ତରେକୁ ଶୁଣିଲେ
ବେଳୀ ପାଷାଣକୁଦୟରେ ଦୟା ସ୍ଵରାଗିଶ କୋ-
ହବ ? ଅଧିକାଂଶ ଗରବ ଯାହିଁ କୁପ୍ରତି ଏହି-
ପର ଅତ୍ୟକ୍ରମ ବରବର ଦୟାଥାଏ ।

ଦେବନ ତ୍ରିଲଙ୍ଘ ପଞ୍ଚମୀଯାତ୍ରିକ ମଧ୍ୟରୁ
ଦୂରଜଣ ମାହିମାନଙ୍କୁ ଦୂରପଥରୀ ଦେଇ
କୌକାରେ ବସିଲେ । ଅନ୍ୟ ଜଣକ ପରିଷ୍ଠେ
ନ ଦେବାରୁ ମାହିମ କେ ତାହାର ଛାତାଖଣ୍ଡ
ପାଶିକ ପେଲିଦେଇ ତାହାରୁ ବାହାର
କରିଦେଲେ । ସେ ଛାତା ଧରିବା ଆଶାରେ
ପାଶିରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଇ ଏବଂ ତାହା ସଙ୍ଗର
ପାହିମାନେ ଘର ଦୋଇ ଯିବାରୁ ସେ ପର୍ଦେଇ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଇର୍ବେଶା ନିକଟରୁ ବର୍ଣ୍ଣାଷଶ୍ଵରଠାରେ
କୁଳରେ ଲାଗିଲା । ଏହା ବି ଯୋର ଅଭ୍ୟାସ-
ରର ବିଷୟ ତୁହେ ? ସରକାର କି ଉଚ୍ଚର-
ଦାରମାନଙ୍କ ଆଟ ଦେଇ ନିଷ୍ଠେନ୍ତୁ ରହିଲେ,
ଏ ବିଷୟ କିଛି ବୁଝିବେ କାହିଁ ? ଅଭ୍ୟାସକ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ ସେ ଦେଶର ଶାନ୍ତି-
ରକ୍ଷକ ଶକ୍ତିପୂରୁଷମାନେ ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନି-
କରି କୌଣସି ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଦାର ଅସହାୟ
ପ୍ରଥମମାନଙ୍କୁ ଏ ସମୟ ଅଭ୍ୟାସର ଓ ଭୃତ୍ୟା-
ତନରୁ ରଖା କରିବେ । ତ୍ରିପଥିବାର ସ୍ତରେ

ବକ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସେ କାଠପୋଡ଼ି ଲାଗାଇ ଏଇବ୍ସଦର
ଏ ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ନିବାରଣ
ପାଇଁ ନିଜେ ସହଶୀଳ ହେବେ । ଏବଂ ଉଚ୍ଚ
ଷ୍ଟ୍ୟତରେ ଏପରି ନ ଦାଖିବା ସକାଶେ ଅଧିକାର
ପାଇଯାଇଲେ ପାଇୟାଇ କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚେଲା ।

ମଲ୍ଲପ୍ରାୟ !
 ବାହୁ କଥାକାଶର ଦର୍ଶି କାହିଁ ହେଲା ତୁ ଏହା
 ସବୁଜନଙ୍କ ବରମଧୀ କେତୋପଡ଼ା ॥ ୩ ୯
 ବାହୁ ଉଦ୍‌ଦୀପନମହିନୀ ଯାଏ ବିଦେଶୀର କଳୀଗୁ ॥ ୧୧
 କଳିମାଧ୍ୱକ ସେଇ ଦୂରକପୁର ॥ ୧୨

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE

NOTICE
Is hereby given that my servant Dina
baunbhoo Barik has of late found a silver
watch which was lying on the Banka Bazaar
street of this town. Any one claiming the
same is requested to come to the under-
signed at once. If the claimant is perso-
nally known to the undersigned the watch
shall be made over to him no sooner it is

claimed, and if he be a stranger, he must have to give some description of it. As the undersigned shall proceed to mafasil very soon, he begs that claimants may appear without delay. It is needless to add that the servant begs to have some reward for his honesty.

Avinas Chandra Mukhyopadhyay
Sangat Gulice Balubazar
Katak

ସବୁମାଧାରଣକୁ ଏହି ହାତ କଣାଇ ଦିଆ
ଯାଉ ଅଛି କି ବସୁଚିକା ବା ଲେନଦିତା ଗ୍ରେଗର
ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାର ଜୀବଧ ଆମ୍ବେ କିନା
ମୂଳ୍ୟରେ ବିକରଣ କରୁଥିଲୁବୁଁ । ସେହିମାଳଙ୍କର
ପ୍ରଯୋକକ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ତର କଲେ ଶୀଘ୍ର ପାଇ ପାରିବେ । ଗୋଟିଏ
ହୃଡ଼ା ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଜୀବଧ
ଖୁଅରବାକୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ତ୍ରଣ୍ୟ
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର ତିପୁମ ମୌରିକ
କଣାଇ ଦେବୁଁ । ତାଣି ।

୨୪୭୮* } ଶା ଧରାଇ ତ୍ରିପାଠୀ
କିଛିଲ ଅୟୁଦେଖାର୍ଥ } ବିବରଣ୍ୟ
ଶ୍ରୀଷ୍ଠାଳୟ
ଦରଶା ଦକ୍ଷାର

ବାଲିକାଗଜ

କଳିଶିଳ ଶସ୍ତ୍ର ଦଇରେ ସହର କଟକ
ଗୌଥୁମୀ ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀଯକର ଶୟକ
ବସାନିକଟେ ବାବୁ ଅନ୍ତବିହିତ କର କମ୍ପାନୀ
ଦୋଗାଳରେ ବନ୍ଧୁ ଦେଇ ଅଛି ଯଥା—

ବେଗାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ପେର୍ହିମାନେ ଏବଂ
ଦିରେ ରି * ମ ବା ଅଧିକ କିମ୍ବା କରିବେ ଆହୁର
ପୁରହ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାରୁ ଗୋଷଣକର ରସ୍ତେକର
ଚିନ୍ତାଧୂରବଜ୍ଞାର ବିଦା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବଳାନିବର
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବିଳଙ୍ଗ ତେ
ରେସମୀର୍ଣ୍ଣଗେର ଲୁଗା ଓ ଖେଳନସ୍ଥ ଓ କଲା-
ବଜା ଗମାନ୍ତ ସତ୍ରବଚର ବିନୟ ହେଉ ଅଛି
ବାହା ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରାହାକବର୍ଗର ମଧ୍ୟରେ ବିହଳ
ଅଛି । ବିଦ୍ୱାନ ଅଭି କେବେକ ଫେରିବା
କିମ୍ବା ବିନୟ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭୂକ୍ତ ଦୋକାନରେ ଅନ୍ତେ-

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୨୦୯

୧୯୮ ଜୟ

ବ ୨୫ ଏବଂ ମାତ୍ର ମରା ମହ ପାତ୍ର ମହିତା । ମୁଁ କାହାର ଏବଂ କାହାର ମହିତା ।

ମଲିଖ	ଅଛିନ	ବଜାର
ବାଷପିକ	ଟ ୫	ଟ ୨୯
ତାବମାସିକ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୨୯

ମାଲଗିର ମୋଦବମା ଶୁଦ୍ଧ ଯୋବାନବନ ଉତ୍ତର ଅଗାମୀ ଶାତବାହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳତଥ ରହିଲା । ମୁଁ ଦେଇ ଚକିତର ବାରୁଦ ଉଚିତ ଥାତିର ଦେବା ଏଥର କାରଣ ଅଛି । କାହା ନନ୍ଦବିଶ୍ୱାର ଦାସ ଗତ ଶୁଦ୍ଧବାର ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃତ ବନିଶ୍ଵର ସାହେବ ଗୁରୁବାର ଅଛିଲାରେ ଗସ୍ତକର ଗତ ବାରି ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥାଏଇନି ।

ଆମେମାନେ ଅତିକ୍ରମ ଦୁଃଖର ସହିତ ଜଣାଇଥିବୁ ସେ ତେବେଳାକିର ନାବାଲଗ ରଜା ଅତିକ୍ରମ ପୌତର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ତାକୁର ଶ୍ରୀଗାର୍ଜନ ଜାତ୍ରର ମୁଖ୍ୟର ପ୍ରାଣପନେ ତିକ୍ରୀଣା କରୁ ଅଛିନ୍ତି । ସେମର ନାମ ରଙ୍ଗଜାରେ କରୁମୋକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ୍ତର ପ୍ରାଣକ । ଅଜାନୁକରି ଦେବରେ ଜୁବପୂର ରହିଥିଲା ଏବଂ ଦେବରେ ନାଶ ରହିଥିଲା । ଶିଥର ଏବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଅଶେଷ କରନ୍ତୁ ସମସ୍ତକର ଏହା ପାଠକା ।

ବୁଝିଥୁ ସଙ୍ଗେ ସୁନ ହେବ କି ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା ପୁର ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅତ୍ୱିଚାହେନ୍ତ ତଳା ଅର୍ଥ ହୋଇଗଲାଗି ଏବଂ ଏଣିଟି ଶର୍ତ୍ତ ଲଗିଥାଇ । ରଙ୍ଗଜଳ ବନିଶ୍ୱରର କରୁଥିଲା କରୁଅଛିନ୍ତି ଅଫଗାନଶ୍ଵାରର ଅମିର ମହିରେ କହି କରୁଅଛିନ୍ତି ଶାରୀ କେଉଁଥିଲାନ୍ତି ଥାଇ ।

ତଥା ଦେଉଥିଲାନ୍ତି ଶାରଦର ଗରବ ପ୍ରକାମାନେ ଏଥରେ ଅମ୍ବମକର ଅବସ୍ଥା ଯେ ଦଲ ହେବ ତହିଁର ଅଶା କେଉଁଠାରେ ? ବାସୁଦରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ ଶାରଦବାସିଙ୍କୁ ନ ରୁହିଲେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ନାହିଁ ।

କଲିକତା ହୋଇବୋରେ ପ୍ରଧାନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମାଲ୍ବିଦର ଶାର୍ଥ ସାହେବ ପୀତା ହେବୁ କୁଟୁମ୍ବ ନେଇ ବିଲାହକୁ ଯିବାର ପ୍ରିବ କରିଅଛିନ୍ତି ଏଠାରେ ଅଶେଷମାନର କରି ପାରିଲେ କାହା । ବିଥିର ଦୁଇର ସେ ଏଥର ତାଗାହର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କାଳରେ ହାଇକୋର୍ଟ କିଣେ କିମ୍ବକିମ୍ବକ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଧାନ ଜକ ହେବେ । ନୟମକୁଳାରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଭାବେ ମିଛକର ଏ ବାର୍ଷିକ ବାଲବାର କଥା ଏବଂ ମହାମାତ୍ର ଲଞ୍ଜ ରାପଳ ସେହି କିମ୍ବମ ରଜା କରି ନାହାୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖାଇ ଯାଇଥିଲେ । କର୍ତ୍ତାମାନ ଲର୍ଡ ଜପାହିକ ବିପର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅଧିବି ।

ଲକ୍ଷ୍ମନ ନଗରରୁ ଅସିଥିବା ଚଳିବିମାଧ୍ୟ ର ୧୫ ରକ୍ଷର ତାର ବାର୍ଷାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅଫଗାନଶ୍ଵାର ଶୀମାନିଶ୍ୱରାଜ୍ୟ କମିଶନରେ ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ପନ୍ଥିମାନ । ଅମ୍ବମକର ଷ୍ଟେଟ ସେନେଟେପ୍ରାଇବିଲିଟି ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ କମିଶନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ

ବିର୍ମାଳକ ହିତାର ନେବାକୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଶବ୍ଦରେ ମେଘବର ଲଜ୍ଜା ନାହିଁ । — ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ଅଫଗାନ ଶ୍ଵାକର ଶୀମା ନିଶ୍ୱରି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଦୋହରା ନାହିଁ ଏବଂ ଗାହା ଶେଷ କ ହେବା ସାଏ ସୁନ ସର୍କାରରେ କ ପାଇବ ବାହା ଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା କରି କିମ୍ବକୁ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଗର୍ଭକାନ୍ତରେ ଗ୍ରହିଣୀକାନ୍ତର ପ୍ରକାମାନେ ମେଲ କରିବା କଥା ଅମ୍ବମାନେ ଏଥି ପ୍ରକାଶ ଲେଖିଥିଲୁ । ସେଠା ଅଶ୍ରୁଶ୍ଵରମାନେକର ଏବଂ ବାରିଦବାର ମାନେକର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସେ କଥା ଅମ୍ବମକ ସ୍ଵବାର ରପାର୍ଟ କରିଥିଲେ । ସମ୍ମରି ଅମ୍ବମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ସତ୍ୟ କଥା ବାହାର ପଣ୍ଡାରୁ । ମୂର୍ଖଦିନ ଅନୁରଗର ପାଖିତି ସବତିକିନ୍ତର ଅଶ୍ରୁଶ୍ଵରମାନେକର ଯେହି ଦେଖିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଗଣି ସହିତ ଧରି ପକାଇଥିଲାନ୍ତି । ମୋଦବମା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାକ ଥିବାରୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବମାନେ ଆଜି କିମ୍ବକୁ କହିବାକୁ ରହା ବରୁ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦିନରେ ମୂର୍ଖଦିନ କିମ୍ବକରେ ଥାଏ ଏହି ମେଲ କଥା ଯାହା ଏକାବେଳକେ ଅଶ୍ରୁଶ୍ଵର କରିଥିଲେ ଅନୁମାନ କରୁ ଗାହା ଅଶ୍ରୁଶ୍ଵର ନୁହଇ କାରଣ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ସେ “ କିମ୍ବକା ନିତେ ଥକାର ” ।

